

ПОЛИТИКИН

3
динара

БРОЈ

1139

ЗАБАВНИК

26.X 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

ДЕЛТА
99

КОМПЛЕТАН
СТРИП
ФАНТАСТИКА

Ripley

Веровати или не!

НЕНАДМАШАН СТРЕЛАЦ

ЕНДЖУ ЏЕКСОН (1767-1845)

ГЕНЕРАЛ
КОЈИ ЈЕ ПОСТАО
СЕДМИ ПРЕДСЕДНИК САД,
ИСПРОБАВАЈУЋИ
ЈЕДАН НОВ ПИШТОЛ
ТРИ ПУТА
ЈЕ УЗАСТОПЦЕ
СА РАЗДАЉИНЕ ОД
30 МЕТРА
ПОГОДИО МЕТУ
КОЈА СЕ САСТОЈАЛА
ОД
ДВЕ
УКРШТЕНЕ
СВИЛЕНЕ
НИТИ.

КАМЕНА ИНДИЈАНКА С КОРПОМ

У БЛИЗИНИ
РЕНОА,
У АМЕРИЦИ,
ЗАЈАРСКО
ЈЕ ДЕЛО
ПРИРОДЕ.

РУСКА ЦАРИЦА КАТАРИНА I

(1683-1727)
НИЈЕ ЗНАЛА
НИ ДА ПИШЕ.
НАУЧИЛА ЈЕ ДА СЕ
ПОТПИСУЈЕ У
ЧЕТРАДЕСЕТ ПРВОЈ
ГОДИНИ, ТЕК ПОШТО
ЈЕ ПОСТАЛА
ВЛАДАРКА.

ГЕЈЗИР ЧЕРИ,

НА ИСЛАНДУ,
КОЈИ У
РЕДОВНИМ
РАЗМАЦИМА ПО
15 МИНУТА
ИЗБАЦУЈЕ
СТУБ ВРЕЛЕ
ВОДЕ ВИСОК
ПРЕКО
30 МЕТРА,
МОЖЕ СЕ
АКТИВИРАТИ
АКО СЕ У
ЊЕГОВО ГРОТЛО
ИЗРУЧИ
БЛАТА
КОЛИКО СТАНЕ
У КОЛИЦА
С ЈЕДНИМ
ТОЧКОМ.

ОБАЈ НАДГРОБНИ СПОМЕНИК

У
ВОЛФЕРСХАУЗЕНУ,
У
НЕМАЧКОЈ,
ПОДИГЛА ЈЕ
ЕЛЗА БИРМАН
КОВИЛАМА
КОЈЕ СУ
ВУКЛЕ
ЊЕНЕ
КОЧИЈЕ.

ЈЕДАН

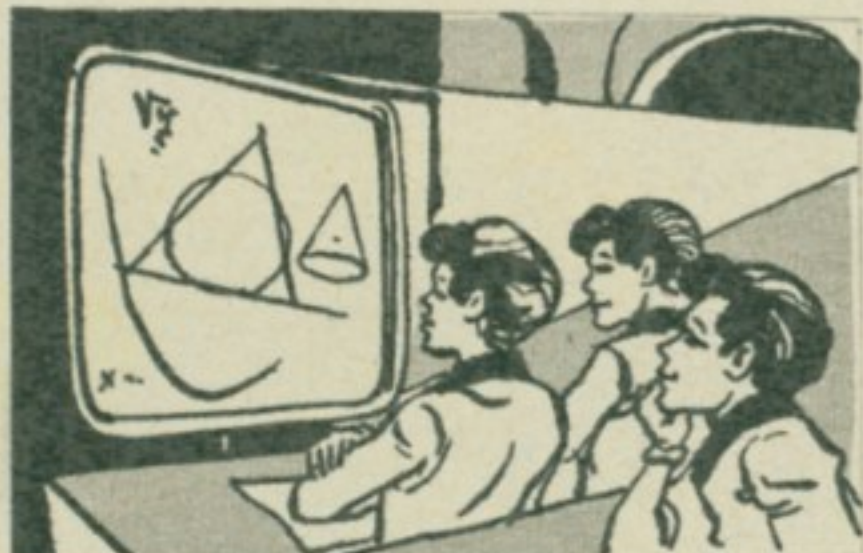
ПАС

РАЗНОСИО
ЈЕ
НОВИНЕ
СВИМ
ПРЕТПЛАТНИЦИМА
„ДЕЈЛИ ТЕЛЕГРАФ“ У ЕНГЛЕСКОМ
ГРАДУ ЈАРМУТУ. (1869)

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● несташница професора натерала је управу једне немачке гимназије да организује групне часове математике, за више одељења истовремено којима предаје само један професор уз помоћ пројектора. Досадашње искуство показало је да на овај начин ђаци шест пута брже схватају лекцију из математике него класичним учењем са табле.

● у Њујорку је недавно подигнут највиши облакодер на свету. У облакодеру ће се налазити просторије Светског пословног

ног центра за међународну трговину. Зграда се у ствари састоји од два облакодера висока по 405 метара са заравњеним крововима. Досада највиши облакодер на свету, Емпајер Стејт Билдинг, висок је 380 метара.

● мада је Аљаска најсевернија и најхладнија америчка савезна

држава њени становници поједу просечно у току једне године око двадесет килограма слатколеда, то јест два пута више него становници других америчких држава.

● све до 15. века у Европи се приликом свечаних гозби стављао преко столњака, дуж свих

ивица стола, дуг комад платна, који је служио уместо заједничког салвета. Овим платном пости су брисали руке и уста.

● већ неколико година Жан Фавиер, управник градског музеја у француском граду Буржу, уместо да чека да ђаци дођу у његов музеј, шаље експонате по школама. Покретни музеј састоји се од 12 сандука с материјалима из праисторије и старог Египта. Како каже Фа-

виер за две школске године експонате је видело више од 7000 ђака, од којих би неки можда и дошли у музеј, али већина вероватно и не би.

● плетене чарапе су изум 16. века. Пре тога људи су носили на ногама платнене или свилене шивене навлаке.

● Ђенова је била први град на свету који је осветљаван помоћу петролеја 1802. године.

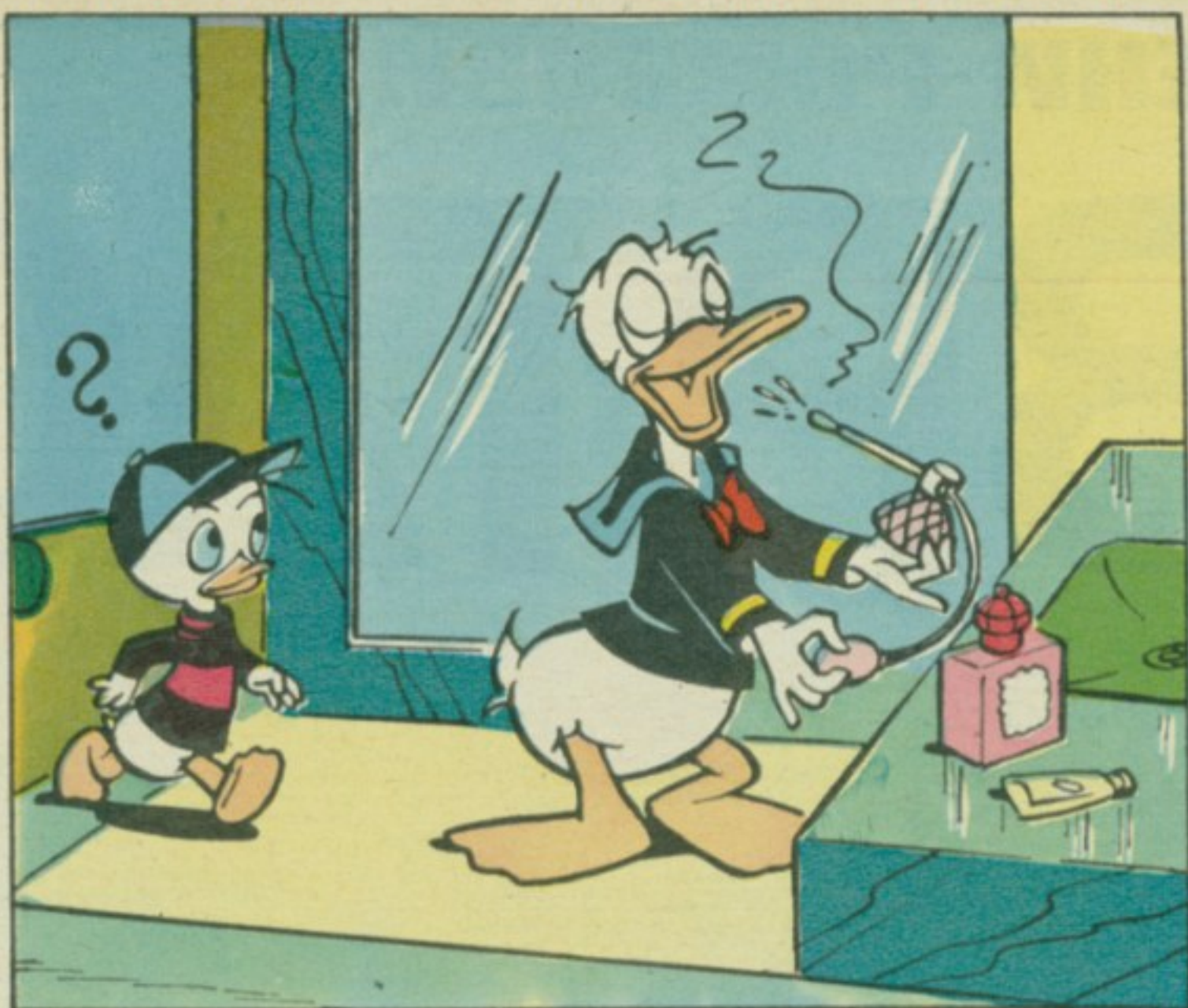

● прва трговачка комора у нашој земљи основана је у Дубровнику 1808. године за време кратке Наполеонове владавине.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

НАУКА

ПРОТИВ

МИСТЕРИЈЕ

ТАЈАНСТВЕНИ РОМБОВИ

У ВРТЛОГУ

Кад погледате мапу света, онај део северног Атлантика који се простира између Бермудских острва, централног дела Флориде и Порторика, упознали сте прву по злу чувену област које се добро чувају сви морепловци и пилоти света. Јер, ова пространа област током многабројних протеклих деценија стекла је лош глас као гробље авиона и бродова који овде ишчежавају чешће него игде другде, необјашњиво и унеповрат. Овај регион добио је име Црни бермудски троугао. Зашто баш троугао, тешко је рећи. У ствари, област у којој су се од најдавнијих времена дешавале загонетне несреће више има облик ромба. У то сам се лично уверио. Са својим сарадницима почео

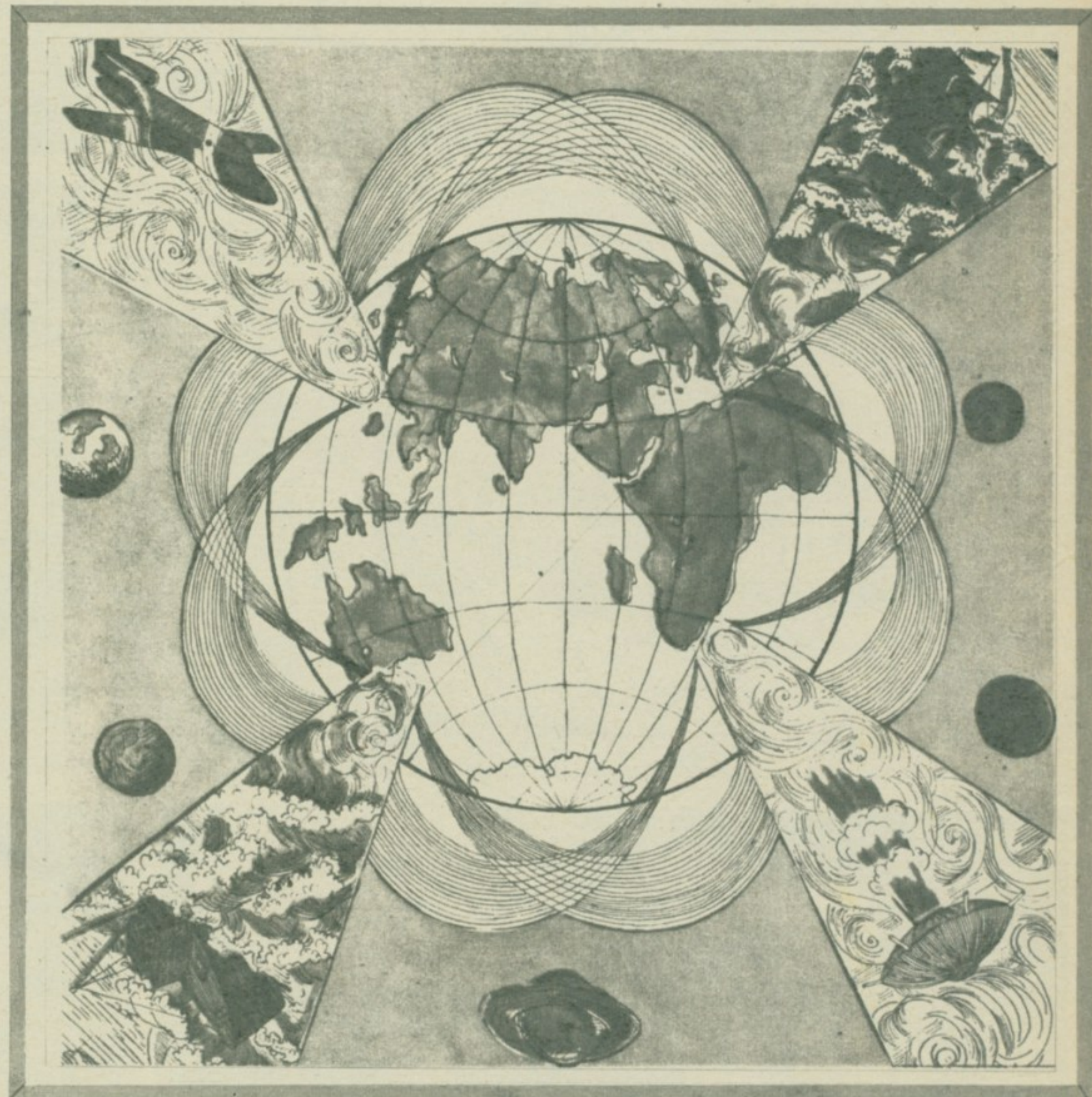
сам детаљно и пажљиво да уносим у карту све случајеве изненадних нестанака авиона и лађа и показало се да крстићи „истрчавају“ далеко преко граница троугла и стварају на мапи геометријско тело најсличније ромбу.

Некако природно, наметнуло нам се питање: да ли је ова чудна мрља једина на нашој планети?

ИЗЕНАЂЕЊЕ НА ГЛОБУСУ

Мора се признати да се и раније сумњало на још једно подручје са сличном мрачном славом. Оно се налази отприлике 250 миља на југу од острва Хоншу (Јапана). Заинтересовали смо се озбиљно и почели из свих доступних извора да прикупљамо податке о лађама и авионима који су нестали у близини ове тачке. Резултати су били изненађујући: авиони су нестали на линији која је пролазила јужно од острва Гуам у Пацифику. Опет смо убележавали на карту крстиће и често нам се дешавало да се координате катастрофа малтене поклопе — то је утврђивано на основу времена кад су примљене последње поруке радио-станица. Ускоро се на мапи појавила још једна мрља. И она је имала облик ромба!

У почетку смо сви били изненађени и нисмо знали шта да мислимо. А онда, кад сам погледао на карту света, нисам могао да поверујем својим очима: обе области, и Црни бермудски

Буквално смо потрчали према глобусу где нас је чекало треће изненађење, показало се да се „страшне области“ налазе тачно једна преко пута друге, на супротним странама Земљине кугле!

Научници ни до данас нису успели да објасне зашто се највећи проценат поморских трагедија и ваздушних катастрофа догађа баш у одређеним областима света а још мање због чега лађе и авиони који овде страдају ишчежавају без трага, да се више никад не појави ниједан њихов ни најмањи делић. Познати амерички природњак и геолог Ајвен Т. Сандерсон, писац књиге „Сисари“ која је и код нас преведена, дуго је са својом екипом проучавао ову загонетку. Шта је истина од свих ових легенди које говоре о „вртлозима смрти“ и непознатим силама које вуку у пропаст и где се налазе те области које и данас, исто као и у време старих Грка и викинга, гутају своје жртве? И, зашто се трагедије дешавају баш ту?

троугао и онај који се протеже око Јапана и Гуама, налази се отприлике око тридесетог степени северне географске ширине. И то није било све: оба ромба су нагнута под углом од 30 степени од истока према западу!

Нисмо се ту зауставили. Наставили смо посао и дошли до још неочекиванијих података. И у Средоземном мору на исто тако тајанствен начин нестале су лађе још пре но што су се овде појавили стари Грци, а у наше време честе су

и авионске несреће којима се не може утврдити узрок. Наше узбуђење достигло је врхунац кад се испоставило да и ово море има облик ромба и да се исто тако налази између тридесетог и четрдесетог степена северне ширине, нагнуто под углом од око 30 степени слева на десно!

ЛУДА ИДЕЈА

И, тако смо добили три ромба која су се лепо правилно поређала један за другим. Тада ми је нешто лудо пало на памет. Кад на северној полулопти постоје три такве области, можда их има и на јужној? Опет смо се бацили на прекопавање поморских и ваздухопловних архива. Открили смо нешто заиста невероватно. Јужно од екватора постојала су три потпуно иста региона! Прва два на источној обали Јужне Америке и Јужне Африке и трећи код Аустралије. И сва три су се, погађате, простирала у оним већ познатим географ-

ским ширинама, између тридесетог и четрдесетог степена!

Почели смо да дискутујемо сви углас што би то могло да значи избацујући најфантастичније и најразличитије претпоставке.

У једном смо се сви сложили. За овакву невероватну правилност по којој су биле распоређене опасне области мора постојати неко објашњење.

Обратио сам се за помоћ познатим научницима, геофизичарима и инжењерима који се баве електромагнетизмом. Почела су истраживања не би ли се пронашла нека физичка законитост која би могла објаснити ову чудну појаву.

ТАЧНО ИЗНАД ВРТЛОГА

Прво што су научници приметили било је следеће: сви ромбоидни региони јужно од екватора били су нагнути на исток и то под истим углом као и они на се-

СМРТИ

веру! Затим су обратили пажњу на физичке одлике загонетне области: температуру ваздуха, атмосферски притисак, геомагнетна одступања. Група стручњака хидрографа открила је да у свему томе, изгледа, врло за нимљиву улогу играју — морске струје!

Тајанствени ромбови леже тачно тамо где се у океанима налазе големи вртлози. Огромне количине загрејане морске површине одавде струјањем стижу у хладније пределе правећи при том циновске ковитлаце, вирове, бездане, малстреме или како их већ све не зову. По мишљењу стручњака из ове групе, како наука тачно зна зашто се вртложна струјања стварају баш ту, на тим местима, и све чудно и тајанствено што се дешава у овим областима, вероватно се догађа из истих разлога и узрока. Јер, не треба мислити да је једино необично у овим крајевима то што ту нестају без трага авиони или путнички и рибарски бродови. Одавде су, на пример, најчешће стигле вести да је виђен још неки нов летећи тањир или какав други непознат летећи предмет...

ИМАЛИ СУ ПРАВО

Стручњаци за Земљин магнетизам, међутим, мислили су друкчије. Они су, с обзиром на распоред ромбова, упорно тврдили да овде имамо посла с паровима магнетних поља. Она су једнака по интензитету, јачини, а разноимених положаја и крива су за сва чуда која се овде догађају. Није било друге, морали смо да принесемо на жртву науци један глобус. Узели смо шест обичних, мало дужих игала за плетење и — шта се показало. Физичари су и те како имали разлога да тврде како је њихова теорија исправна. Сваки пут кад би игла забодена у глобус додирнула два пара ромба на супротној страни, обавезно је пролазила право кроз центар наше планете!

Шта је то значило за нас лаике?

Земља је један велики магнет који делује на сваку тачку на својој површини. Магнетне линије које спајају две тачке исте јачине а различитог пола, пресецају Земљину лопту пролазећи право кроз њен центар и веома су јаке. Закључак: по

што се сви ромбови налазе на овим линијама а у близини густо насељеног копна и раскрсница важних поморских путева, није нимало чудно што лађе и авиони овде чешће страдају него на неким другим местима.

Међутим, то још није све објашњавало.

Кад на неком другом крају света потоне брод или се сруши авион, кад-тад испловиће бар један његов део на површину. Над огромним прекоокеанским бродовима склопиће се тешке

воде и може проћи читав месец пре но што негде буде нађена, рецимо, дрвена столица са палубе. Међутим, кад се у неком од ових ромбова догоди удес, брод или авион нестаје заувек без трага. Од њега не остаје ни најмањи траг. Осим тога долази до изненадног прекида радио-везе а и радио-локатор престаје да функционише.

Како то протумачити? Ја бих био веома радостан кад бих могао да тврдим да је овај изузетно ви-

Кад се догоди бродолом или се авион сруши у море, увек, макар и месец дана касније, исплива бар нека столица за сунчање са палубе, пилотска кабина, комад даске... Али, постоји неколико тајанствених области на нашој планети где се дешавају изненадне и необјашњиве поморске и ваздушне несреће у којима бродови, подморнице и лађе нестају без трага, као да их је нека циновска рука повукла у бездан.

сок проценат бродолома и ваздушних катастрофа једноставно везан само с тим што се ове области одликују олујним морима, пакленим струјама, ветровима, великим температурним разликама итд. На жалост, ја за то немам доказа. Како онда објаснити целу ту причу о ишчезлим бродовима и авионима?

Правог објашњења шта се дешава у ствари још нема, па је поље битке препуштено често онима који су спремни да праве претпоставке

не располагајући при том чак ни оним већ познатим чињеницама. Најгрлатије и најсигурније су присталице летећих тањира који су већ стигли да поставе и своју теорију: то су места, левкови, где су сила Земљине теже, магнетизма и друге природне одлике слабије или већ по нечем другом различите од осталих области наше планете...

САСТАНАК СА ЗЕМЉАНИМА

Бермудски троугао је у ствари први пут и привукао пажњу светске јавности управо по многобројним весгима о појави неидентификованих летећих предмета при чему су такве вести најчешће потицале од војних и цивилних пилота! Поред тога није мали број оних људи опседнутих идејом о летећим тањирима који никако не могу да се одрекну потајне наде да су у питању машине, па према томе морају постојати и свесна бића, слична човеку која су их направила. Она живе у ко зна ком удаљеном куту васионе и с времена на време, из неког свог разлога, долећу к нама. Ти фанатици нису оклевали да објаве да су дошљаци из свемира изабрали Бермудски троугао као место где се састају и одакле ће једног дана, вероватно, ступити у везу са Земљанима!

Наравно, то су само нагађања.

Прави одговор можемо очекивати само од научника који већ сада интензивно раде на проучавању гравитационих, електромагнетних и других појава, од оних људи који испитују како настају паклени ветрови тајфуни, водени вртлози, трагају упорно за саставом воде које га образују али и свих других стихија које се ту стичу. Све док на та и многа друга питања која траже вредне и радознале људе не буде одговора, ни ми нећемо са сигурношћу моћи да кажемо куд су се и зашто дели толики бродови, авиони и подморнице!

ДИКАНТРОП И ВЕСНАСАТМЕНС

Н.ЛЕКИЋ

НЕОБЈАВЉЕНИ ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ДОБРО ПРОДРМАО СВЕТ

Л.СРЕДАНОВИЋ

БОГ ВАМ ЈЕ ПОСТАВИО МУДАР ЦИЉ ДА УХВАТИТЕ ПРАСЕАУРУСА АЛИ ВИ СТЕ ШЕПТАЈЕ!

БОГ И НАТПРИРОДНА МОК! ТАНДАРА БРОК! ИЗМИСЛИ НЕШТО ПАМЕТНИЈЕ!

НИКО НЕКЕ ДА ВЕРУЈЕ У БОГА!

ПОКУШАЈ ДА ИХ УПЛАШИШ ГРМЉАВИНОМ! МНОГИ СЕ БОЈЕ КАД ГРМИ!

ДОК МИ ФИЛОЗОФИРАМО, ГЛУПАНТРОП НЕШТО ВЕЧЕРА. ШТА ТИ ЈЕ ТО?

ПЕЧЕНА ТИКВА!

КАКО ТО ПЕЧЕНА?

ПУСТИО САМ ТИКВУ ДА ПАДНЕ У ВАТРУ!

А КАКО ЗНАШ ЈЕ ПЕЧЕНА?

ОСТАВИМ ЈЕ У ВАТРИ КОЛИКО МОГУ ДА ИЗДРЖИМ ДА СТОЈИМ НА ЈЕДНОЈ НОЗИ*!

* НОГОСТОЈ, СТАРА МЕРА ЗА ВРЕМЕ, ОКО 45 МИН.

ЈЕ ЛИ ОВО ОНАЈ ЧУДЕНИ ЖИВОТ НА ВИСОКОЈ НОЗИ?

СМЕ ЛИ СЕ ПРОМЕНИТИ НОГА?

СМЕ, АКО ПЕЧЕШ ДВЕ ТИКВЕ!

БОЈЕ ЈЕ И ТИКВА У РУЦИ НЕГО ТИКВАН НА ГРАНИ!

ШТА МИСЛИШ ТИ, КЛИПАНТРОПЕ, О ОВОМ НАШЕМ СИЛЈЕЖУ СА ДРВЕТА? ДА НИ СМО ПРЕНАГЛИ?

ЈА ТИ НИ О ЧЕМУ НЕ МИСЛИМ ОСИМ ДА СЕ НАЈЕДЕМ А ОНДА ДА ПРИЛЕГНЕМ!

ЈЕР, КАКО МИ ЖИВИМО? ЛЕТИ И ЗИМИ У ТРОПСКОЈ КЛИМИ! ПРЕВРНИ, ОБРНИ, ГЛАВНА НАМ ЈЕ ХРАНА БАНАНА! И ШТА ТУ ЈОШ ИМА ДА СЕ МИСЛИ?

КО О ЧЕМУ, БАБА О БАНАНАМА! МА ЖИВИШ ЛИ ТИ ДА ЈЕДЕШ ИЛИ ЈЕДЕШ ДА ЖИВИШ?!

ДОК ПАЛМЕ ЊИШУ ГРАНЕ И ЦЕЛА ПРАИСТОРИЈА СПИ, МАМУТИ ДОК УЗДИШУ, ЉУБИШ МЕ, ЉУБИШ ТИ...

ЈАНИ ЧОВЕКОЛИКИ! НЕ ЗНАЈУ ШТА ИХ ЧЕКА! ЈУТРО ЋЕ ПОКАЗАТИ СВЕ...

ДУКЕГ ПЕТКА: ДОГАЂА СЕ ТО ОТПРИЛИКЕ СВАКИХ 250.000 ГОДИНА!

Сестрић из супертврђаве

Била је спарна летња ноћ 1944. године. Мрачна као никад дотада. Ниједан прозор у граду није осветљен. Последњих месеци савезнички бомбардери овуда често прелећу ноћу на путу за Румунију где бомбардују важне индустријске центре и саобраћајне чворове, посебно Плоешти и нафтоносна постројења која снабдевају Немачку драгоценим горивом. И овде у Бечкереку Немци су већ скоро четири године. Имају свој гарнизон и аеродром на крају града. Због бојаза ни од савезничких напада из ваздуха издато је наређење да се сви прозори замрачују. Тако је и вечерас. Изгледа као да овде, на овом простору, и нема града. Јер, све је једна густа мракна тмина.

Грађани се спремају на починак не слутећи драму која ће се те ноћи одиграти.

Касно је за сјасавање

Одједном потмуло стравично брујање. Људи су поскакали. Граду су се приближавале америчке супертврђаве! Дошле су тако неочекивано и брзо да ни сирене нису имале времена да објаве узбуну. Изненађени становници излетели су на улице тражећи у мрак пут према противавионским склоништима. Али, времена за спасавање више није било. До склоништа се није могло стићи!

Људи су потрчали награв у куће, препуштајући се судбини.

И, тада се догодило оно најгоре: црвена ракета обасјала је град као у по бела дана. Био је то знак да бомбардовање може да почне. За њом и друга и трећа. Они одозго осветљавали су циљ да би што прецизније избацили бомбе. Дошао је крај за један град! Нико му није могао помоћи! Немачка противавионска одбрана била је толико изненађена да није стигла да избаци ниједан хитац, а с аеродрома у близини града ниједан авион није се усудио да се подигне и пресретне савезничке бомбардере.

Брујање мотора претворило се у паклену грмљавину. Изгледало је да ће се небо проломити од тог страшног урлања машина. Доле у граду људи су замрли у страшном ишчекивању краја.

И тада, кад су бомбардери већ били изнад самог града, гле чуда! Засветледа је зелена ракета и супертврђаве пуне смртоносних

бомби прешле су из борбеног распореда у формацијски лет и наставиле даље према Румунији.

Зајонешка је осјала

Страх међу грађанима заменио је неописиво узбуђење. Нико ништа није могао да схвати. Само је једно било јасно: над градом више није било авиона. Мало касније из даљине се зачула потмула тутњава. На који су то град супертврђаве изручиле свој товар?

Целе те ноћи нико у Зрењанину није спавао. А ујутру, уз прву светлост дана, деца су пронашла летке на румунском језику. Било је

пертврђави вође ескадриле који је предводио формацију? Због чега је прво наредио бомбардовање а онда одустао и наставио према истоку?

Није прошло ни неколико месеци а Бечкерек је ослобођен и овај догађај полако је почео да пада у заборав. Изгледало је да ће тајна ове страшне ноћи остати до краја неогонетнута.

Међутим, једног дана после рата на адресу пензионера Мате Шкарића стигло је писмо из Сједињених Америчких Држава које је открило истину како Зрењанин замало није савијен са земљом.

Мате, који и данас живи у Зрењанину, има у Америци рођену сестру. За време ра

али му ни на крај памети није било да су једном за време рата њих двојица били веома близу један другом!

Писмо Тонија Кусића

А онда је стигло писмо лично од сестрића Тонија Кусића. У њему је, између осталог, стајало:

„Драги ујаче, ја знам где се налази ваш град. Једном приликом летео сам над њим са својим ратним друговима. Тада сам командовао формацијом бомбардера супертврђава чија се база налазила у Италији. Летети ноћу увек је тешко, а тачно пронаћи циљ у мракној ноћи још теже. Кад смо

Црвене ракете осветлиле су град као на длану — знак да бомбардовање може да почне. Становницима Зрењанина застао је дах у очекивању најгорег.

бе. Да смо бомбардовали Бечкерек, ко зна шта би се с тобом догодило, драги ујаче.

Изненађени становници излетели су на улице панично тражећи пут према противавионским склоништима. Али, времена за спасавање више није било!

то упозорење становништву да напусти град! Стигле су и прве вести. Товар смртоносних бомби који умало није пао на Зрењанин сручен је у Темишвар, важан железнички чвор у румунском Банату.

Грађани Зрењанина почели су да нагађају и износе разне претпоставке за оно што се догодило претходне ноћи. Али, нико није могао ништа поуздано да каже о томе шта се догодило у су-

та није се са њом дописивао, али чим је наша земља ослобођена сестра му се јавила. Писала је о свом сину, његовом сестрићу, да је за време рата добио чин мајора, да је један од најпознатијих ваздухопловних асова америчког ваздухопловства и да је као признање добио и једно од највиших одликовања које пилот у САД може да добије — Викторију неба! Мате је био поносан на сестрића,

стигли наомак Бечкерек, учинило ми се да је то Темишвар. Оријентисали смо се према Бегеју, али то није било добро јер оба града леже на истој реци. Већ сам био дао знак да се авиони припреме за избацивање бомби кад сам открио грешку. У последњем тренутку, кад су већ секунди одлучивали, испалио сам зелену ракету и моји другови су наставили према Темишвару. Мислио сам тада на те-

че. Можда би и погинуо од свог сестрића. Срећан сам што се ипак све добро завршило“.

И, ето, шта би било са Зрењанином да се те ноћи у ескадрили америчких супертврђава, у командном авиону, није налазио један Југословен већ неки амерички пилот из Мисурија, Вајоминга или Јута?

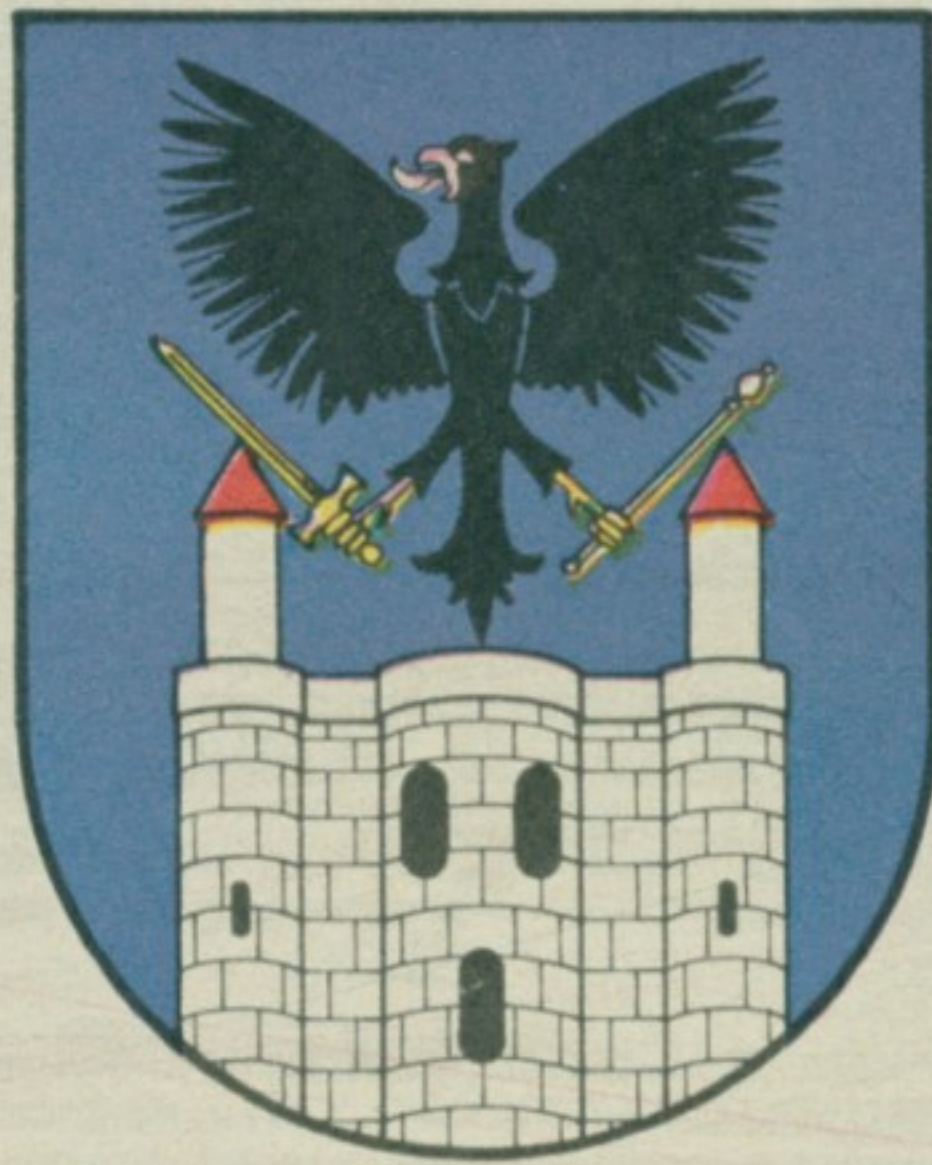
Шта би било да у последњем тренутку није откривена грешка? Б. Б.

ИСТОРИЈСКИ ГРБОВИ ГРАДОВА ЈУГОСЛАВИЈЕ

4

Грб Крања је орао, као и у грбу Крањске. За класичну хералдику, која не дозвољава да се боја ставља на боју, и ово је недозвољено: црвени орао на плавом пољу.

Стари грб Петриће, из 17. века има над градским кулама фигуру царског орла раширених крила, са мачем и скриптом. Од 1869. бедеми су на зеленом тлу и нема орла, а поље је црвено-сребрно.

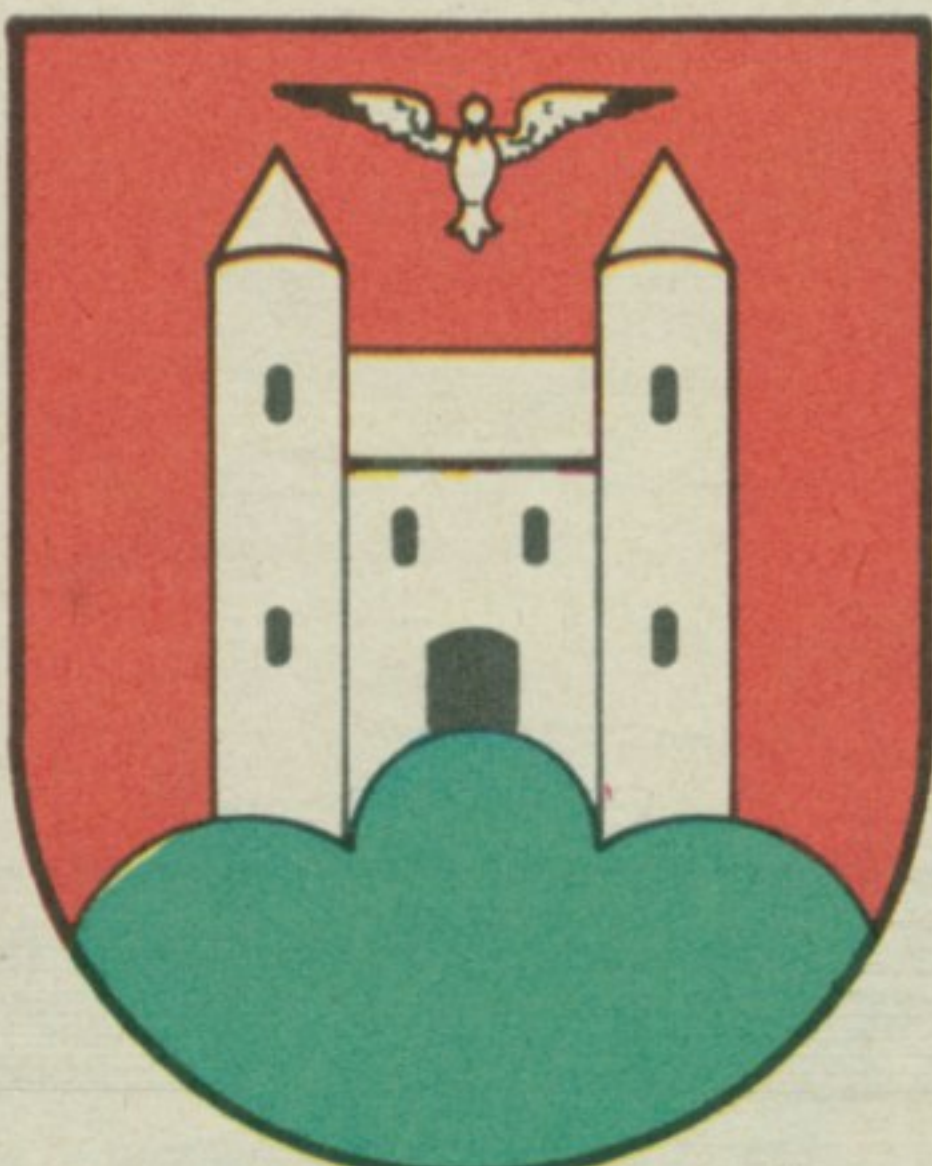
Грб Ердевица, који је био у поседу римских кнежева Одескалки, војвода од Срема, целу леву половину је преузео из њиховог грба: кључеве, „сунцобран“ и орла.

Славонска Пожега је грб добила 1765. истовремено кад и повељу слободног града. Положај орла у овом грбу хералдички је неисправан јер је уместо надесно, окренут налево.

Грб Славонског Брода носи представу ждрала. И за овај грб постоји историјска варијанта у којој ждрал стоји у води, а нема ни полумесеца ни пет звездица.

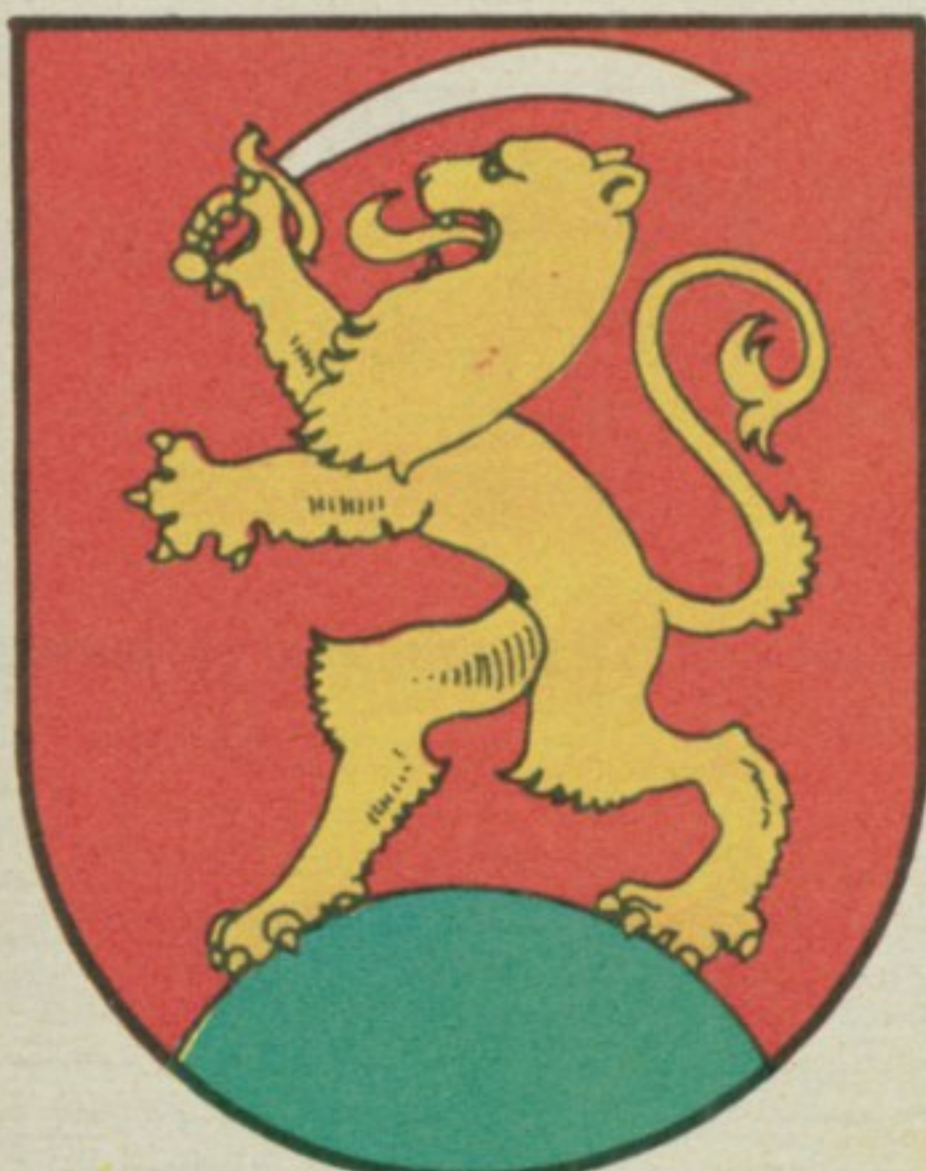
Мариборски грб приказује голуба изнад градских кула. Занимљиво је да је у неким верзијама овај голуб представљен као црни гавран који лети с кљуном надоле.

У грбу Изоле голуб са гранчицом у кљуну подсећа на причу о потопу, када је голуб пуштен да из ваздуха извиди има ли земље на видику, и вратио се с гранчицом.

Дарувар у грбу носи птицу коју неки извори описују као ждрала, а други као роду. Грб. потиче из 18. века, а птица подсећа на старо име града — Подбарје.

Лав у грбу Вировитице типичан је пример представљања „краља животиња“. Град је променио многе господаре: кнежеве цељске, грофове Пејачевиће, кнежеве Шаумбург-Липе.

Жумберк има у грбу „правог пантера“ из 15. века. Жумберк носи име по првим господарима града — Зајсенберзима. Касније су њим управљали кнежеви горички, Хабзбурзи и Ауершперзи.

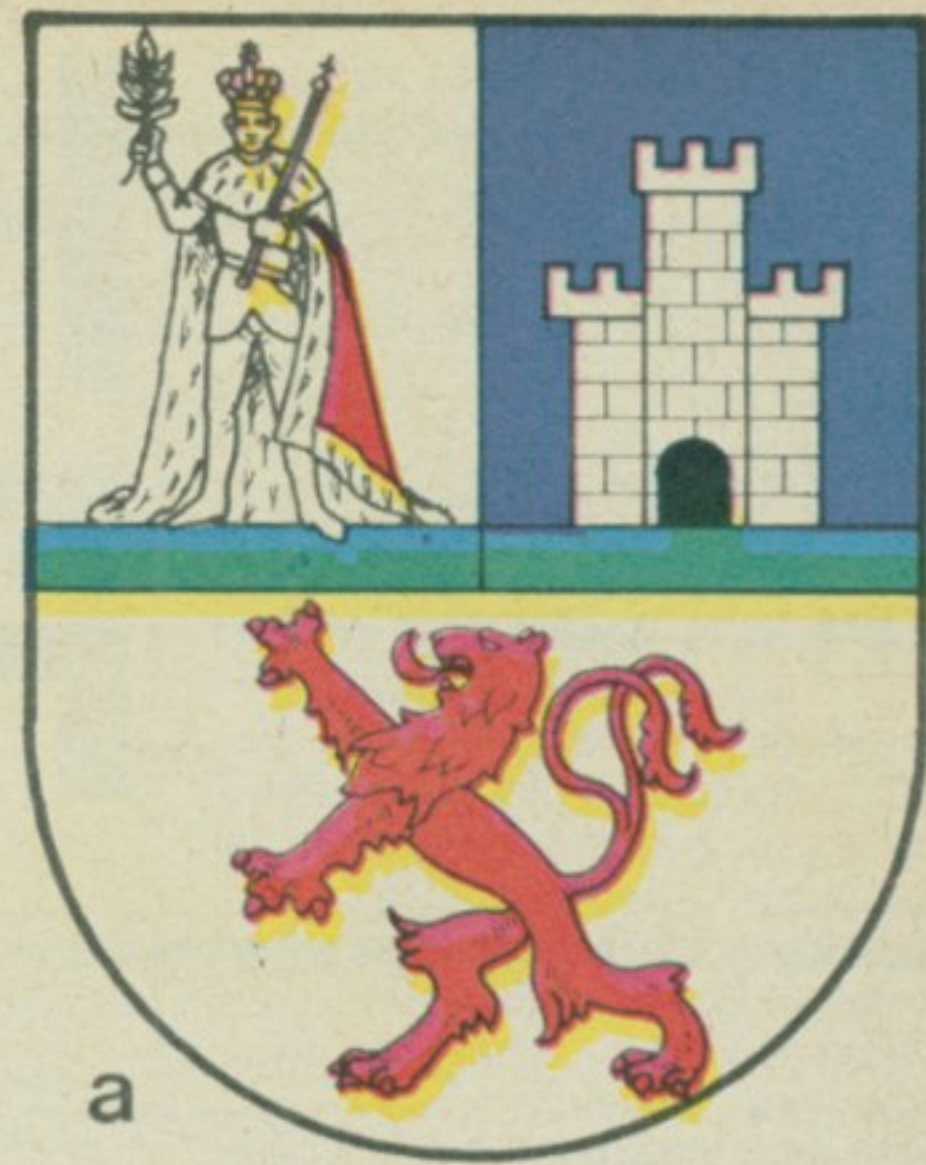
Мало место Буџановци носи од 1830. у грбу јелена у природним бојама. Јелен је чест мотив у војвођанским грбовима јер су тамошња ловишта била на великом гласу.

ХЕРАЛДИЧКА ЗООЛОГИЈА

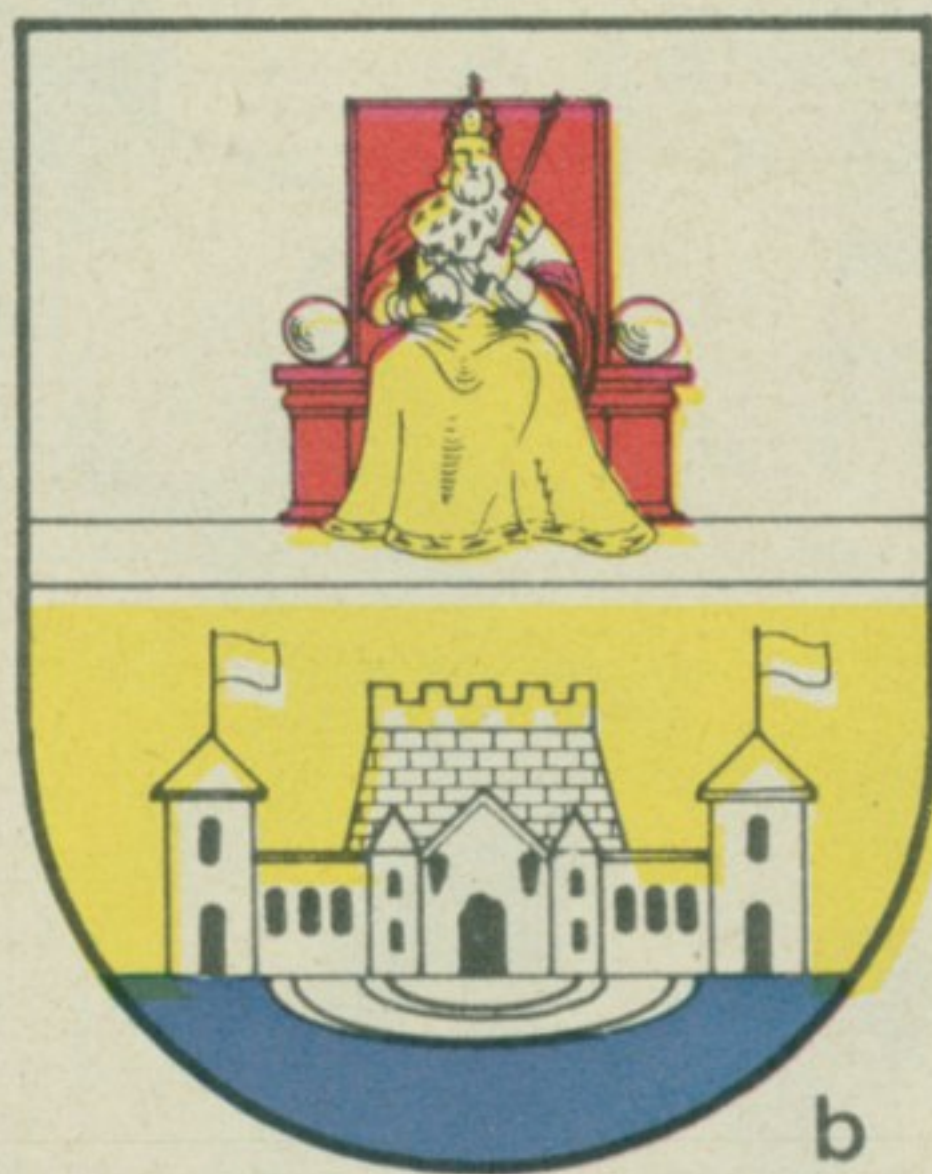
Орлови и лавови спадају међу најстарије хералдичке фигуре што је и нормално кад се узме у обзир да је орао „краљ птица“, а лав „краљ животиња“. Класична хералдика захтева да се животиње представљају увек на исти начин, сви месожери и грабљивице имају исплажене језике и извучене канце. Посебна врста, својствена модернијој хералдици, су такозване „природне“ животиње, што у ствари значи да су стилизоване као и прве, али верније изгледу (као на грбу Жумберка). Исто су тако прецизно одређени и положај у којима се животиње могу представљати: у ходу, усправљене, како леже итд.

ЛИК ВЛАДАРА

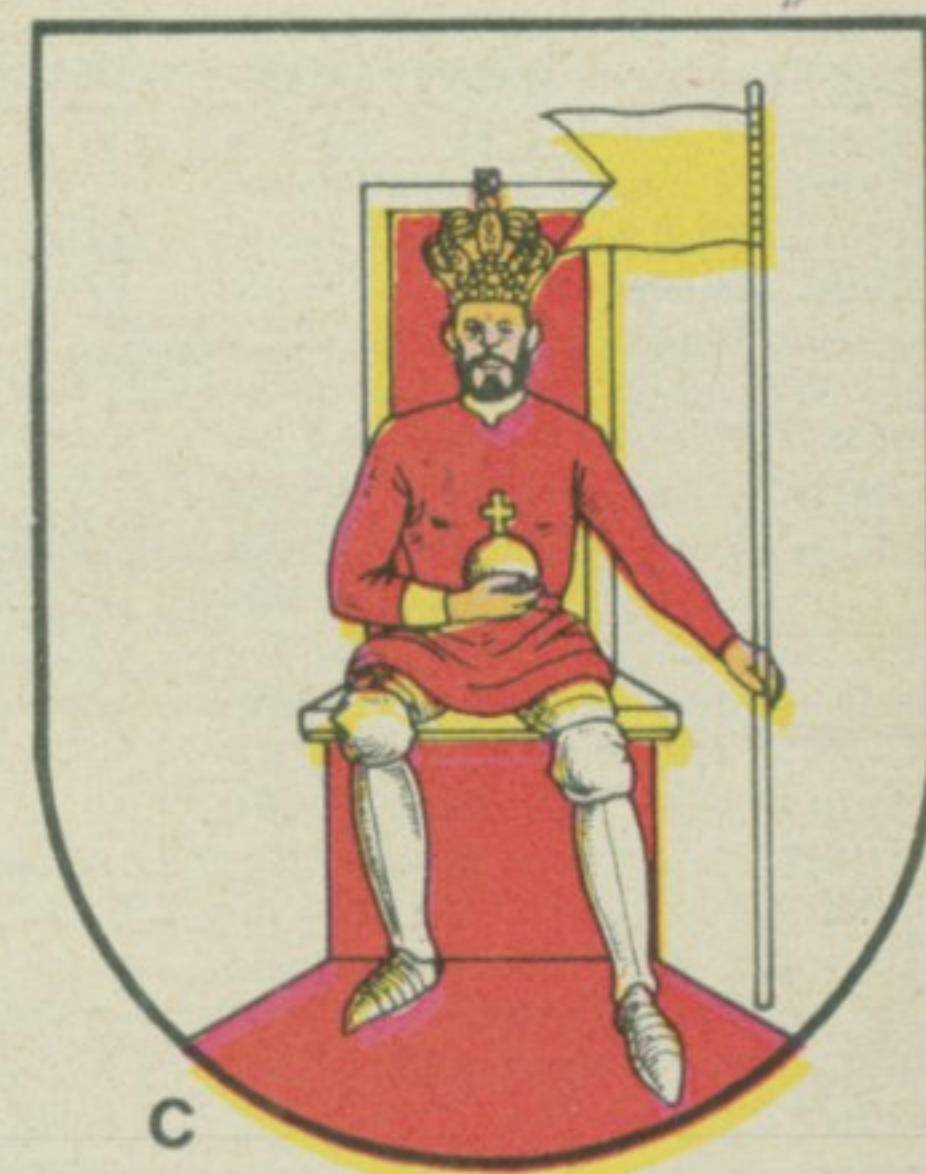
Лик владара, поготову као цела фигура, у класичној хералдици обично се избегава. Код нас, међутим, налазимо га у неколико случајева, од којих су нарочито значајни грбови Котора (а), Хвара (б) и Новог Места (с). Которски грб се у неким изворима јавља и као сам црвени лав на сребрном пољу. Научници још не могу да се сложе ко је владар у Которском грбу. За хварски још не могу да се сложе који је владар Стјепан. Исто тако нема никакве сумње да је владар у грбу Новог Места у ствари Рудолф Хабзбуршки који је град купио 1365. године.

а

б

с

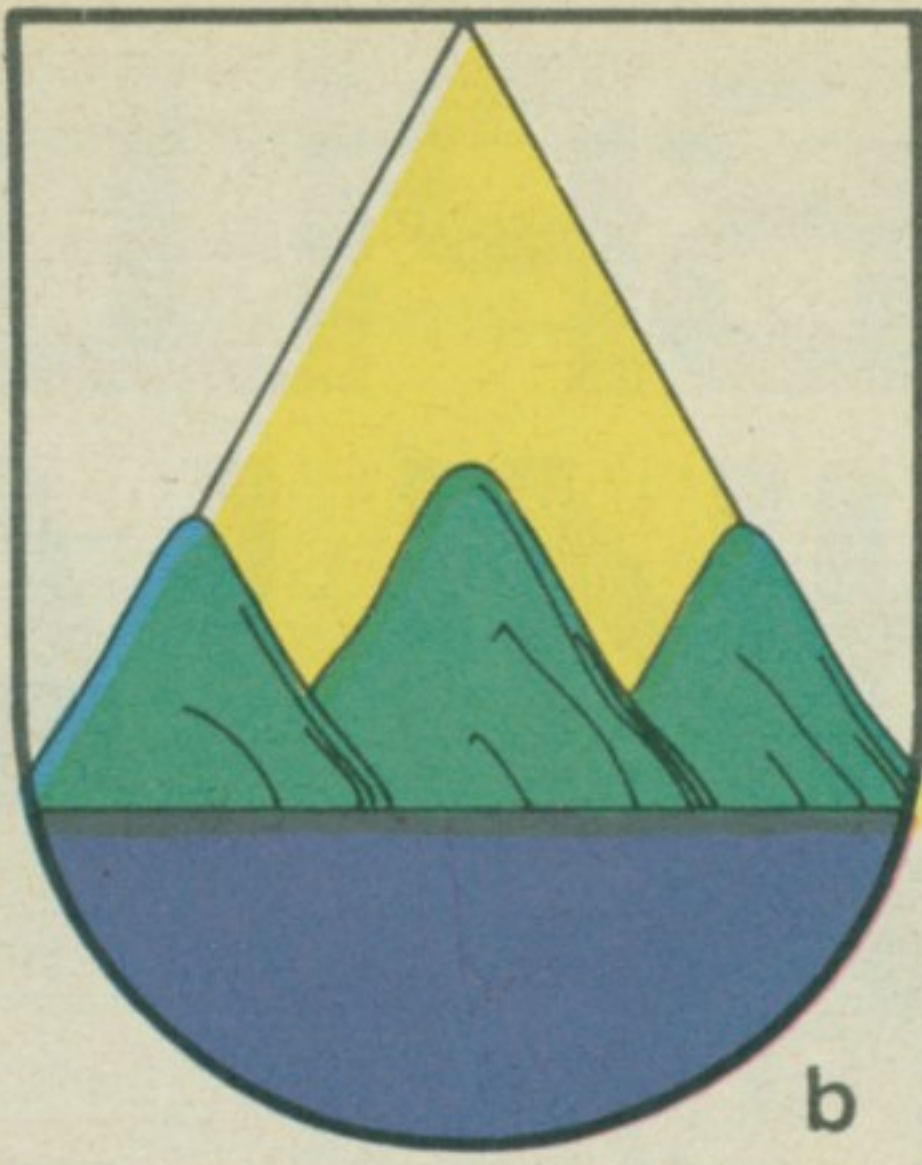
Рума (а) у грбу има стуб са круном и двоструким крстом (део мађарског грба), Иницијали значе: In hoc signo evadet oppidum Ruma (у овом знаку избавља се град Рума). Грб је додељен 1749.

Од 1553. Брежице носе грб са три зелена брега (б). Овде су 1515. потучени словеначки сељаци који су се побунили против насиља власти. Град је прво припадао салцбуршким надбискупима, затим Хабзбурзима.

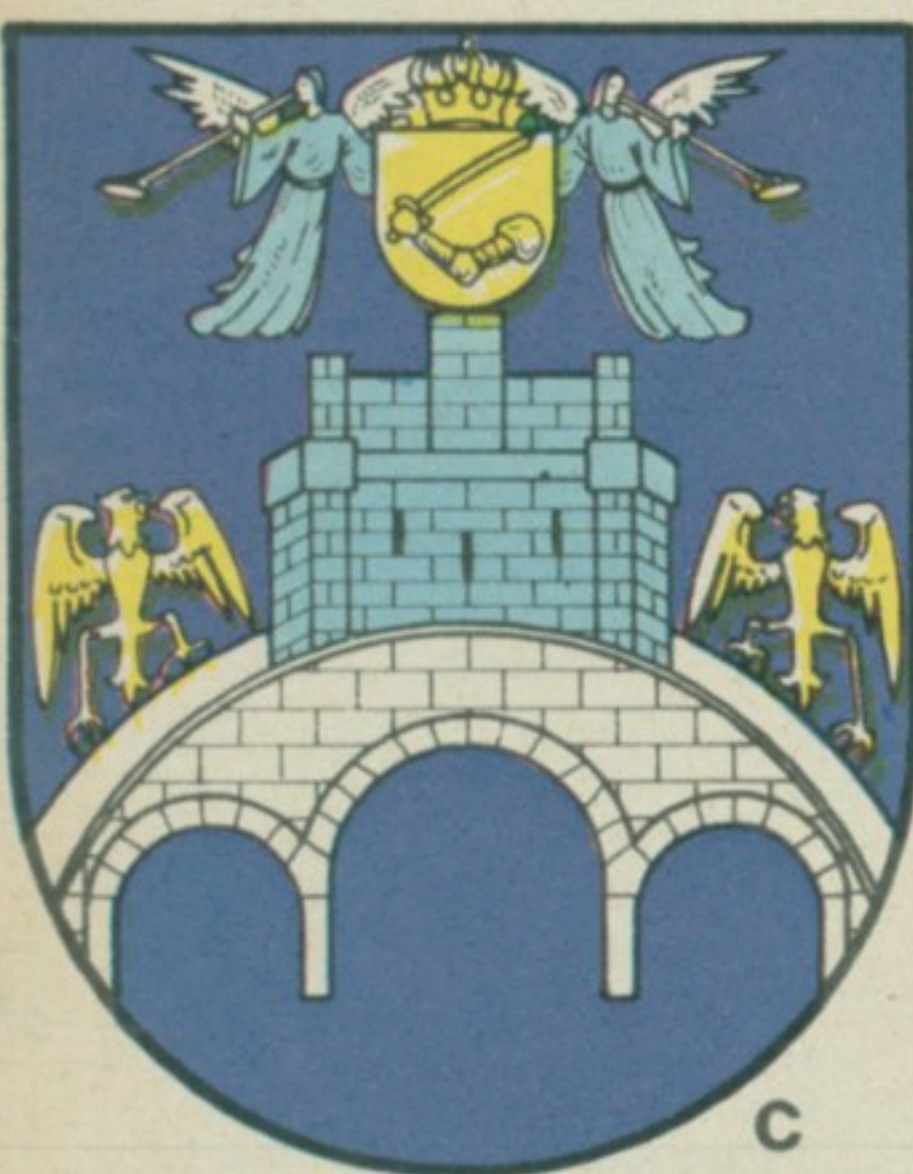
Од 1809. Осијек је „слободни краљевски град“. Из те године потиче и његов грб с плавом кулом и плаво одевеним анђелима на плавом пољу. Понекад је кула сребрна (с).

а

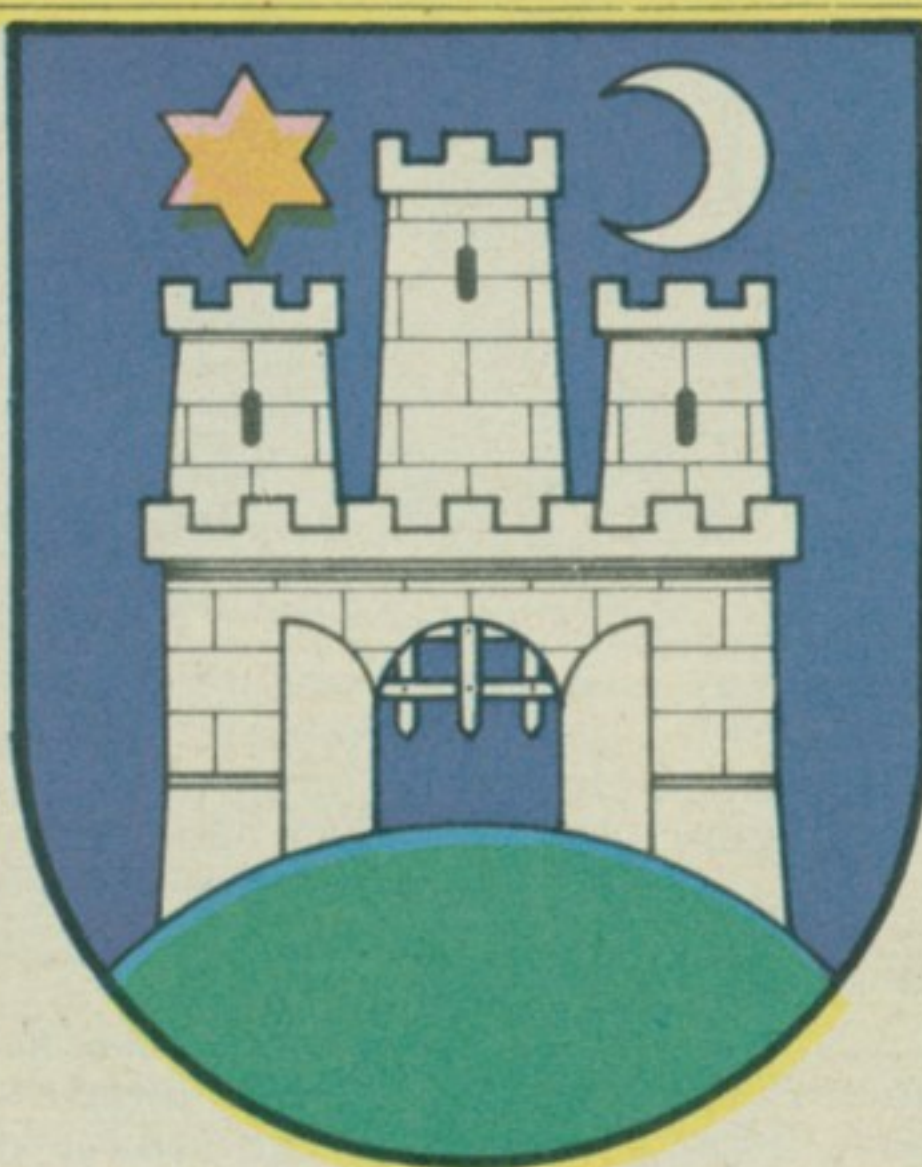
б

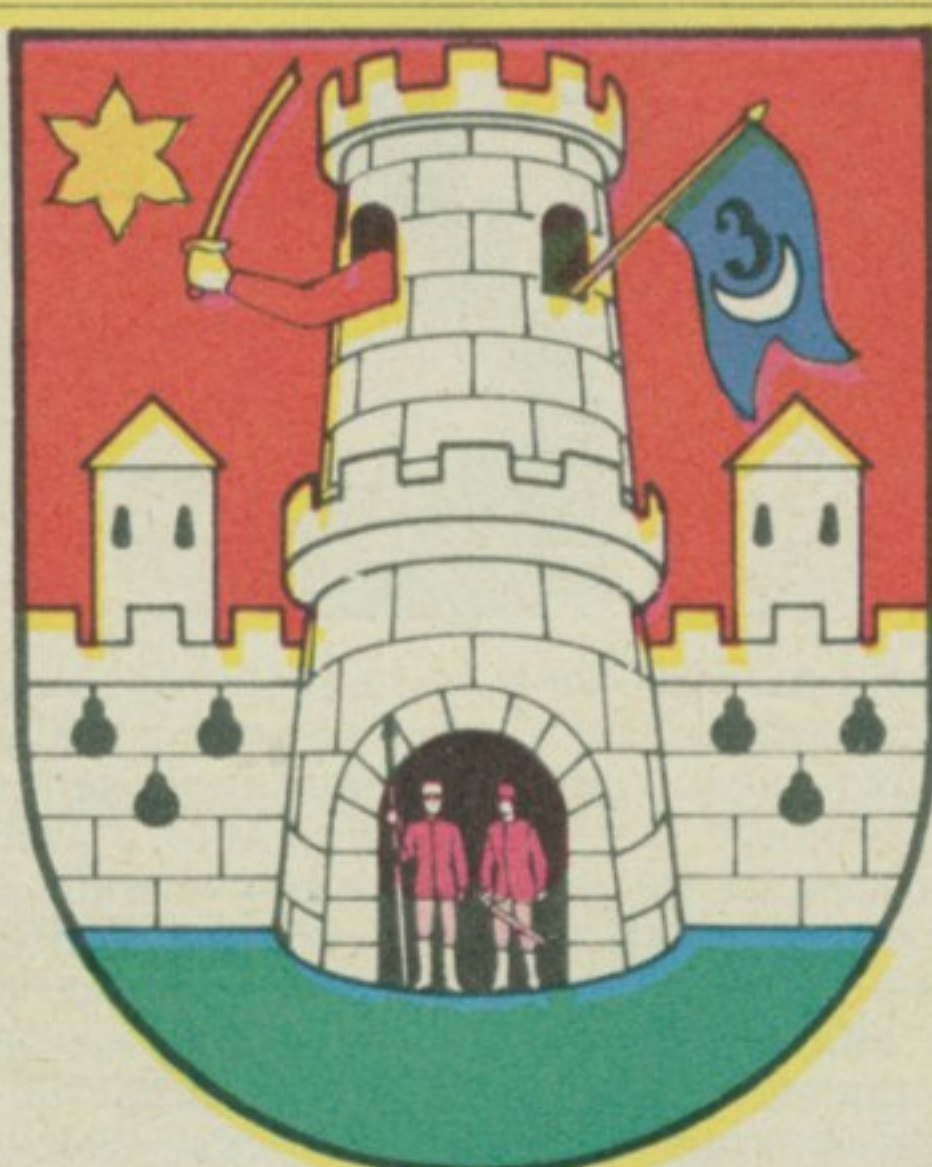
с

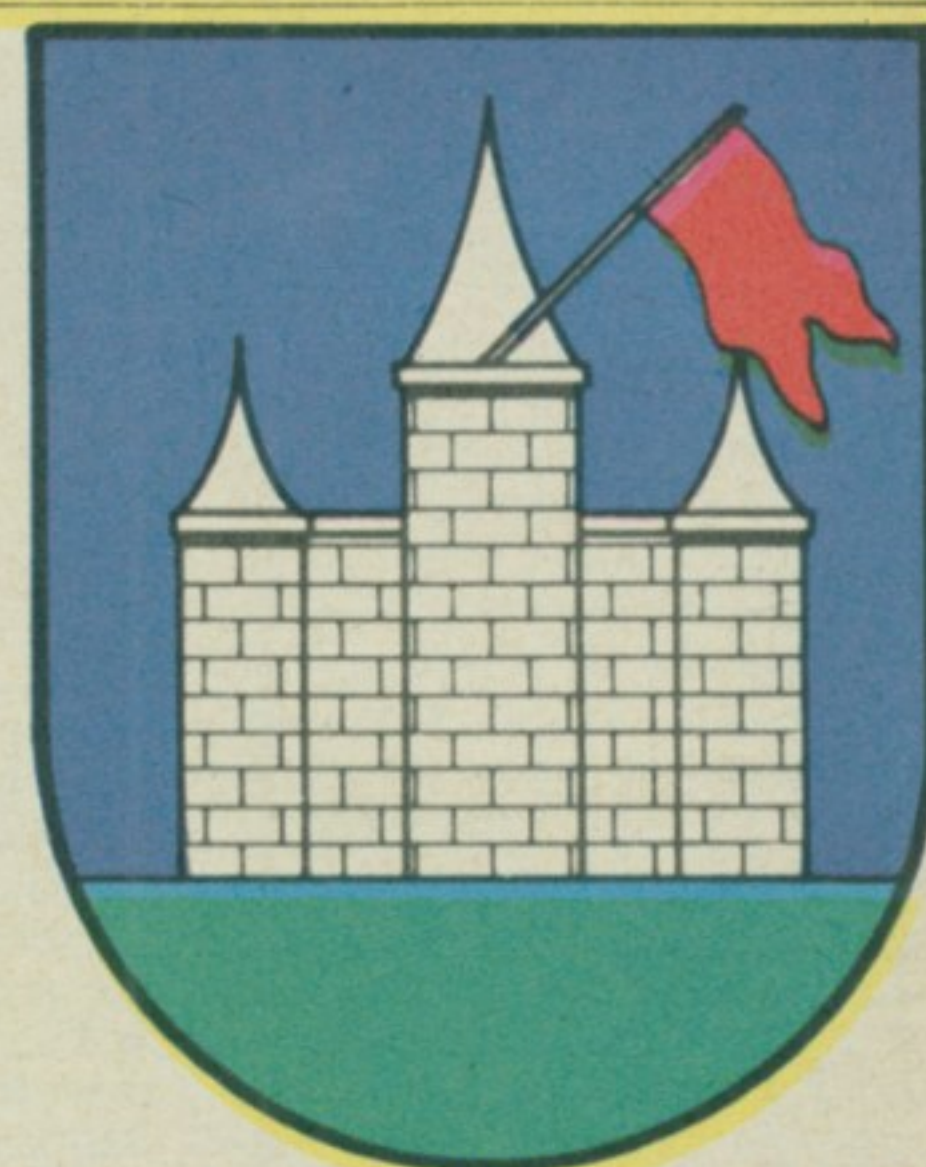
Грб Бохињске Бистрице има три градске куле, без бедема.

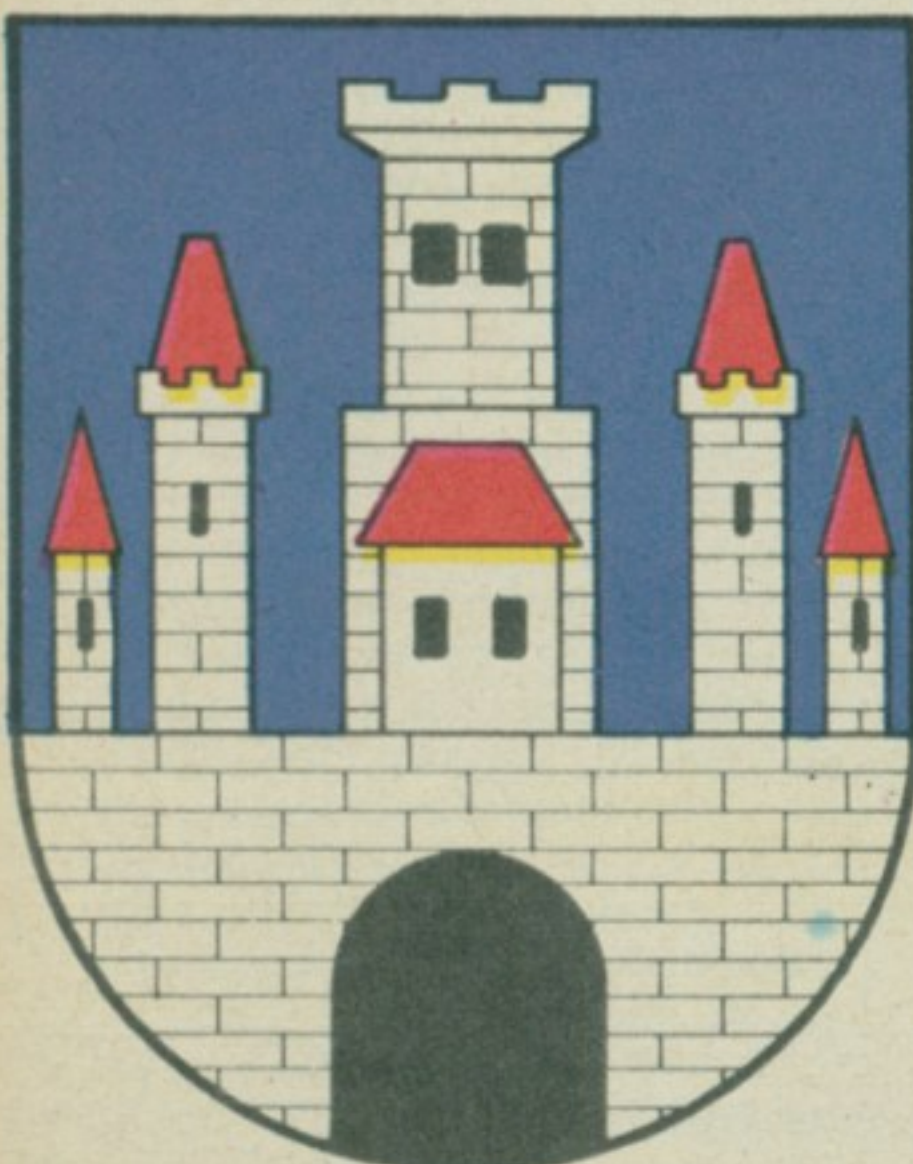
Грб Загреба из 14. века који је обновљен 1895. године.

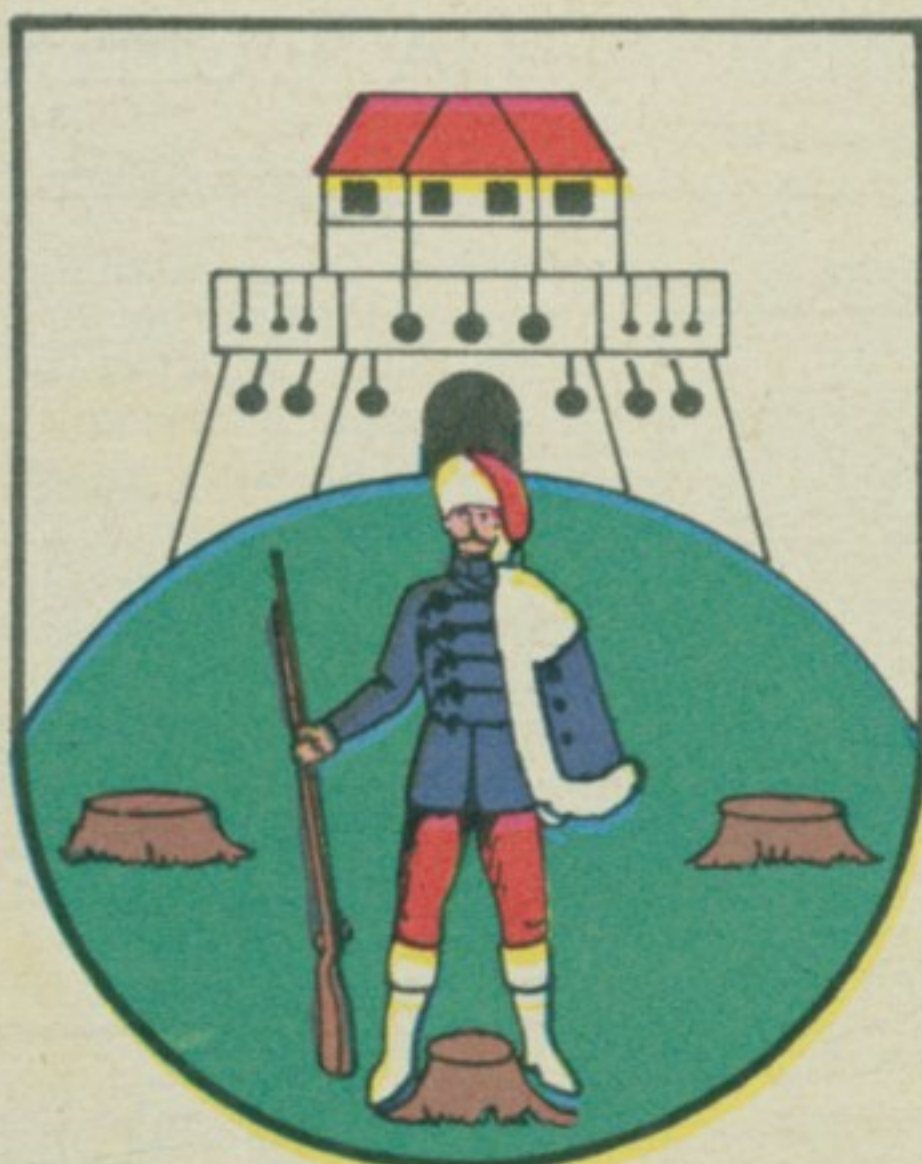
Грб Сомбора је данас измењен: нема војника, руке и заставе, звезда је петокрака.

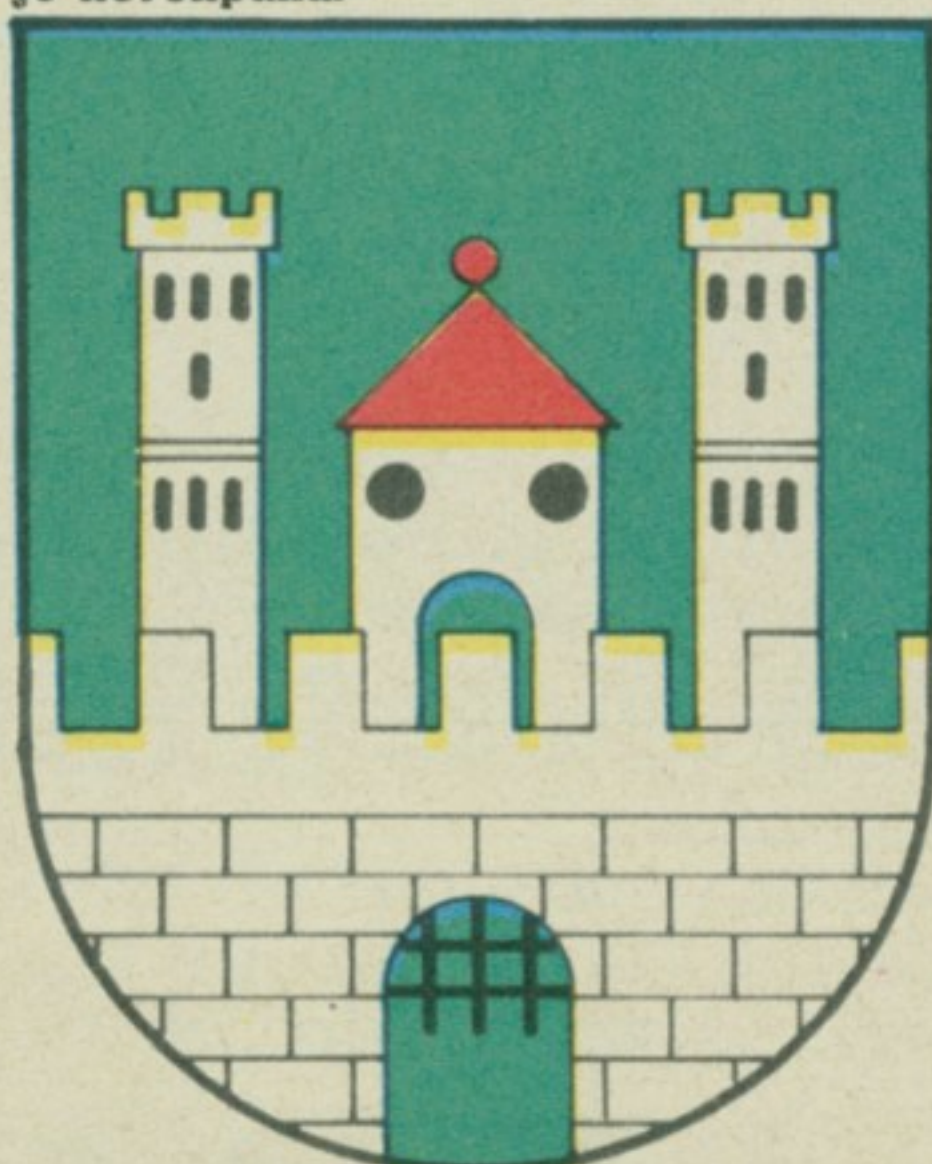
По старости, бихаћки грб из 14. века спада међу најстарије код нас.

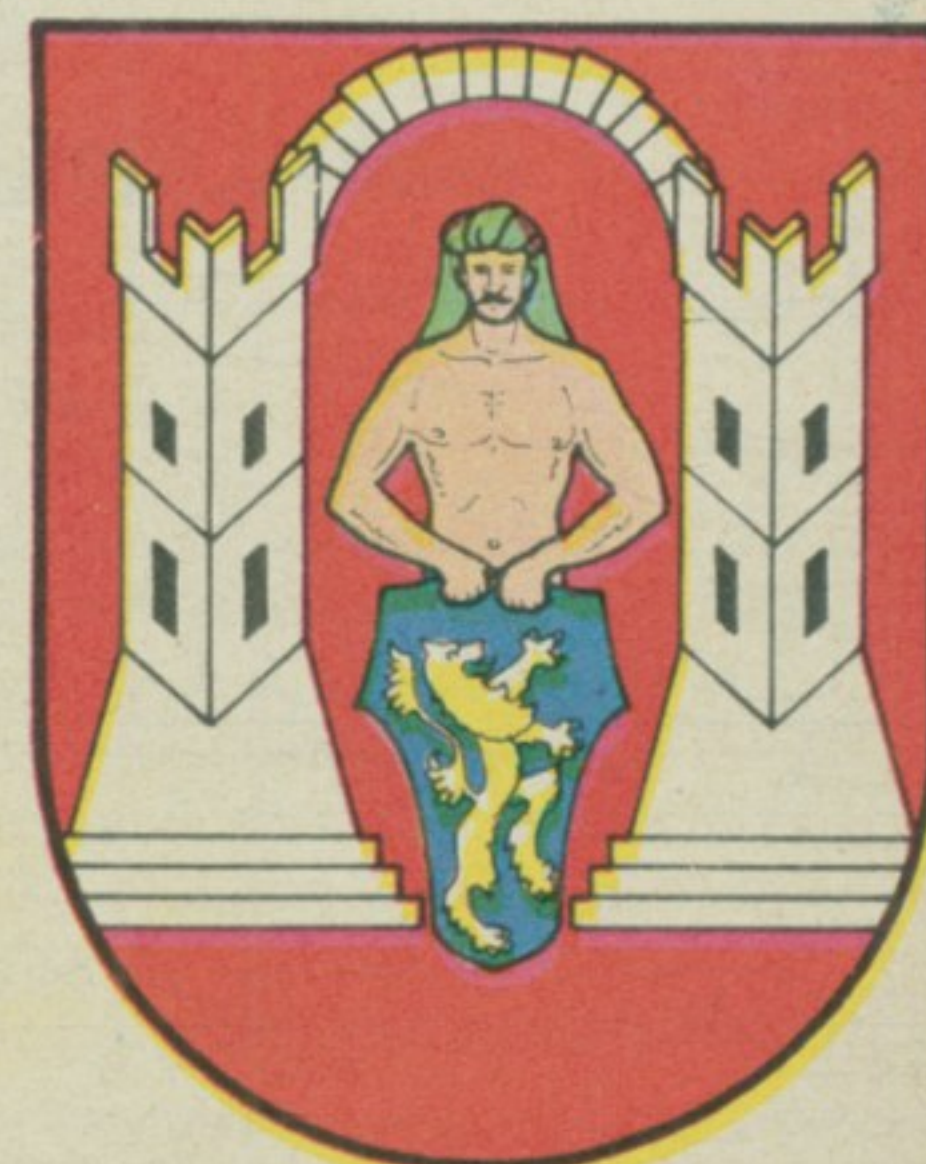
Са мањим или већим разликама, Крапина овај грб носи од 14. века.

Бјеловар је овај грб добио 1883. године.

Грб Словенj градеца потиче из половине 15. века.

Грб Вуковара из 18. века је спомен на 161. годину турске власти.

ТАЈНЕ БАЧКОГ СРЦА

Никад нисам волео школу и често сам уместо на часове одлазио у биоскоп или једноставно лутао градом. Изостанке сам правдао фалсификованим лекарским оправдањима или сам их добијао од школског лекара који је увек био пун разумевања. Али од дана кад сам упознао Лилу, почео сам редовно похађати наставу, очекујући са нестрпљењем да школско звонце огласи крај часа како бих оних неколико минута одмора могао провести у њеном друштву. Била ме у толикој мери захватила љубавна грозница да се нисам одвајао од ње, кад год је то било могуће. Ја, који сам до тада веома лако изговарао оно „волим те“, кад стварно нисам мислио тако, сада кад сам се стварно заљубио, никако нисам могао да превалим те речи преко језика. И далеко од тога. Немајући храбрости да јој признам праву истину крио сам своја осећања „под велом“ пријатељства. На све стране трудно сам се да створим утисак као да ми уопште није стало до ње,

И, изгледа, успело ми је.

ДВЕ ЧАШИЦЕ ВИЊАКА

Бојећи се да она ипак нешто не наслути, никад је нисам пратио на путу од школе до њене куће како сам то жарко желео. Најзад сам се досетио како да то изведем а да изгледа као случајно. Једнога дана пошли смо заједно.

— Зар ти не идеш кући?
— упитала ме је чим смо прешли раскрсницу на којој смо се до тада увек разилазили.

— Идем да посетим брата — одговорно сам лукаво. Тај мој „брат“, као, становао је баш у њеном крају и ја сам га почео све чешће посећивати. Било како било тек до вијао сам се на све могуће начине само да бих што дуже био крај ње.

НЕДОВРШЕНА РЕЧЕНИЦА

Но, ближио се крај школске године. Сазнање да Лилу нећу видети целог летњег распуста доводило ме је до очаја. Знао сам да јој морам признати све што осећам према њој али никако нисам могао. Ко зна колико пута сам јој прилазио са врло чврстом одлуком да јој отворим своје срце и увек одустајао у последњем тренутку. Био је довољан само један поглед њених зеленопла

вих очију да ја, који нисам устукнуо ни пред Чамбом, најјачим дечаком у школи, одједном постанем страшиљив као миш.

Ипак, једног дана, испразнио сам две чашице вињака и скупио храброст.

— Лила, ја те волим! — рекао сам дрхтавим гласом који нисам могао препознати. На њеном лепом лицу појавио се израз чуђења. Настало је ћутање које ми

је сваке секунде постајало све нелагодније и нелагодније. Сав пометен и у страху да ме не облије руменило гледао сам у своје ципеле и открио да су веома прашњаве.

— Па, ја сам мислила да смо ми само пријатељи — било је све што је рекла.

ЗБУЊЕНОСТ ПА ОСМЕХ

Побегао сам бесан, понижен и увређен. Моје је разочарање било толико велико да сам желео да се земља раствори и прогута ме. Целе те ноћи нисам юка склопио. Ни на крај памети ми није било да сам управо ја крив што се код ње развило само осећање пријатељства.

Следећих неколико дана, колико је још било остало до краја школске године, избегаво сам директан сусрет са њом. Али то је било немогуће и последњег дана ипак смо се срели. Пошли смо заједно — она својој кући а ја код „брата“. Прешли смо велики комад пута не проговоривши ни једну реч. Најзад је она прекинула ћутање. Говорила је полако, наглашавајући сваку реч.

— НЕПРЕСТАНО МИСЛИМ НА ОНО. МОРАМ ТИ РЕЋИ ДА СИ МИ ВЕОМА ДРАГ И ДА ТЕ МНОГО, МНОГО ВОЛИМ... — ТУ САМ ЈЕ ПРЕКИНУО. СКОЧИО САМ У ЗАНОСУ И ПОЉУБИО ЛИЛУ, НЕ СЛУТЕЋИ ШТА ЈЕ ПОСЛЕ ТОГА ХТЕЛА ДА КАЖЕ.

— Непрестано мислим на оно. Морам ти рећи да си ми веома драг и да те много, много волим...

Ове њене речи деловале су на мене као удар грома. Она ме воли! Она ме воли! Издна моје душе избила је тако силна и велика радост да сам је у заносу зграбио за руке и пољубио у образ.

— Ох! Лила, Лила... — муцао сам сав киптећи од среће. Тренутни израз збуњености на њеном лицу заменио је благ осмех на угловима усана.

ПРАВА ИСТИНА

Од тада смо се виђали скоро сваког дана. Наше забављање трајало је пуне три године. Брзо смо открили да смо веома слични — да волимо исте ствари, да лудујемо за модерном музиком и dobrим филмовима, да обожавамо песме Јесењина и Петрарке, да не трпимо слике Пикаса а дивимо се сликама Гоје и Ван Гога и да мрзимо рат а волимо мир.

Тек после годину и по да на сазнао сам праву истину! Када ми је оног дана рекла да сам јој веома драг и да ме много воли тог тренутка ме је захватила толико силна радост да јој нисам дао да доврши реченицу. А она је требало да гласи:

— Непрестано мислим на оно. Морам ти рећи да си ми веома драг и да те много, много волим али само као искреног пријатеља.

На њу је моје одушевљење оставило тако дубок утисак да више није имала срца да ме разочара!

Често смо се слатко смејали тој згоди.

Марко Крајић,
Стевана Филиповића
38/9, Београд
(Хонорар 250,00 динара)

НАЈЛЕПША ЉУБАВНА ПЕСМА

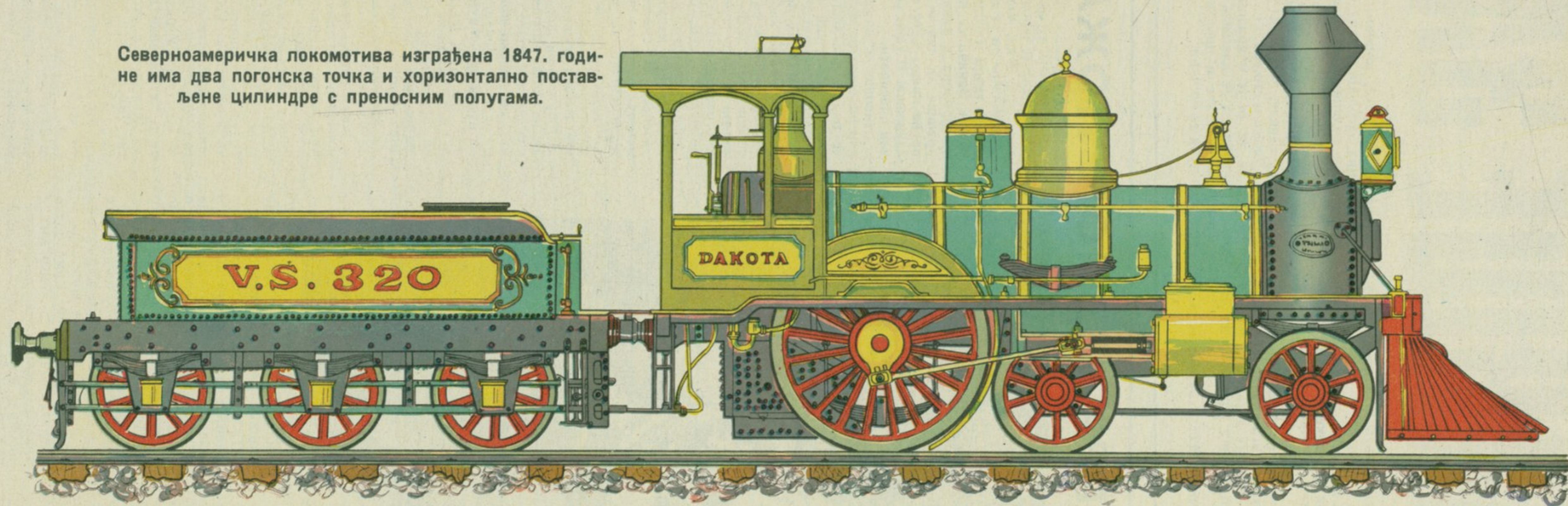
9. VIII 1950.

Бех најлас су ти брзана рецитовала моја предвечерја.
Бех ништа у мом животу није било важило тако као ти.
Бех све око мене је било само део отишле миста о твди.
Бех ниједан грворед којим си прошла није се звао простио грворед.
Бех све је знало да тиш доћи. С небом
дочиници су се у животу класили да си негде ти.
Будућности је имала хиљаду имена и тек последње било је усамљености.
Будућности је бех отонашала твоје покрете и твој ход.

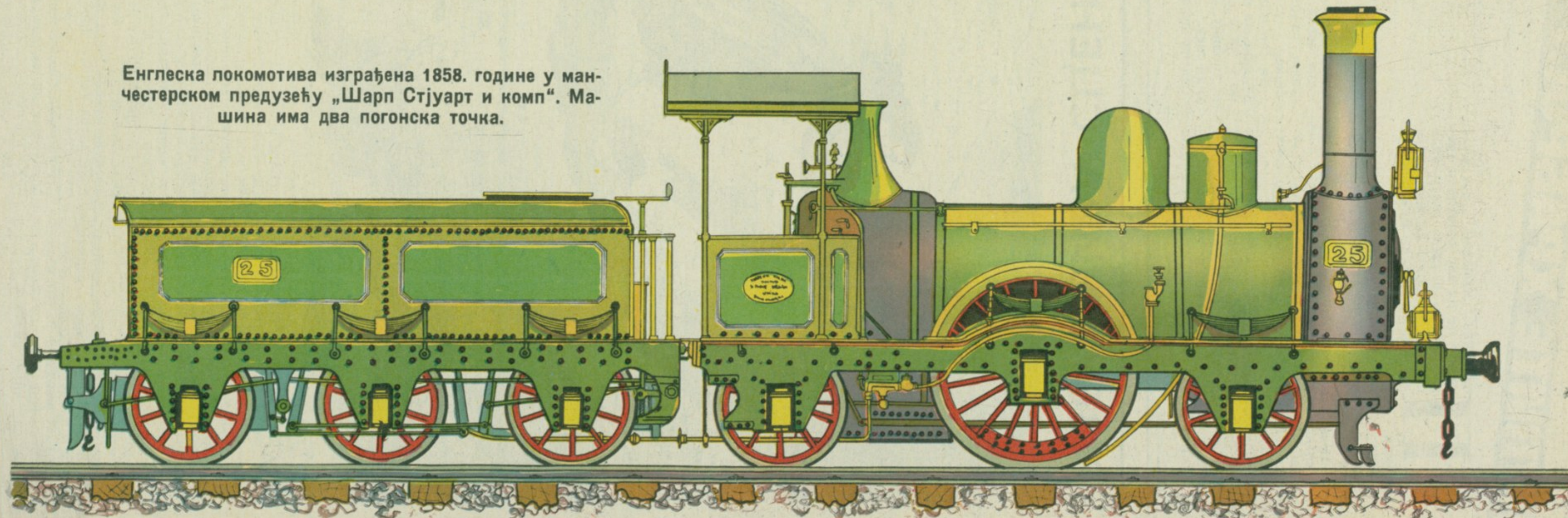
Усећу Сарајлић
(1930.)

Северноамеричка локомотива изграђена 1847. године има два погонска точка и хоризонтално постављене цилиндри са преносним полугама.

Енглеска локомотива изграђена 1858. године у манчестерском предузећу „Шарп Стјуарт и комп“. Машина има два погонска точка.

СКУПИТЕ ХРАБРОСТ ПА ЧИТАЈТЕ!

ЛАКШЕ ЗАМИ

Политикин забавник наставља серију да би вас забавио и уверио да се Енглези нису увек правили Енглези, да нису увек хладни, прибрани, одмерени и срачунати.

Серија је позајмљена из „Илустрованих полицијских новости“. Наслови и цртежи су пренесени онакви какви су штампани пре 100 година, тачније 1870. године у енглеском Лондону, у енглеској Енглеској.

Какво време је време у коме излазе „Илустроване полицијске новости“ које ћемо скраћено звати ИПН?

То је време Викторије, краљице Енглеске и императорке Индије названо Викторијина ера.

Сама краљица која је саму себе звала Она, осим што је родила деветоро деце, била је незанимљива. О њој је кружила прича да добија

много велик новац само зато што носи круну на глави.

За финије грађане Енглеске, за енглеску мањину, њена ера била је време ситости, благостања, самозадовољства, уредности, финоће и чипке.

Ти Енглези, нови буржуји, пошто су нашли раднике да раде за њих, могли су да буду фини и да у салонима свирају тијано на пијано и виолину, поред отворених прозора, да их види свет.

Затим су крадомице излазили закукућени у

огртаче и капуљаче, кришом куповали ИПН пуне смртних загрљаја, живих буктиња, покретних костура, голицања од којих се луди...

Тако су финији Енглези учинили да „Илустроване полицијске новости“ имају највише читалаца у Енглеској, да се штампају и доштампавају. Дакле, хладним Енглезима није било доста ужаса и страве.

Не зна се да ли је и краљица читала ИПН, али је сигурно да је плашила своје дворјане, министре и генерале и произвођила страву и ужас тако рећи за по кући.

УЗБУДЉИВА СЦЕНА ПРИ ЈЕДНОМ ПОЖАРУ

Урани јутарњи час последње суботе у Бирмингему се одиграо случај узбудљив до неверовања. Дим је лагано пунио једну кућу у улици Њутаунроу и без сумње икакве бешумно би угушио становнике њене, да се срећом није случило да је један од њих будан био и о опасности известио друге.

Поменута кућа је дом мистера Џемса Идеа, сукара по занимању. Ватра беше избила у радњи и дим и пламен постепено су пунили кућу што се до радње налази. Госпа Иде је будна била па је из сна пробудила и мужа свог. Видећи да им њихов мал гори он се уплашено стаде оба

зирати око себе тражећи спас. Он изиђе кроз прозор али идући дуж крова оклизу се и паде кроз светларник при чему тешко ногу повреди. Повративши самопоуздање што је брже могао, он поможе својој жени да са чедом њиховим изиђе кроз прозор и идући дуж крова хуће своје и крова радње једног суседа, он и жена с чедом стигоше до куће суседа, чији је становник ватра такође пробудила, и ови примише под кров свој уне срећене који тако изненада беху принуђени да заклон и гостопримство њихово затраже.

Али у кући сукара Идеа спаваху још три особе и ватра се

ширала све више претећи да уништи и радњу и стан.

Те три особе у опасности беху: Вилијем Иде, супруга његова и једна слушкиња. Жустри повици „Ватра“ и њих обавештење о опасности. Вилијем, пошто се пробуди, искочи кроз прозор у двориште куће и потрча да нађе мердевине да би и остале спасао. Мердевине нађе и постави их под прозор и већ се журно и на де пун пењаше уз њих када ли се оне преломише. Само један тренутак очаја, а онда он се храбро и домишљато нечег досети. Крај прозора пролази један зид. Госпа Иде, а ни служавка њена, не могаху да скоче до зи-

да. Покушати то значило је ризикovati пад и вероватно смрт од тог пада. Али, мистер Вилијем Иде могао да ту провалију премости телом својим и он то и учини. Закачи се ногом за сим од прозора а рукама се чврсто држаше за зид и жена његова пређе преко њега а попут ње и служавка. И тако све троје беху ван опасности.

Стигоше и ватрогасна кола али видећи да изгледа нема да се радња или било шта у њој спасу, ватрогасци обратише своју пажњу на суседне куће да се ватра на њих пренела не би. Док они тиме забављени беху, мистер Вилијем се присетио да се новчаница једна од 20 фунти налази у џепу његовог капута што остаде у запаљеној згради и помисли да неће бити лош пословни потез ако за једну фунту буде могао и капут и новчаницу да спасе. Он сместа понуди поменуту суму за спас капута и један младић, наградом доведен у искушење, усуди се да уђе у кућу али је одмах напустио димом готово угушен.

Повративши дах и ношен мишљу на добру награду која га очекиваше ако спасе скупоцени капут, он поново покуша и поново не успе. Покуша затим и трећи пут и уђе у кућу и пицајући дуж зидова и по угловима, јер од дима ништа не могао да види, пријатно се узбудио кад додирну капут. Награда беше младићу надомак руке — фунта беше већ његова. Али кад покуша да извуче капут он осети да је у њему нешто теже и веће од новчанице од двадесет фунти. Кад капут би извучен на светлост дана, место папирне новчанице у њему се налажаше безосећајно тело мистера Џемса Идеа који се беше у кућу вратио да брата свог Вилијема, братовљеву жену и братовљеве жене слушкињу обавести о пожару и у том племенитом покушају готово се угуши. У разумљивој збрци и хитњи нико и не знахаше да њега нема и да је у опасности. Чим поврати свест ставише га у кочију и у болницу одвезоше јер му бејаше потребно лечење не само од изнурености већ и због опасне ране на нози што је задобио кад кроз светларник беше пао, али на коју не обраћаше пажњу све док његови напори у спасавању других потребних бејашу.

ОПИСАТИ НЕГО ОПИСАТИ

ПАС СПАСАО ДЕТЕ

Најнеобичнији случај у којем су се исказали будност и умност једног пса догодио се уторника прошлог, недалеко од Њукасла. Чињенице су следеће:

Један мали дечак по имену Џејмс Олфорд, који се неколико тренутака раније играше са својим друговима, беше на неколико тренутака од тих истих другова остављен сам, па се од њих сакри иза једне стене. Мали Џејмс Олфорд који се беше испружио на земљу крај једне литице иза које зијаше дубок повор, поче да се котрља са стране на страну као што је познато да деца чине. За неколико секунди само, он се нађе на ивици провалије по свој прилици несвестан опасности. Један пас птичар, сопственост дечакових родитеља, изгледа да је изненада схватио опасност у којој се малишан налазаше, јер управо пре него што ће овај полетети у повор, пас га зграби за оделце и држаше га тако изнад амбиса који је зјапио све док помоћ не пристиже. У питање се не може доводити чињеница да Џејмс Олфорд дугује свој живот свом немом пријатељу.

СТРАШНА АВАНТУРА НА СТЕНИ

Једној сцени, најстрашничкој која се описати може, присуствоваху као сведоци особе које прелажаху планине Јуре. Прича коју нам је саопштио један очевидца је следећа:

Једна група енглеских екскурзиониста пењаше се уз поменути планину. Сасвим изненада две персоне, један мушкарац и једна жена, беху виђени како падају у провалију. Да ли су се оклизнули или се под њима комадић тла одронио још није могло бити утврђено. Неки изјављују да се жена оклизнула и да би ухваћена од њеног мушког прагвоца који се узалуд труђаше да је спасе. Било овако или онако, тек обоје падоше заједно. Неки млади Француз, који се налазаше на једном испупченом комаду стене на другој страни узане

провалије, пружи руку коју господин дограби док падаше.

И као природна последица, она повуче доле са собом и младог Француза и све троје, оба центлмена и њихова лепа сапутница, падоше доле у амбис. Госпа, мис Мекинтош по имену, и Француз, мсје Занит, имађаху среће да падну на равно стеновито испупчење где су успели да се зауставе грчевито се држећи за неки грм. Тело њиховог не срећног друга досад није нађено. Оно друго двоје из њиховог опасног положаја спасоше неки сељаци и обавештени смо да су се досад добро опоравили. Обавештени смо такође да је као последица ове авантуре дошло до нежног узајамног зближавања двоје спасених.

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

Кад је инспектор париске полиције Жеди зазвонио на вратима лепе виде у лионском предграђу, био је немало изненађен кад му је врата отворила особа обучена као целат: панталоне увучене у високе чизме, широк појас, нека врста блузе од коже и црвена кукулица која му је скривала лице.

— Ох! Извините! — рекао је изненађени Жеди. — Вероватно сам погрешно кућу.

Продорне очи необичне сподобе фиксирале су га кроз прорезе на кукулици. И без иједне речи човек извуче иза појаса нотес и оловку, написа неколико ре-

— Маскирао? — понови Жеди збуњено.

— Па, да! — присети се новинар. — Ја сам заборавио да вам кажем да приређујем костимирану вечеру. И као што видите дивно се забављамо! Молим вас, пођите у мој кабинет да вам нешто покажем...

Чим су ушли у кабинет новинар Алдо Марес рече Жедију:

— Извините за ову комедију, инспекторе! Вероватно сте схватили да сам пред гостима желео да оправдам ваше присуство. Имам намеру да напишем серију чланака и у њима обелоданим

КОСТИМИРАНА ВЕЧЕРА

чи и пружи инспектору: „Кога желите да видите, господине?“

Инспектор Жеди одговори:

— Новинара Алда Мареса! Позвао ме је да хитно дођем.

Непознати наново написа неколико речи на свом нотесу: „Молим вас, кад говорите не покривајте уста руком. Не разумем вас!“

Инспектор климну главом и понови своје питање. Не познати тад написа: „Пођите за мном...“

Жеди га послуша. Човек га одведе у просторану трпезарију у којој је више маскираних особа седело око великог стола. Управо су вечерали.

На крају стола седео је домаћин обучен као Мефисто:

— Драги пријатељу! — повика. Добро дошли... Али, зашто се нисте маскирали?

неке злоупотребе. То је неко сазнао и упутно анонимно претеће писмо... Све ми се чини да ће неко од званица искористити ову костимирану забаву и остварити своју претњу. Зато сам вас и позвао, да ми се нађете уколико приметите нешто сумњиво.

— Нисам баш сигуран да сам ја баш најподеснија личност за то — скромно се усprotивио инспектор Жеди. — Можда је боље да замолите своје званице да скину маске. Тако ћете бити сигурни да се нико непозван није увукао међу ваше госте.

— Ако сам се преварио? — примети Марес. — У том случају би пукла брукa и цео град би о томе причао. Не, више волим да ми ви помогнете. Да не бисте штрчали, молим вас, обустите овај костим мускетара. Молим вас још једном, извините. Али, уколико ми се нешто догоди позовите одмах

ваше колеге из овдашње полиције.

Из пријатељства према новинару инспектор Жеди је прихватио незахвалну улогу. И чим је навукао костим мускетара вратио се са Маресом у трпезарију. Пре него што су сели за сто он се шапатом обрати свом домаћину:

— Целат који ми је отворио... ко је он?

— Ох! То је мој слуга Карл... Глувонем је од рођења... Уколико се мени нешто деси завештао сам му тестаментом извесну суму, таман колико да до краја живота може да живи а да не ради...

После вечере Алдо Марес се приближи Жедију и тихо му рече:

— Две званице су тражиле да говоре са мном... — Молим вас мотрите на врата мог кабинета. Ја сам наоружан и способан да се браним!

— Понављам вам, Алдо.

Боље би било да се не игра-те и да о свему обавестите полицију...

— А ако сам будем ухватио кривца? Шта мислите какав ћу само чланак написати?

Заваљен у једну од великих фотеља које су се налазиле у предсобљу инспектор Жеди мотрио је на врата кабинета Алда Мареса.

У десет и четрдесет и пет глувонем Карл, носећи на послужавнику чаше с вискијем, закуцао је на врата кабинета и ушао.

У десет и четрдесет осам, гост маскиран као хирург за време операције ушао је у кабинет. Из собе је изишао око десет и педесет. У једанаест је у кабинет ушао гост маскиран као „гвоздена маска“ и задржао се у соби до једанаест и пет минута. Изишао је бледа лица и узбуђеним гласом обратио се Жедију:

— Зовем се Лук Бертоле. Алдов сам пријатељ. Ово је ужасно. Управо сам га нашао мртвог...

— Закључајте врата! — наредио је инспектор Жеди. — И да нико није изишао из куће. Мотрићу на вас!

А тада се окрете и пође у кабинет.

Новинар Алдо Марес лежао је без свести иза радног стола. У отвореној фиоци видео се револвер који, очигледно, није имао времена да употреби. Из његових

груди вирио је нож за сечење папира а око њега ширила се мрља од крви...

Комесар Нуаје, кога је послала лионска полиција да спроведе истрагу, био је оптимиста...

— Све је јасно! Или Бертоле лаже и у том случају он је убица... или је он рекао истину, а убица је особа која је ушла пре њега, то јест „хирург“.

Позвали су Карла и он је написао:

„У 10,45 однео сам господину Маресу виски. Био је жив. Рекао је да послужавник с пићем оставим а он се повукао у библиотеку која се налази до радног кабинета... Тада је ушао „хирург“ и упитао: „Где је Алдо? Оставите нас насамом!“ Написао сам „Одмах ће доћи“ и изишао из кабинета.

„Хирург“ је у ствари био други Маресов пријатељ који се звао Роберт Креспел. Он је изјавио:

— Ја нисам уопште имао времена да разговарам са слугом... Изишао је чим сам ја ушао! Како нисам видео Алда пошао сам да га потражим у библиотеци и нашао га како лежи иза стола. Бојао сам се да ћу бити оптужен за убиство и изишао сам а да ником ништа нисам рекао!...

— Шта ви мислите о свему овоме? — обратио се комесар Нуаје инспектору Жедију.

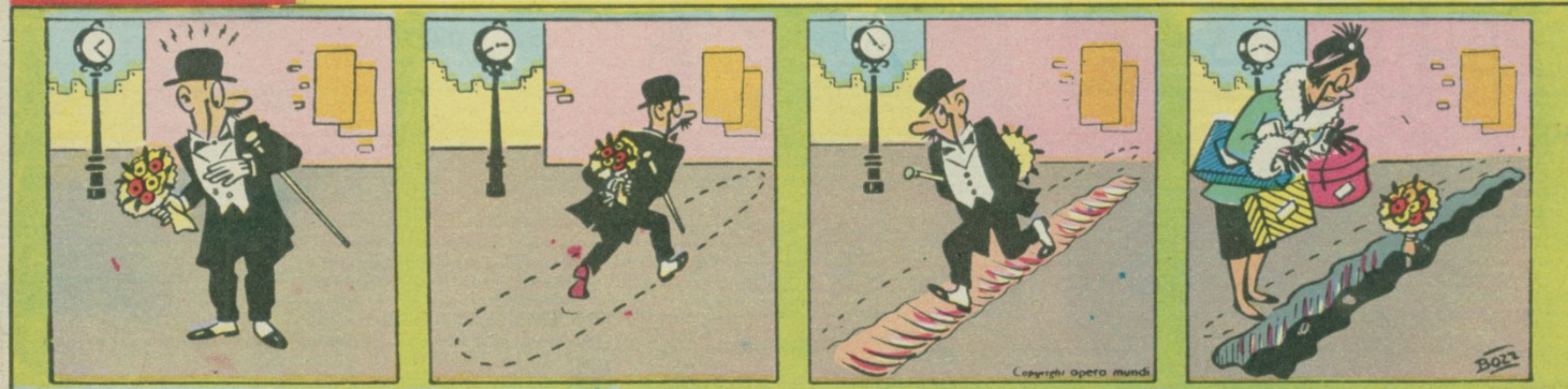
— Забога, то је бар јасно: Кривац се преварио... То је...

... Ко је кривац по вашем мишљењу, драги читаоци. И због чега инспектор Жеди наглашава да се кривац преварио. Предлажемо вам да још једном пажљиво прочитате овај текст и покушате да решите ову загонетку. Уколико вам се чини да не можете да је решите прочитајте решење на 31. страни.

ГАВРА

ДОШАО JE ИЗ ДАЛЕКОГ СВЕМИРА. МУДРАЦ МУ JE НАРЕДИО ДА ОСТАНЕ НА ЗЕМЉИ И БОРИ СЕ ПРОТИВ СВИХ КОЈИ МОГУ ДА УГРОЗЕ МИР НА ЊОЈ И ДРУГИМ ПЛАНЕТАМА...

ПОСЛЕ ДУГОГ ПУТОВАЊА ОН JE СВОЈ КОСМИЧКИ БРОД САКРИО У ДУБИНАМА ПАЦИФИКА ГДЕ JE ТРЕБАЛО ДА ОСТАНЕ СВЕ ДОК ЗЕМЉА НЕ БУДЕ СПРЕМНА ДА ПРИСТУПИ КОНФЕДЕРАЦИЈИ НАСТАЊЕНИХ ПЛАНЕТА...

"ЛИТОМ И НЕВИН КАО ГОЛУБ"... КАЖЕ СТАРА ПОСЛОВИЦА. ГОЛУБОВИ СУ ОДУВЕК БИЛИ СИМБОЛ МИРА. АЛИ, ТО JE БИЛО ПРЕ НО ШТО СУ СЕ ПОЈАВИЛИ...

ЊЕГОВО ПОРЕКЛО МОРАЛО JE ДА ОСТАНЕ ТАЈНА. ЊЕГОВО ИМЕ JE :

гелта

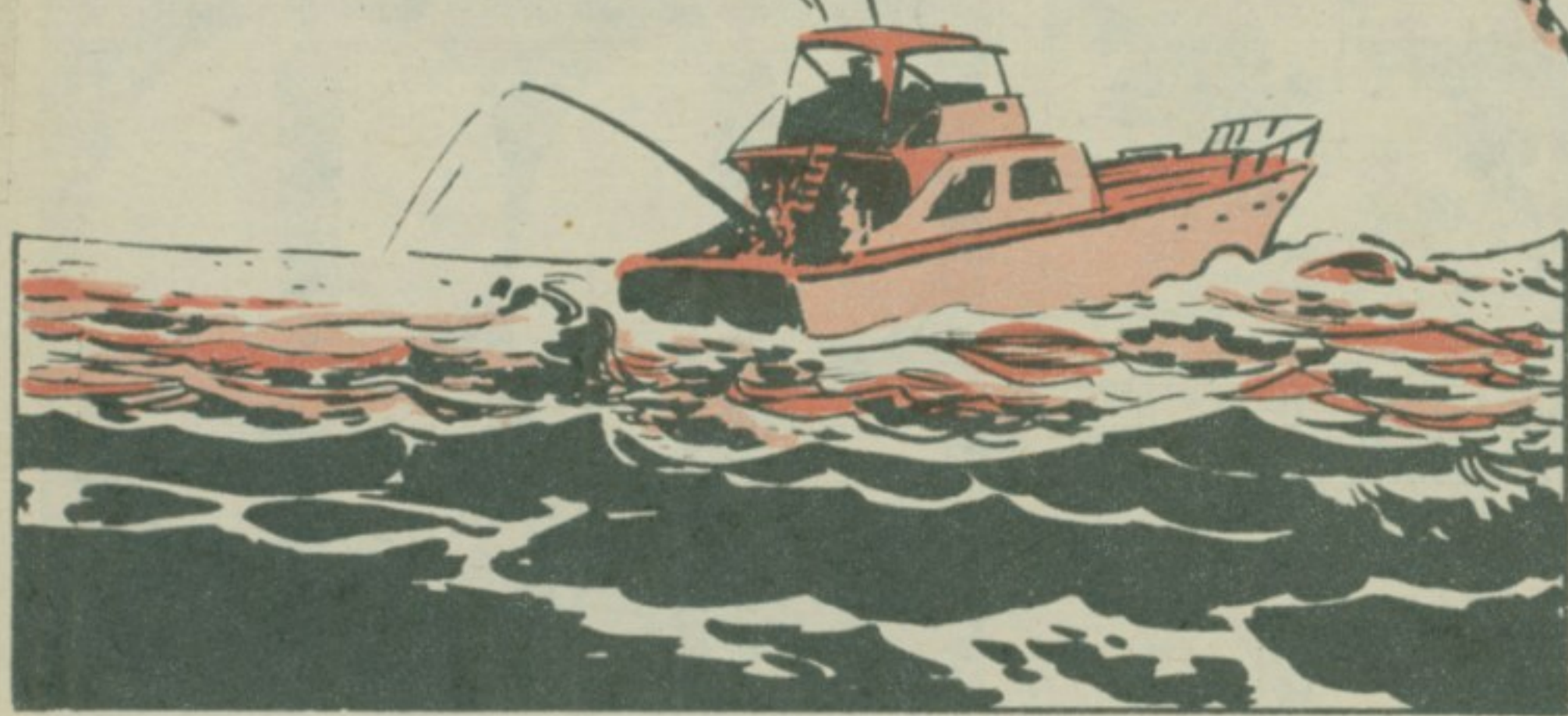
99

ГОЛУБОВИ
ЛУДИЛА

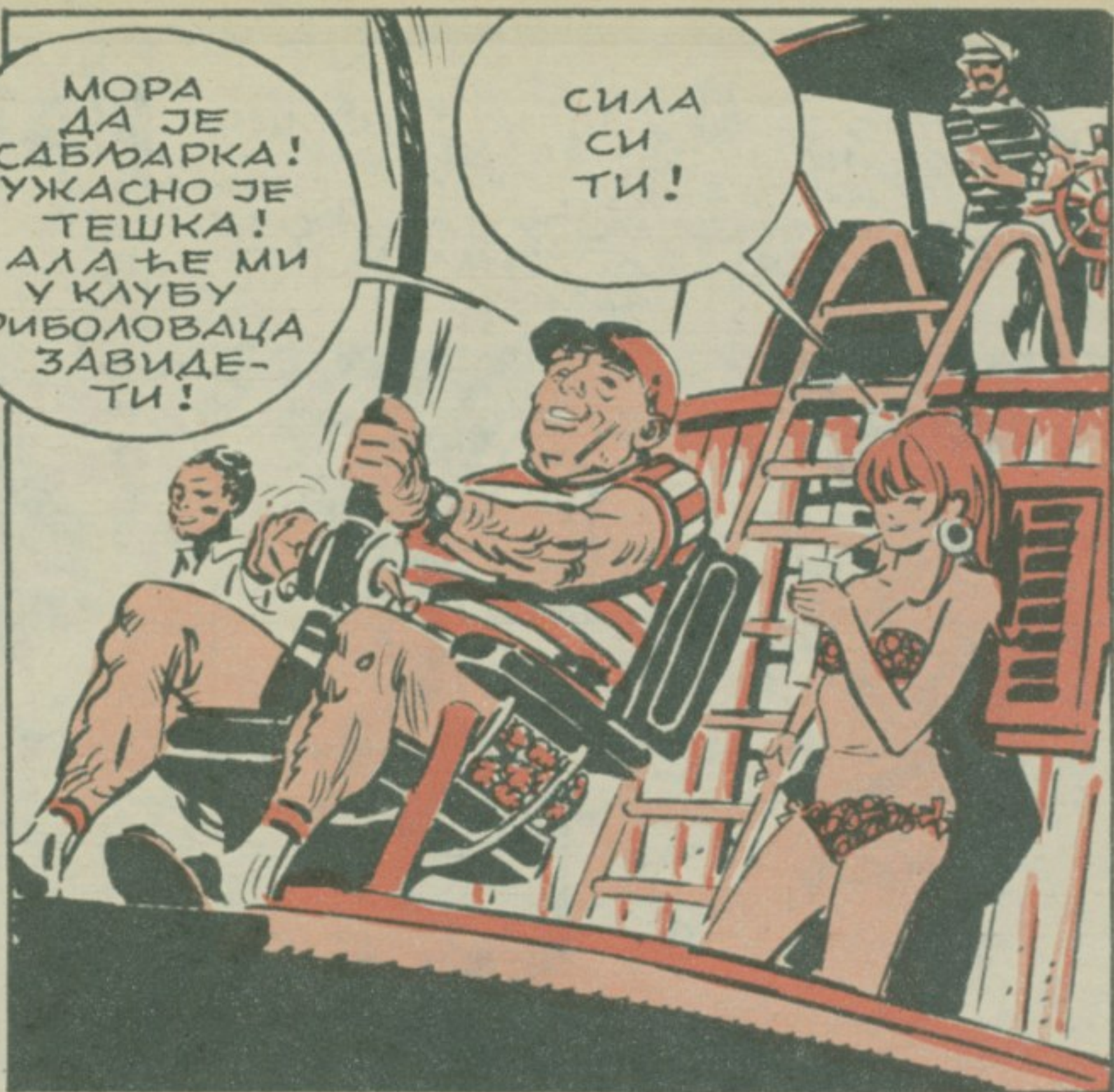
У ВОДАМА КРАЈ
БАХАМСКИХ ОСТРВА...

НЕШТО
СЕ
ЗАКАЧИ-
ЛО ЗА
УДИЦУ!

МОРА
ДА ЈЕ
САБЛАРКА!
УЖАСНО ЈЕ
ТЕШКА!
АЛА ЋЕ МИ
У КЛУБУ
РИБОЛОВАЦА
ЗАВИДЕ-
ТИ!

СИЛА
СИ
ТИ!

НА УДИЦИ ЈЕ БИЛО
НЕШТО ТЕШКО. И ТО
ТОЛИКО ТЕШКО ДА
НИЈЕ МОГЛА
БИТИ РИБА...

ДОГАЂАЈ НЕ НАРО-
ЧИТО ИЗУЗЕТАН. У МО-
РИМА, РЕКАМА И
ЈЕЗЕРИМА СВАКО-
ДНЕВНО СЕ
ПОНЕКО УТОПИ...

ИЗУЗЕТАН ЈЕ БИО
САМО ЈЕДАН ПРЕДМЕТ
НАЂЕН КОД
УТОПЉЕНИКА...

ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ!
ОВАЈ РУБИН
МОРА ДА
ВРЕДИ
ЧИТАВО
БОГАТ-
СТВО!

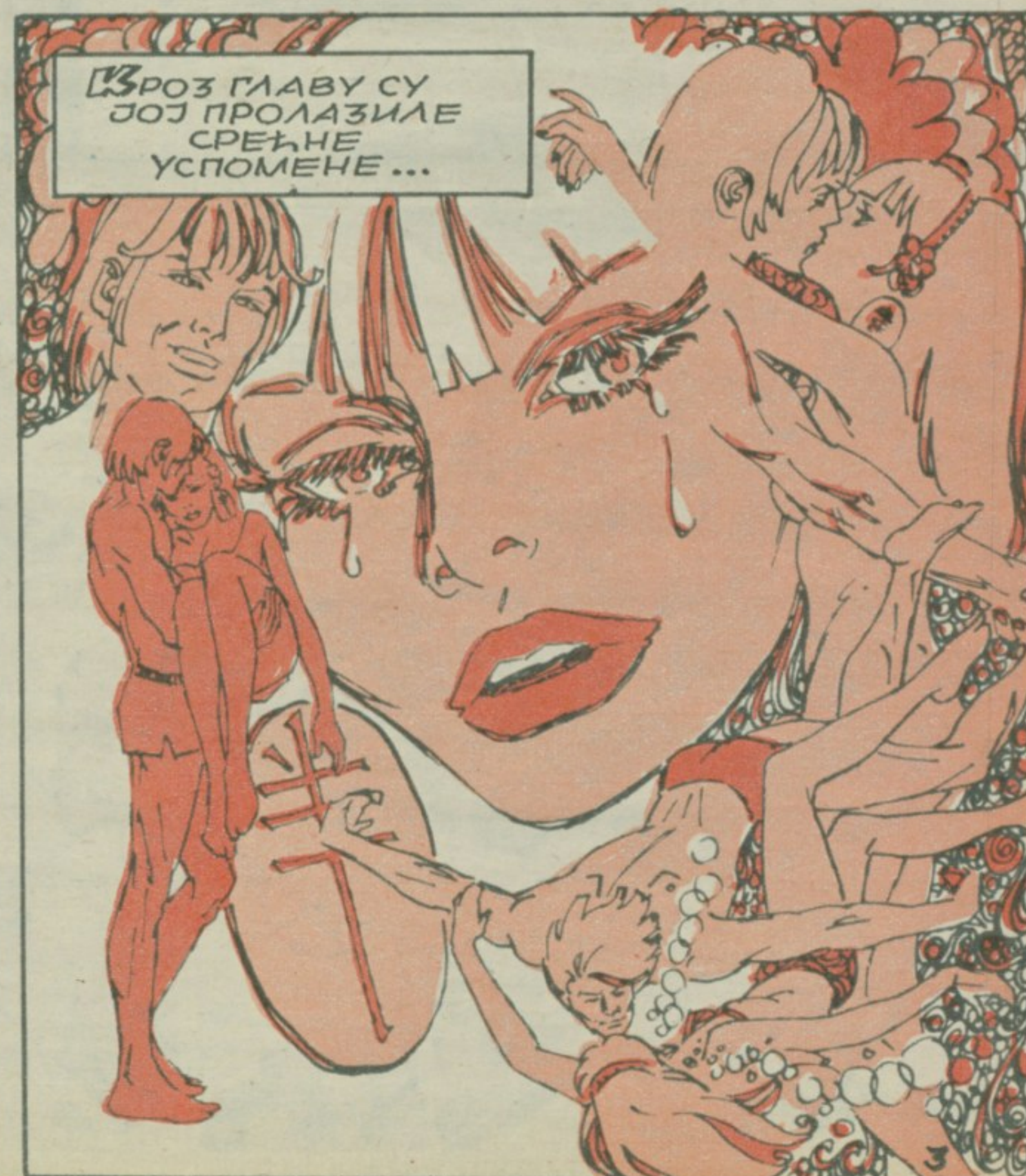
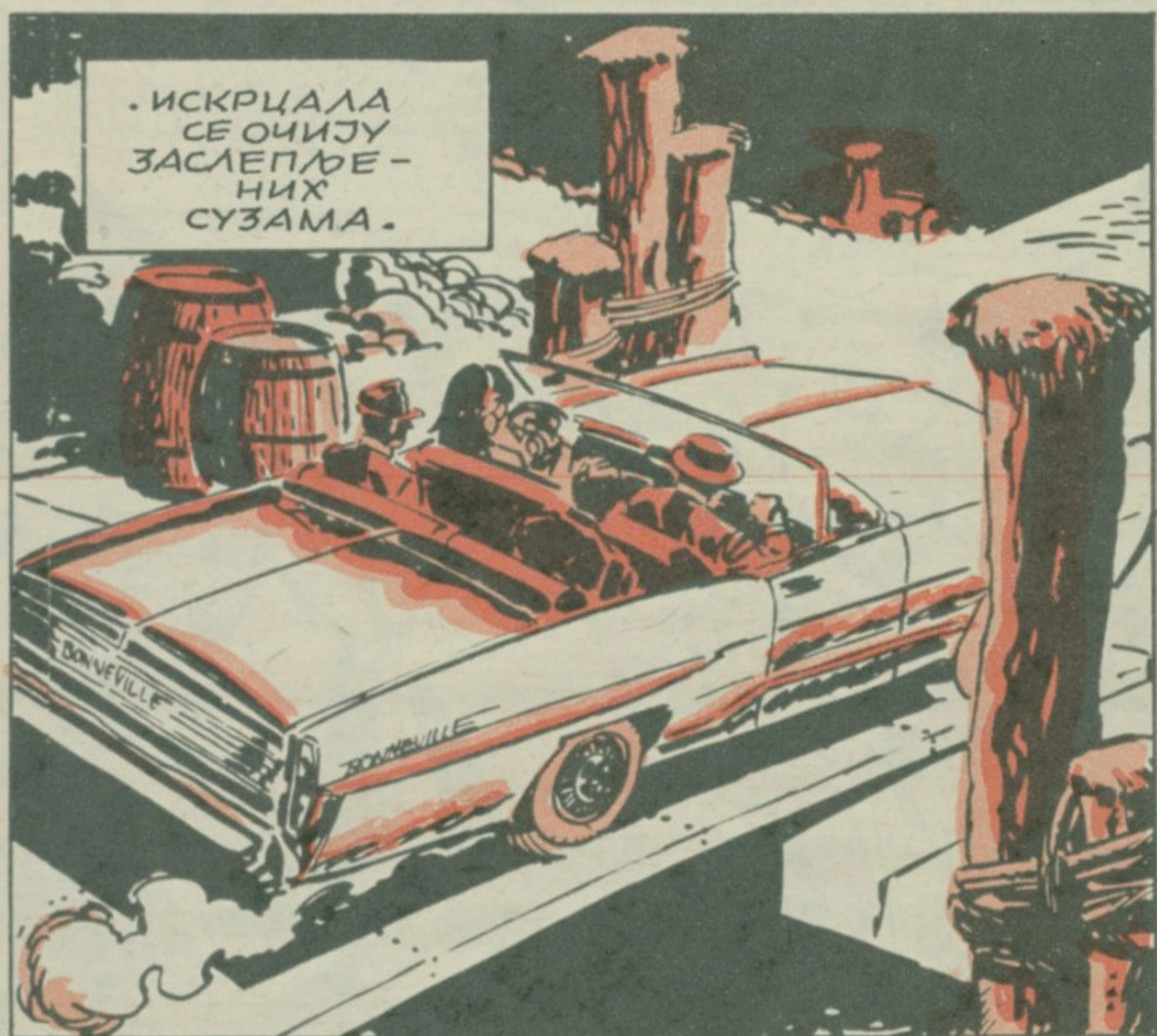

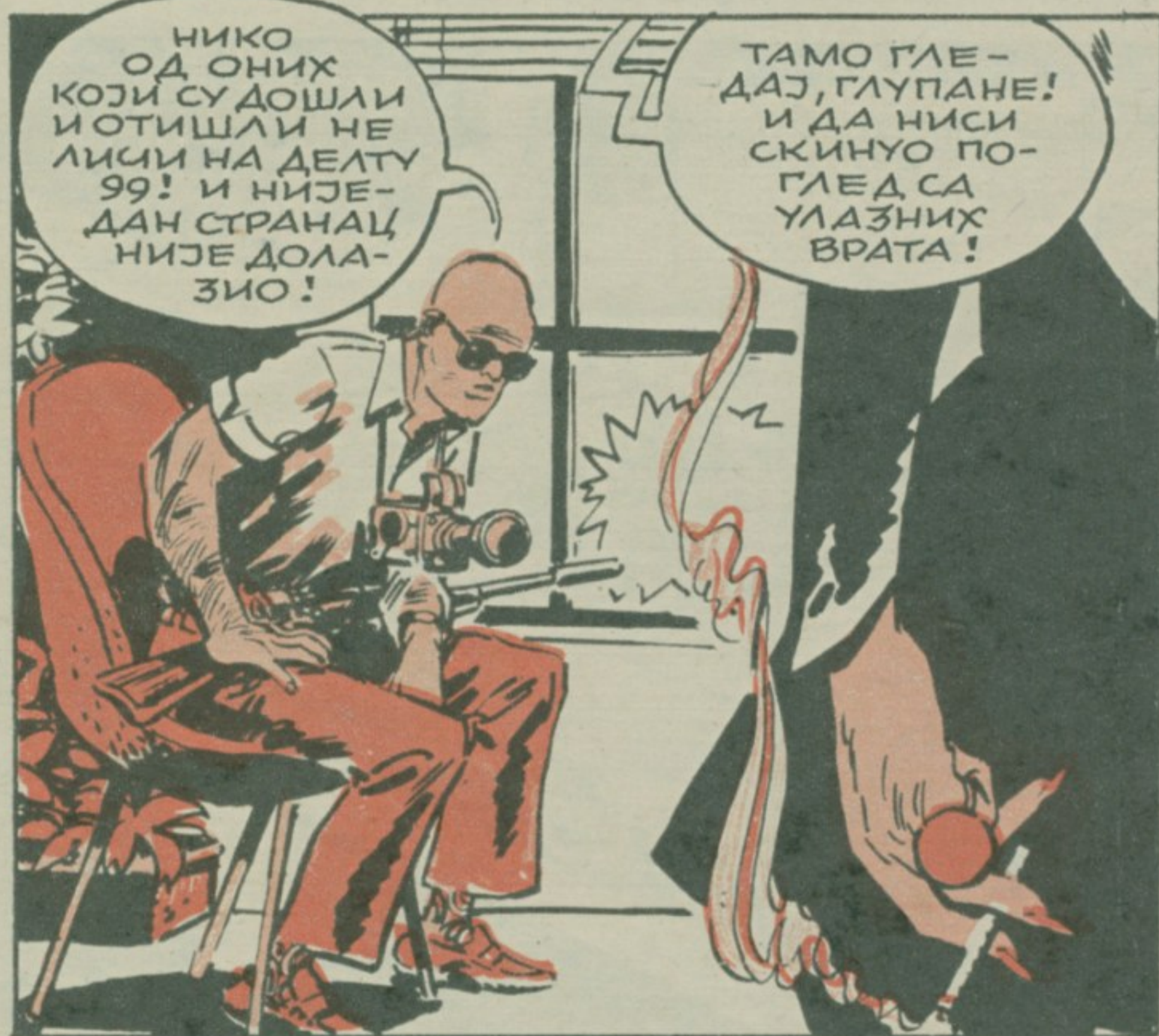
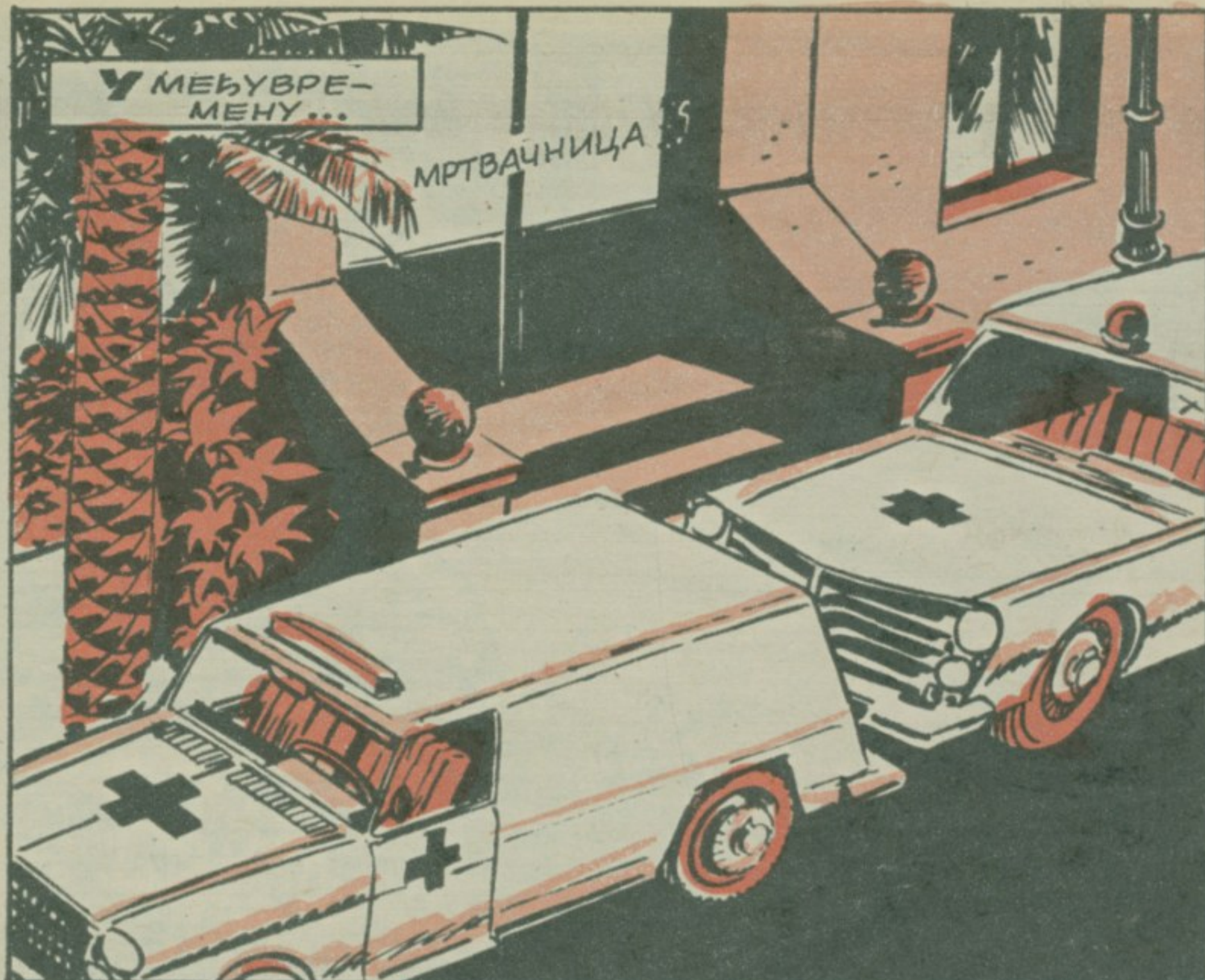
ЗБОГ ТОГА СУ СВЕ
НОВИНЕ УСВЕТУ
ДОНЕЛЕ ВЕСТ
О УТОПЉЕНИКУ...

НЕПОЗНАТ ЧОВЕК
УБИЈЕН
МИЛИОНЕР Ч. ПЕРКИНС
ИЗВАДИО ЈЕ ИЗ МОРА
УТОПЉЕНИКА КОД КО-
ГА ЈЕ НАЂЕН ОГРОМА
РУБИН.

У МОРУ

... ВЕЋ С ПРАВИМ
ДЕЛТОМ 99 КОЈИ ЈЕ ДО-
ШАО ИЗ КОСМОСА.
НИКО НИЈЕ
ЗНАО ДА ЈЕ ОН ПОСЛЕД-
ЊИХ 30 ДАНА
ПРОВЕО НА ДНУ
ПАЦИФИКА У СВОЈ СВЕ-
МИРСКОМ БРОДУ.

ОБНАВЉАО ЈЕ ТАМО
СВОЈУ СНАГУ,
РАЗМИШЉАО, СТИЦАО
НОВА ЗНАЊА.
ЗА МЕСЕЦ ДАНА МОГАО ЈЕ ДА
НАУЧИ КОЛИКО ОБИЧАН
ЧОВЕК ЗА ТРИ ГОДИНЕ.

ЗАВРШИО
ЈЕ УПРАВО
ОНОГ
ПОПОДНЕ -
ВА...

НАДАМ СЕ
ДА НИЈЕ ПРЕ-
КАСНО И ДА
ЛУ НИЈЕ
УПАЛА У ТУ
КЛОПКУ! ЈЕР
ТО ЈЕ ОЧИ-
ГЛЕДНО
КЛОПКА!

АЛИ
ШТА ВАМ
ЈЕ?
ЗАШТО МЕ
ТАКО
ГЛЕДАТЕ
?

НЕ МОГУ
ДОЗВОЛИТИ
ДА ОВДЕ ОСТА-
НЕШ, ДРАГИ!
ОДНЕЋУ
ЈА
ТЕБЕ...
ОХ, ДЕЛТА
ДРАГИ!

САД ВИШЕ
НЕМА СУМЊЕ,
КАРВО! СРЕДИ
ОНЕ У
КОЛИМА... А
ЗА ДЕВОЈКУ
ЋУ СЕ ЈА
ПОСТАРА-
ТИ!

?! БАНГ!

БАНГ!

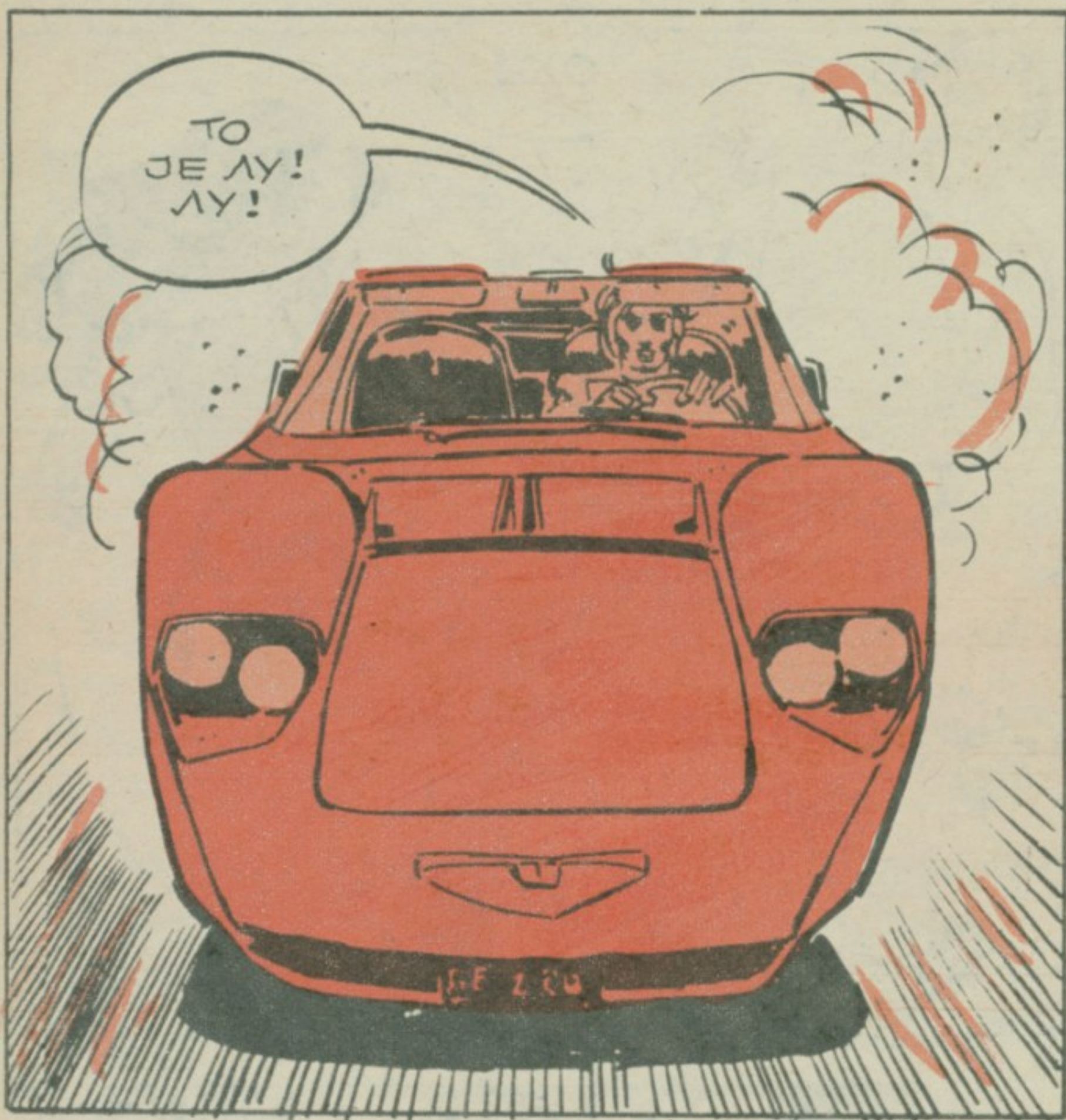
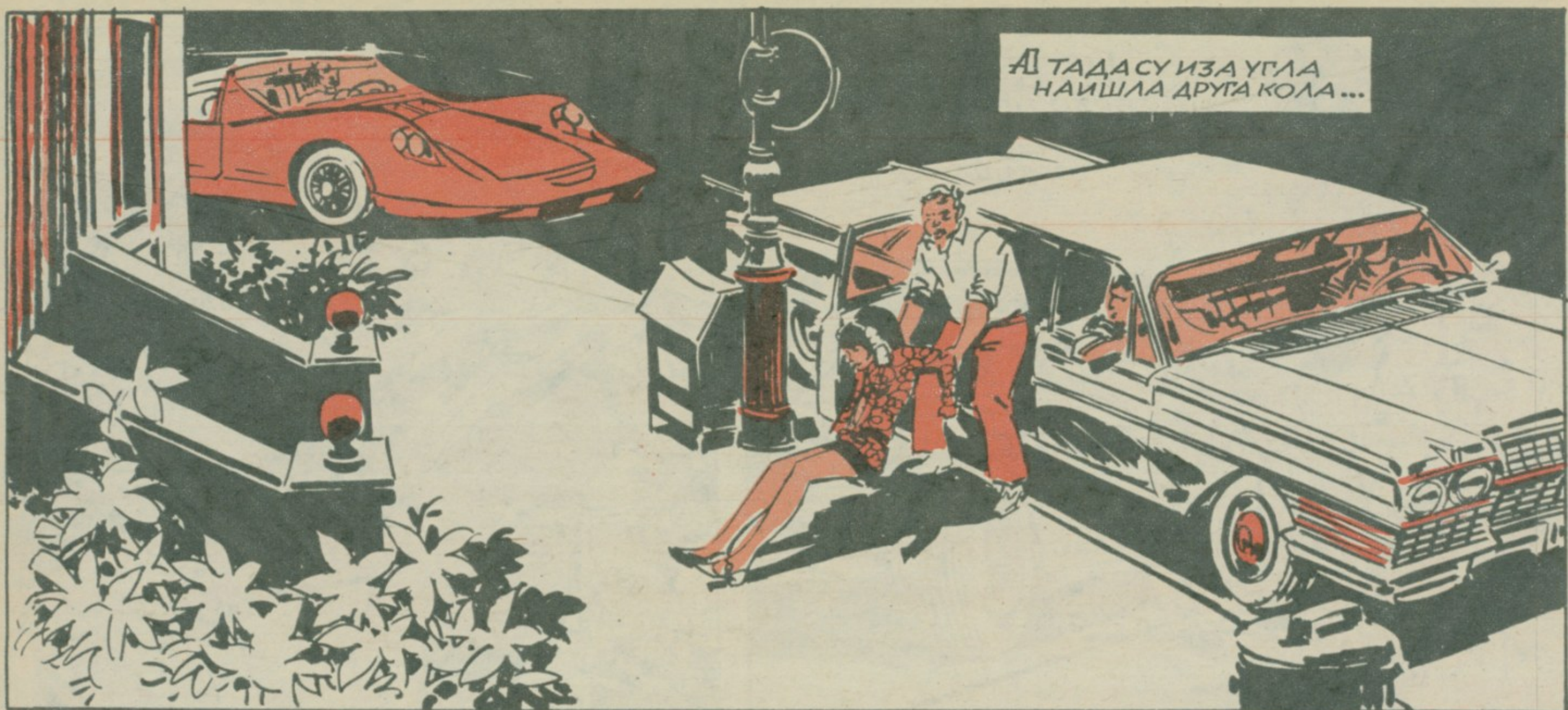

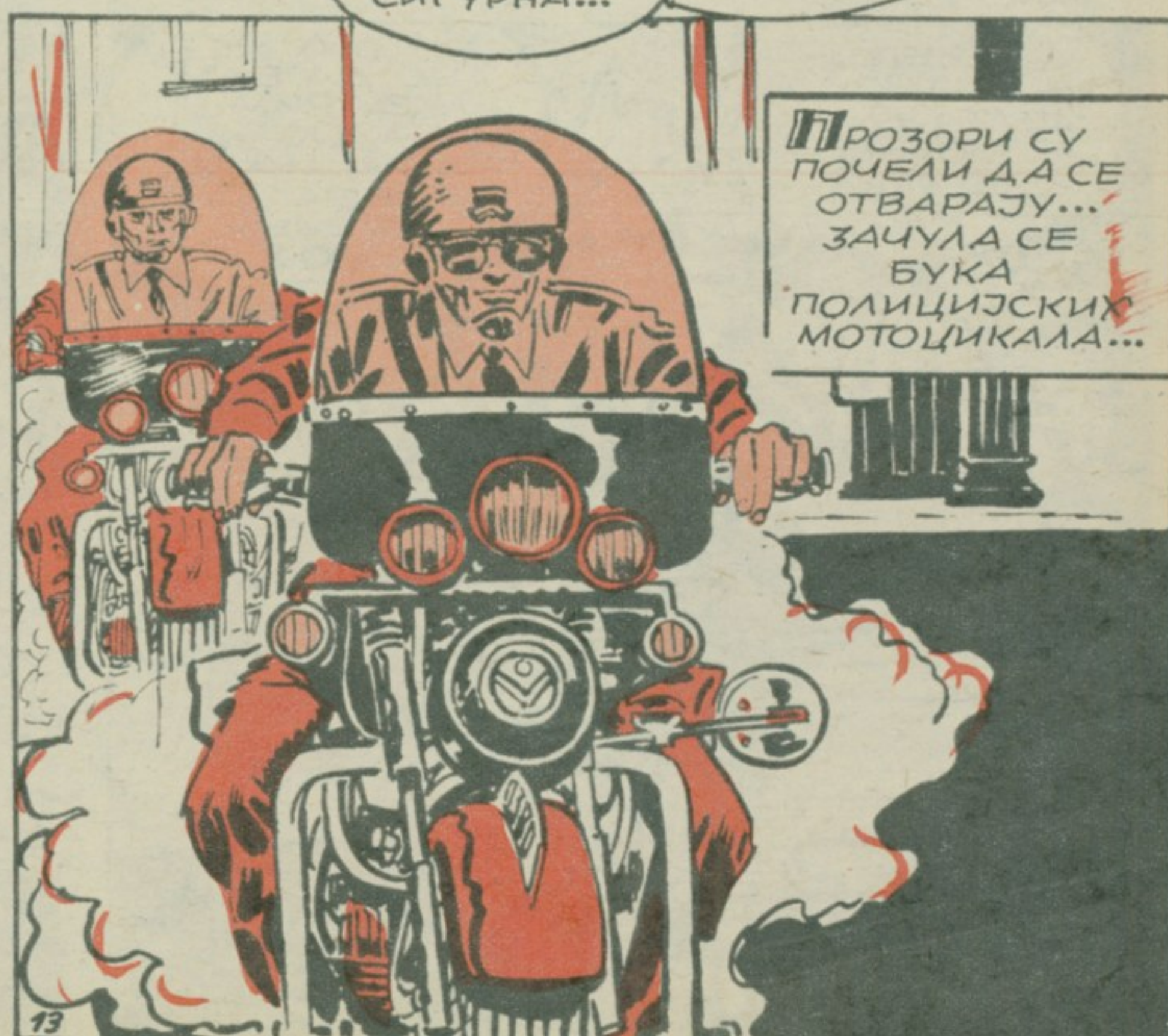
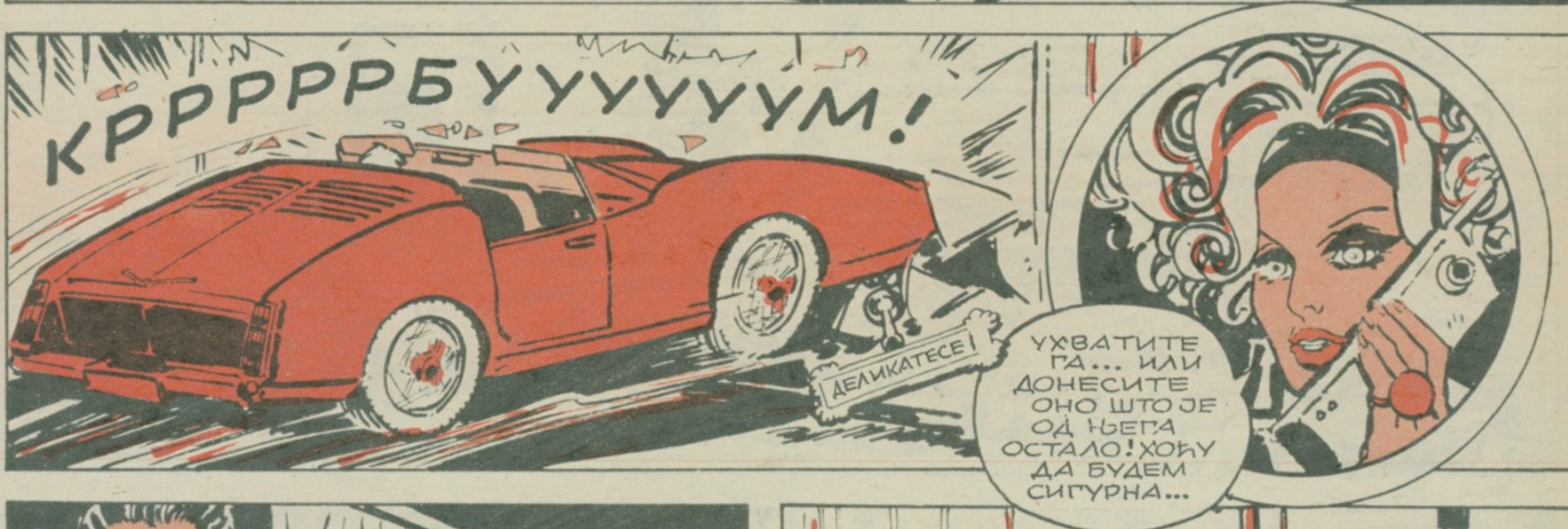
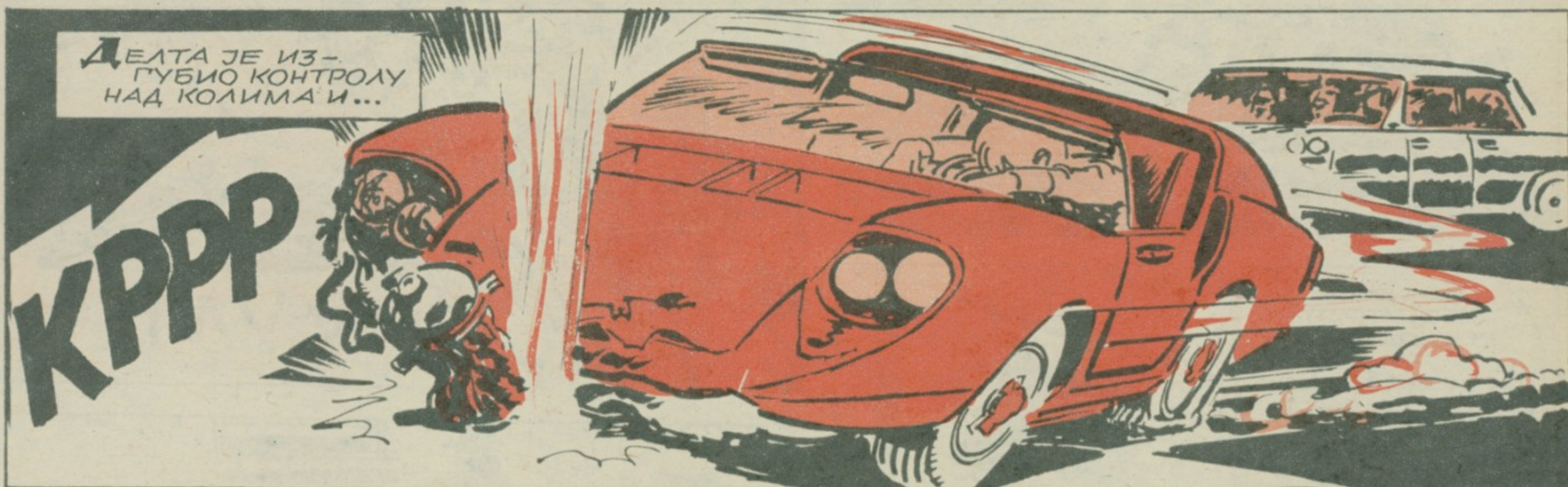
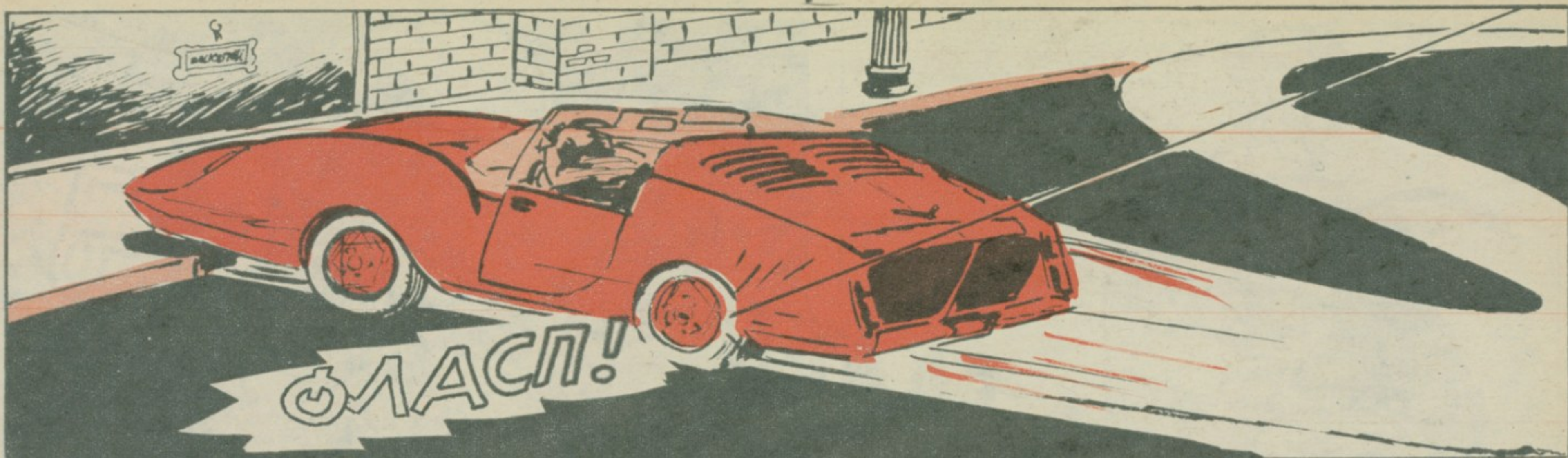
ЈА СЕ ИПАК
НЕ БИХ У ОВО
МЕШАО ДОК НЕ
РЕШИМО
ПИТАЊЕ
ГОЛУБО-
ВА...

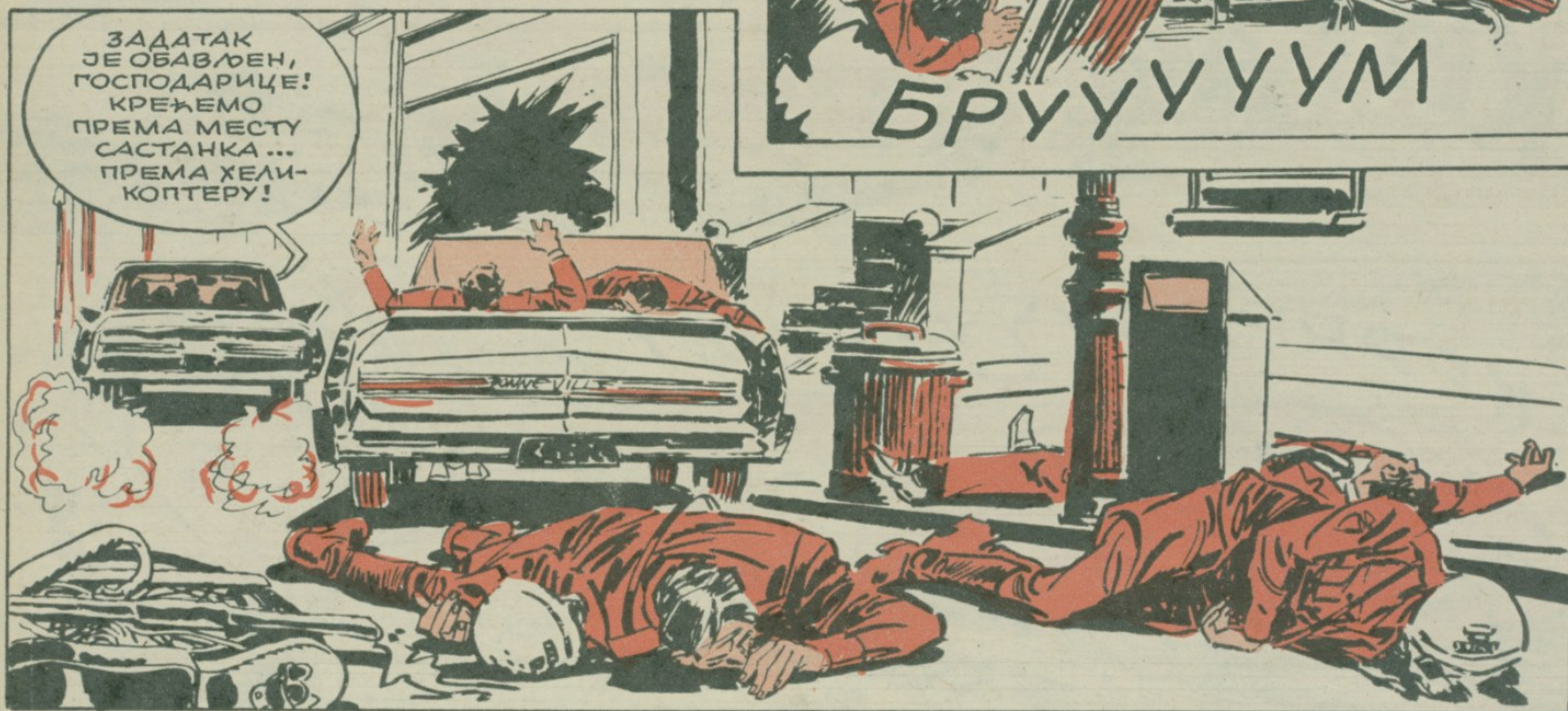
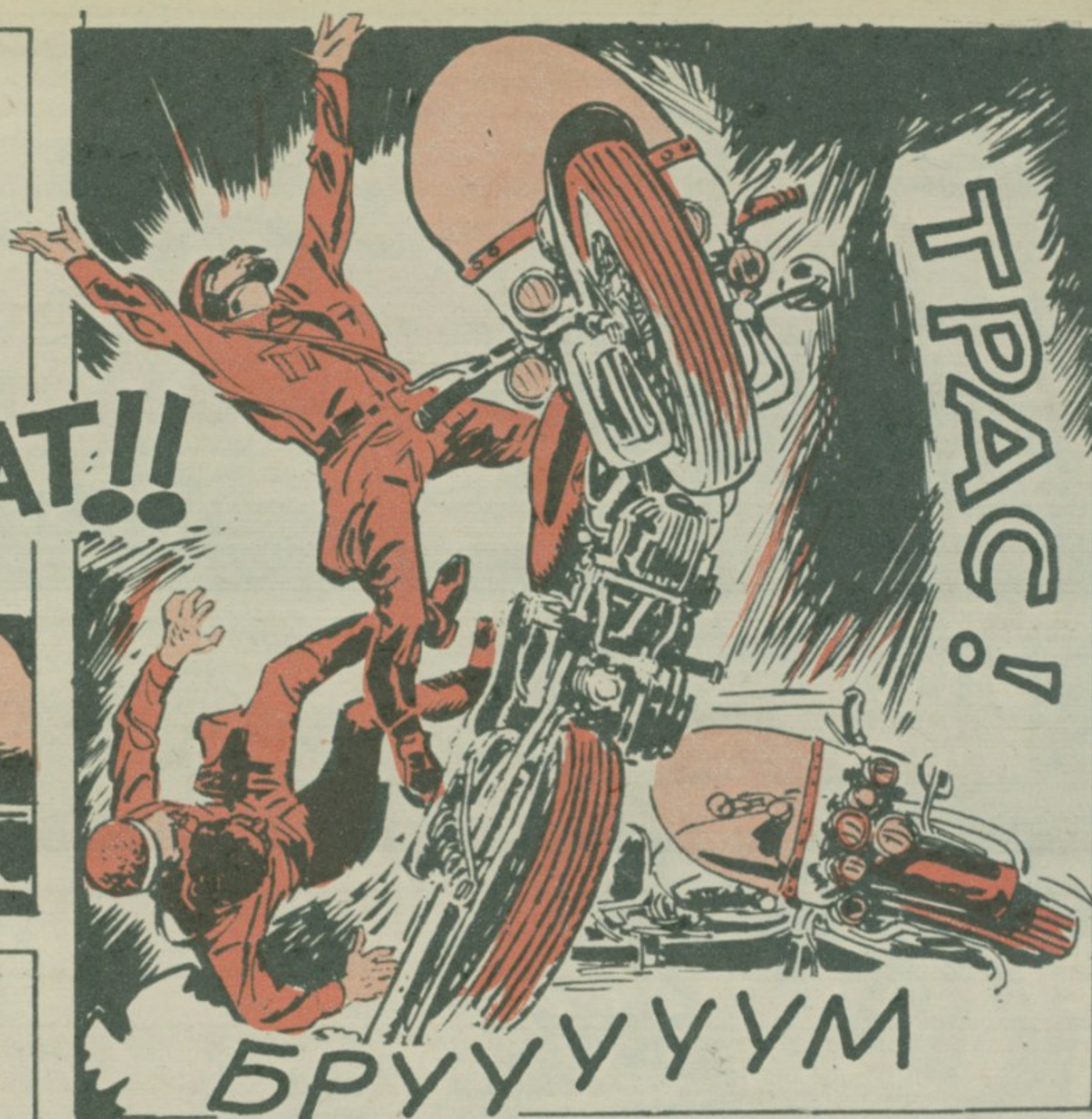
УМУКНИ...
И
ПУЦАЈ!

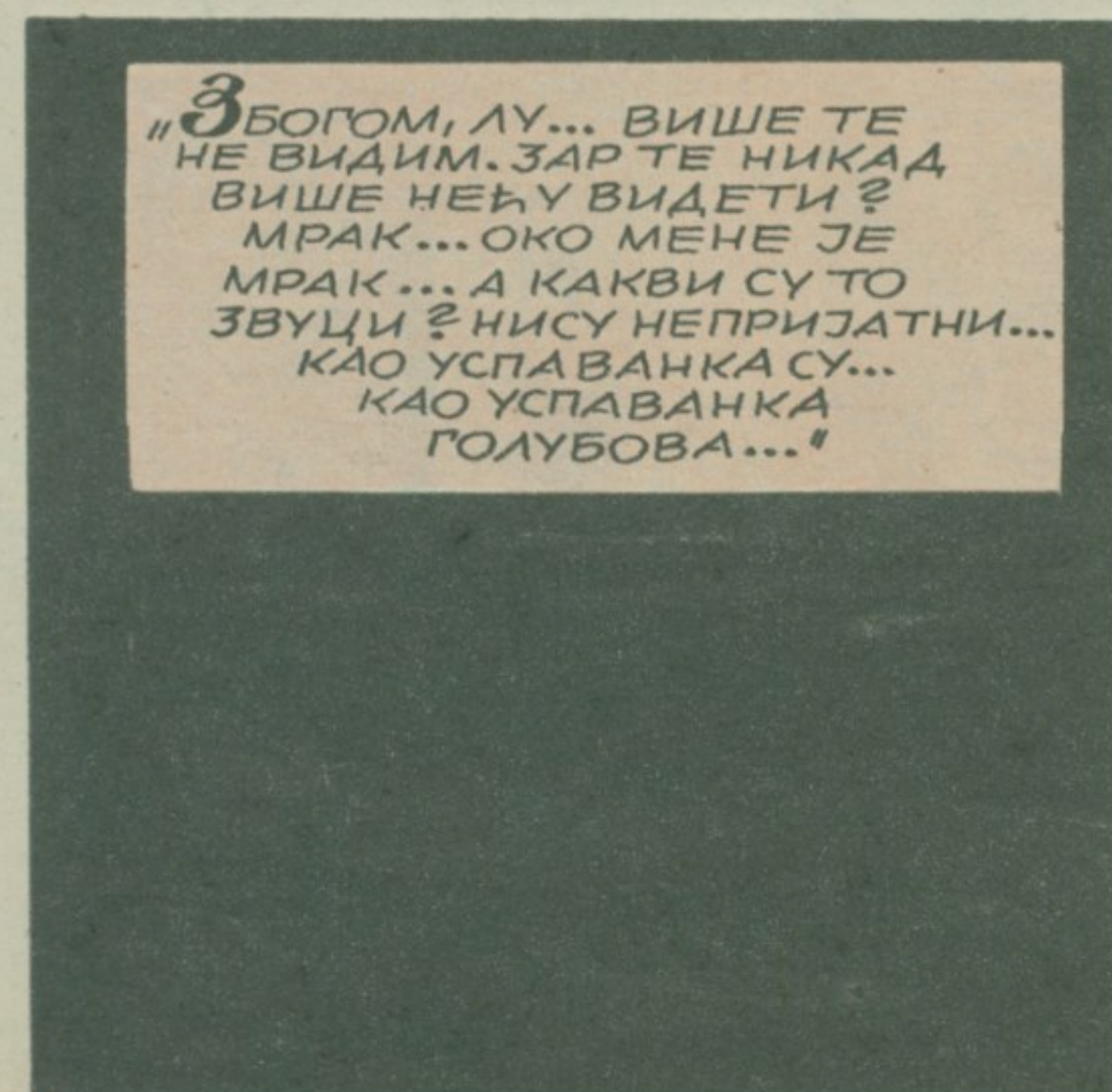

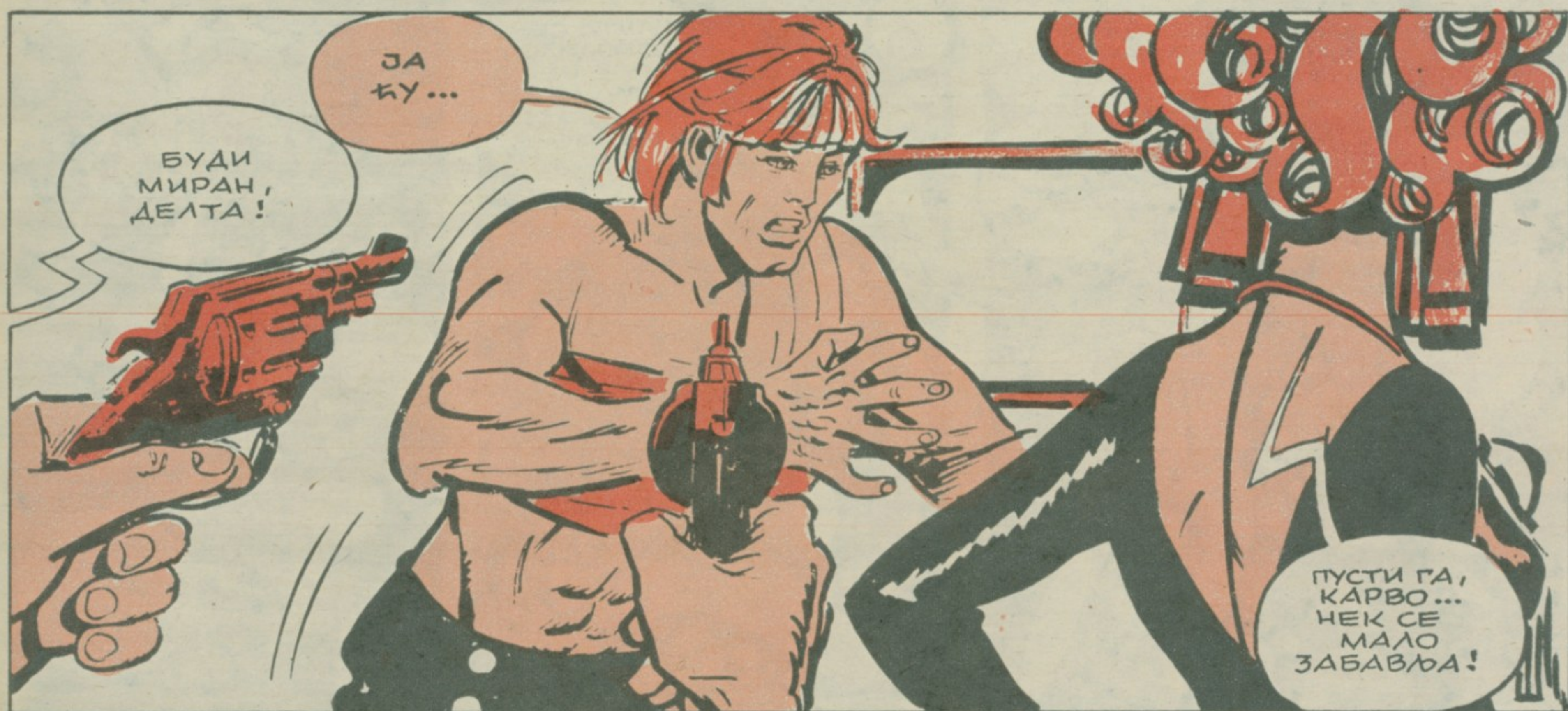

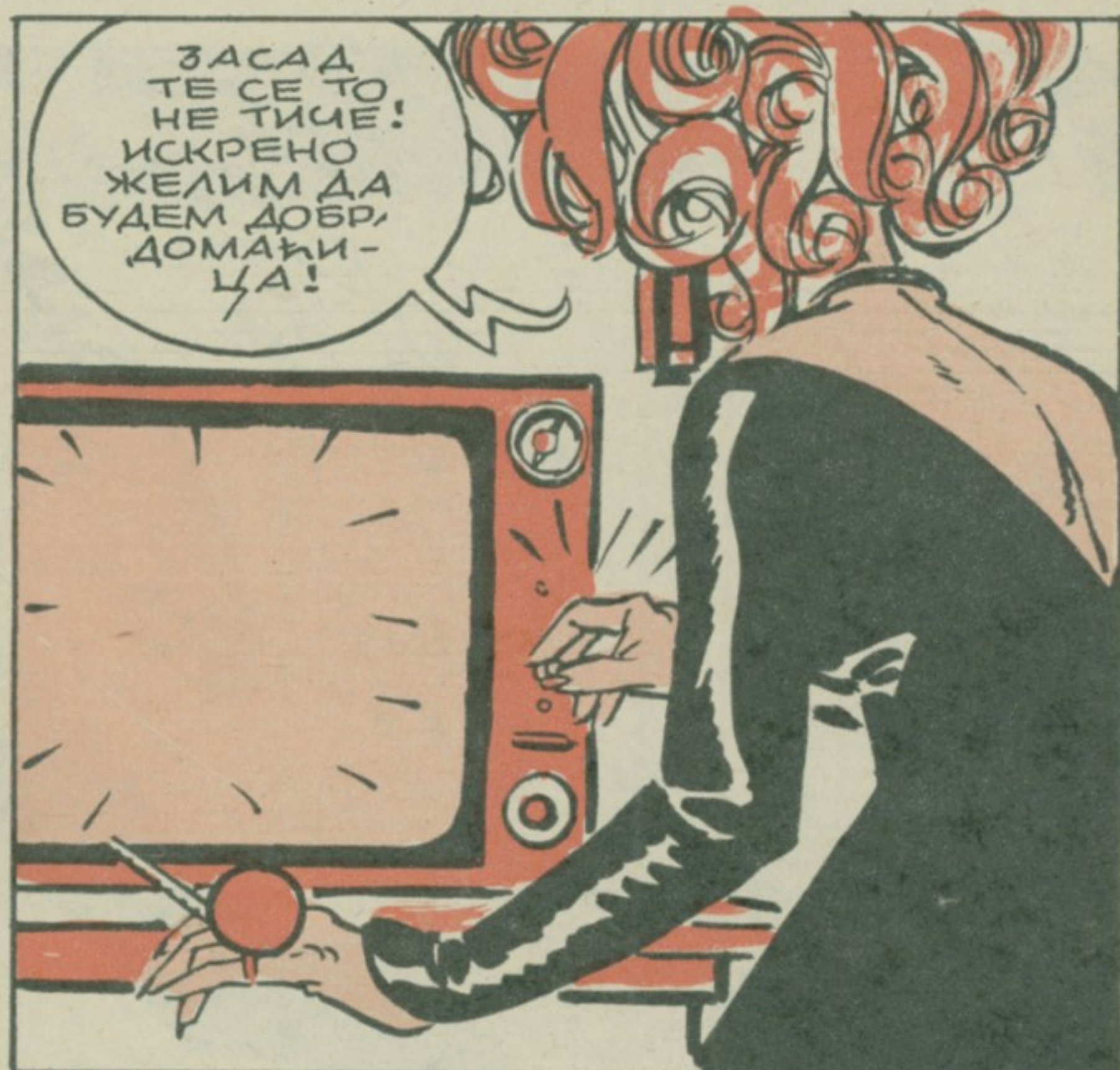
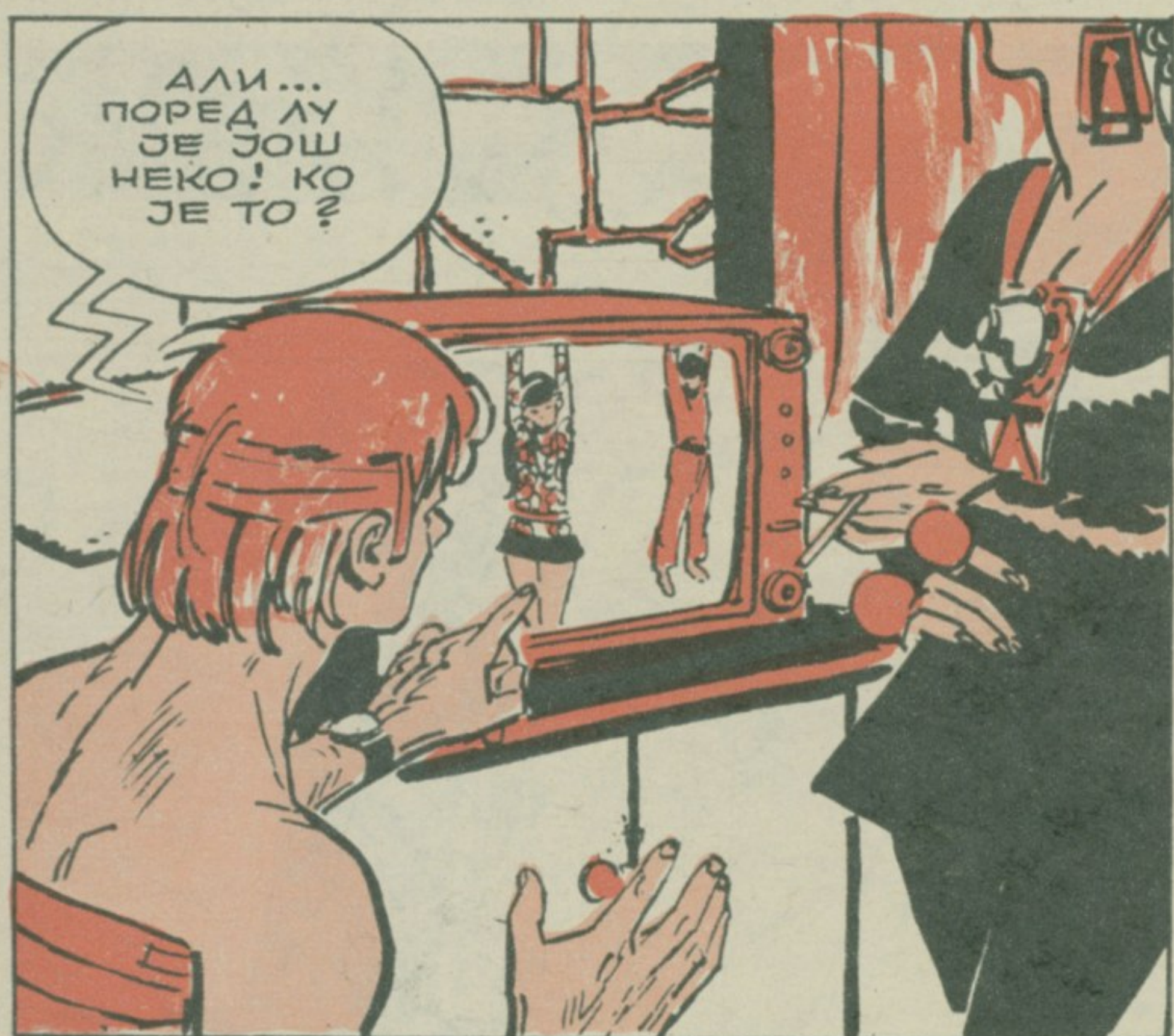

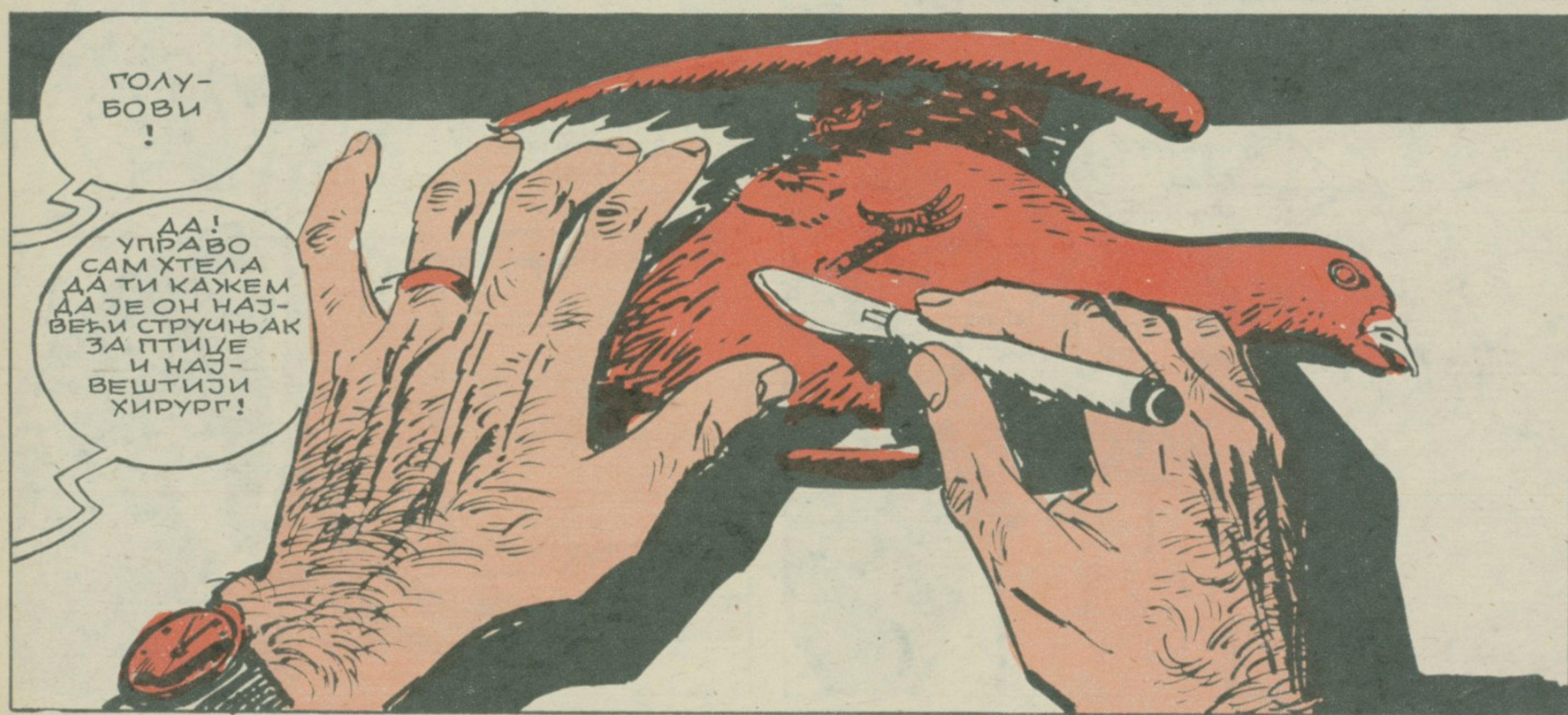
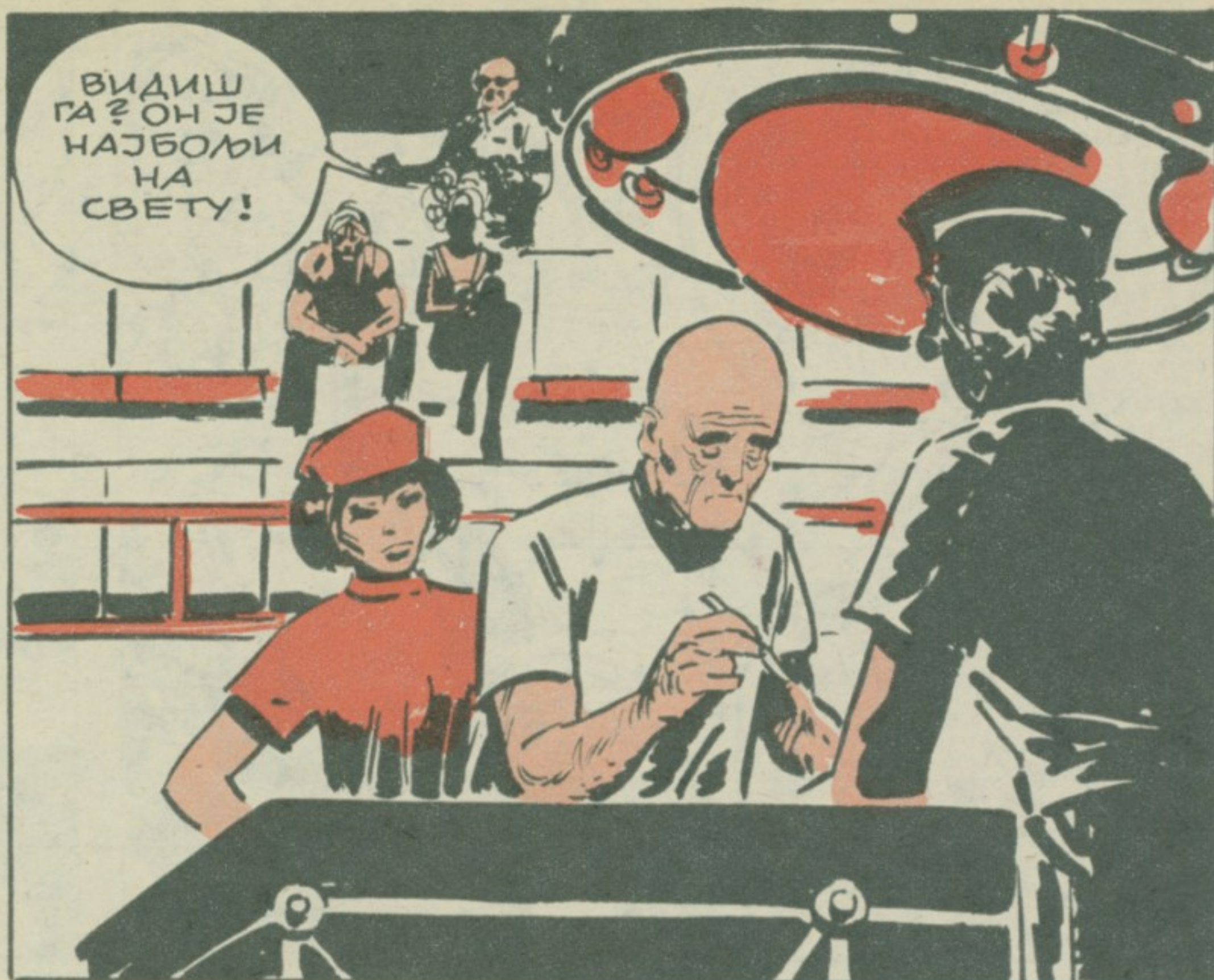

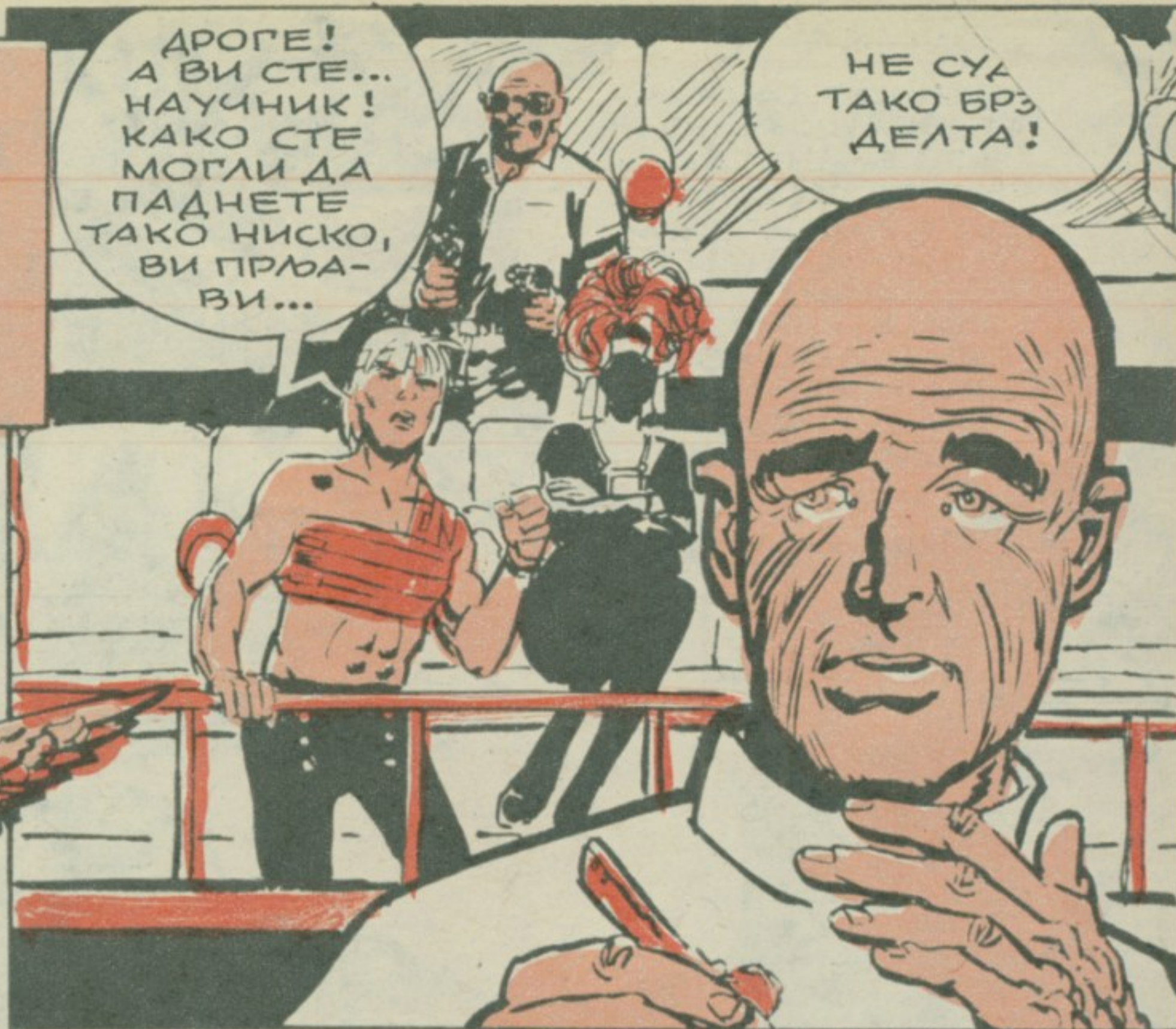

ДЕЛТА У ПРВО ВРЕМЕ НИЈЕ
МОГАО ДА СХВАТИ Д ОНДА...
БИЛО МУ ЈЕ ЈАСНО ДА ЈЕ
ТО НЕШТО СТРАШНО, НЕШТО
ШТО УНИШТАВА ЉУДЕ
И ФИЗИЧКИ И ДУШЕВНО...
НЕШТО ШТО ОТВАРА
ВРАТА
ЉУДИЛУ И
ХАЛУЦИНАЦИЈАМА...

ДРОГЕ!
А ВИ СТЕ...
НАУЧНИК!
КАКО СТЕ
МОГЛИ ДА
ПАДНЕТЕ
ТАКО НИСКО,
ВИ ПРЂА-
ВИ...

НЕ СУ
ТАКО БРЗ
ДЕЛТА!

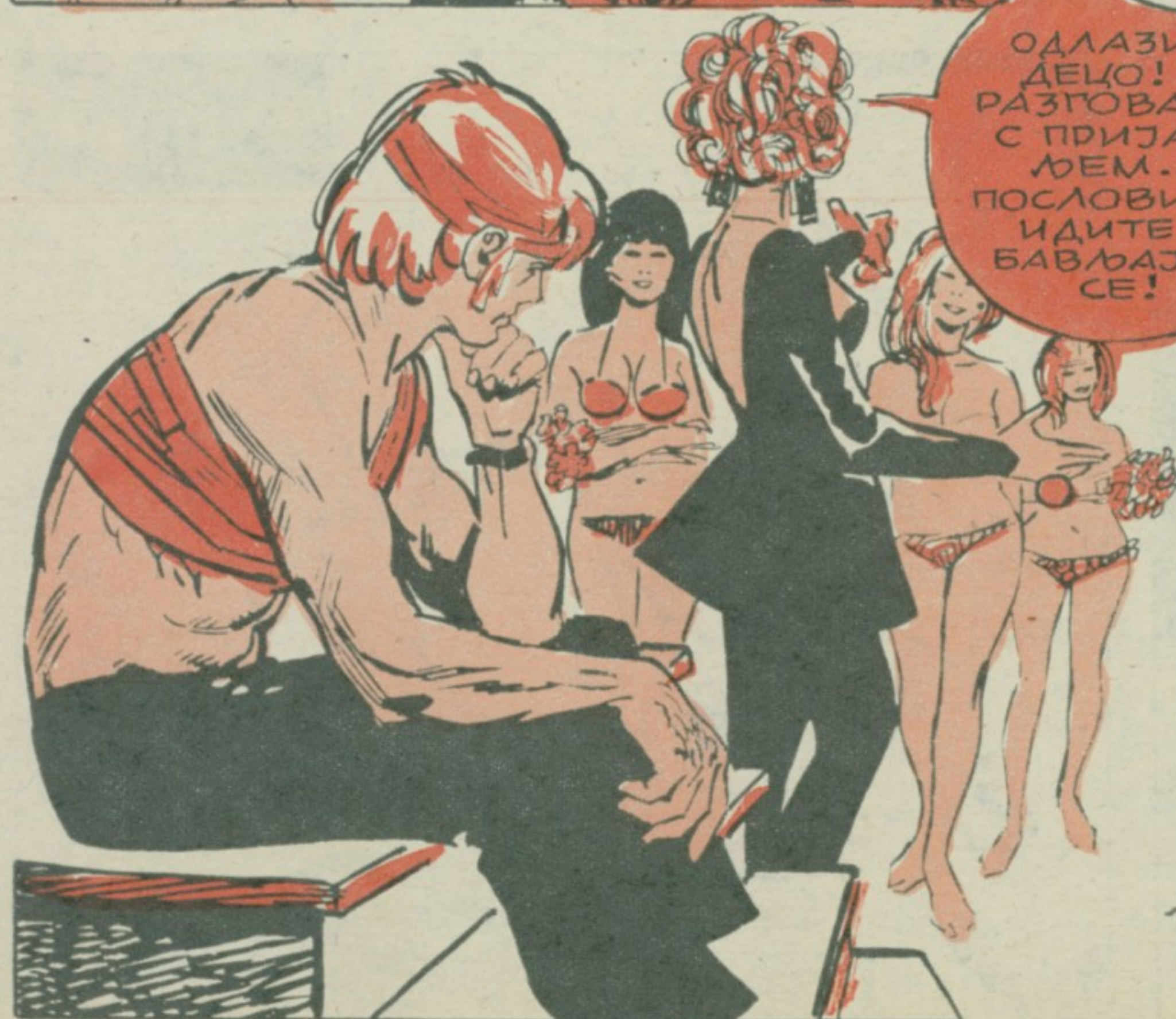
ОНАЈ
ДЕЧАК
ШТО ВИСИ
ПОРЕД ЛУ...
ТО ЈЕ ЊЕГОВ
СИН!

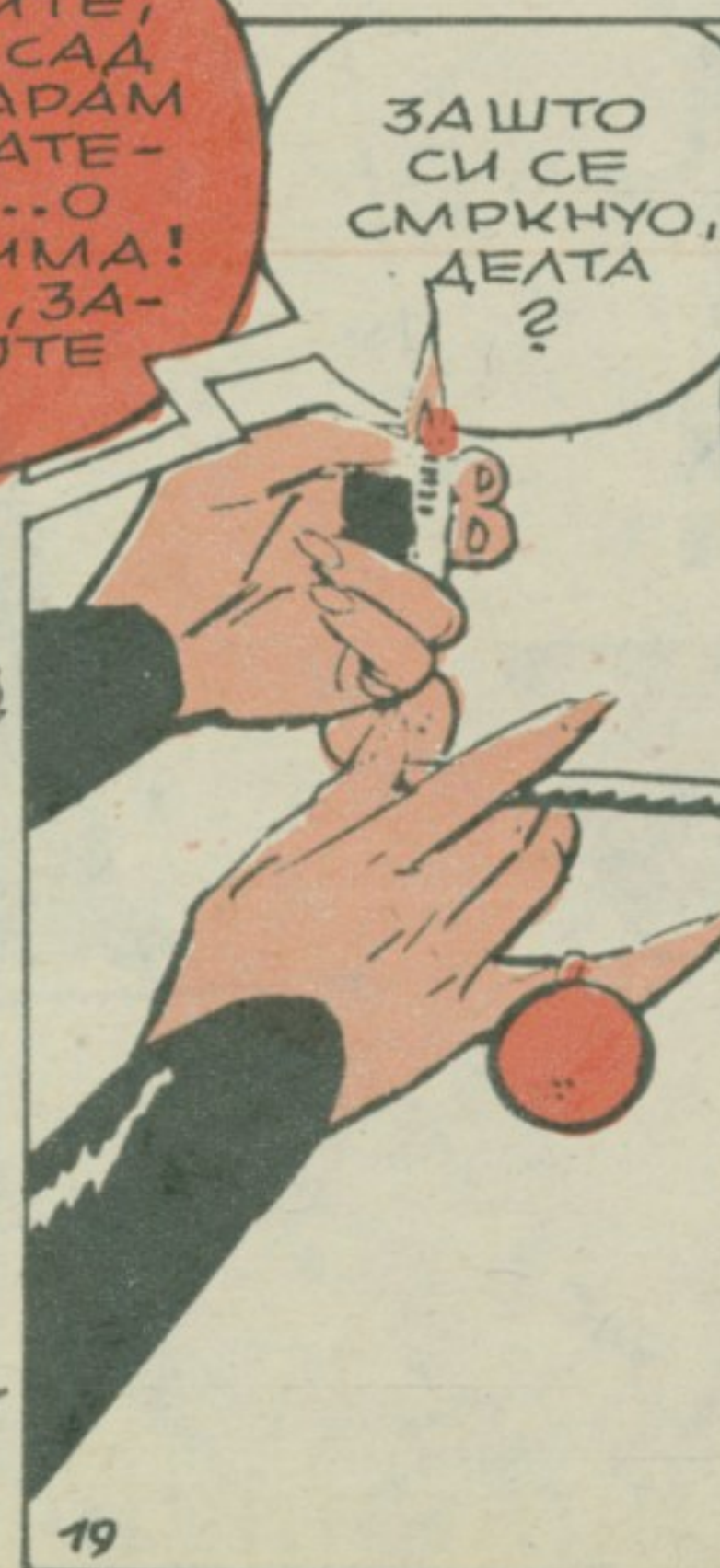
СФИНГО,
ПОГЛЕДАЈ
ОВЕ ОРХИ-
ДЕЈЕ!

ЈОШ СУ
ВЛАЖНЕ
ОД ЈУТАР-
ЊЕ
РОСЕ!

ОХ,
ДИВНА
НАША
ГОСПОДА-
РИЦЕ!

ОДЛАЗИТЕ,
ДЕЦО! САД
РАЗГОВАРАМ
С ПРИЈАТЕ-
ЉЕМ... О
ПОСЛОВИМА!
ИДИТЕ, ЗА-
БАВЉАЈТЕ
СЕ!

ЗАШТО
СИ СЕ
СМРКНУО,
ДЕЛТА
?

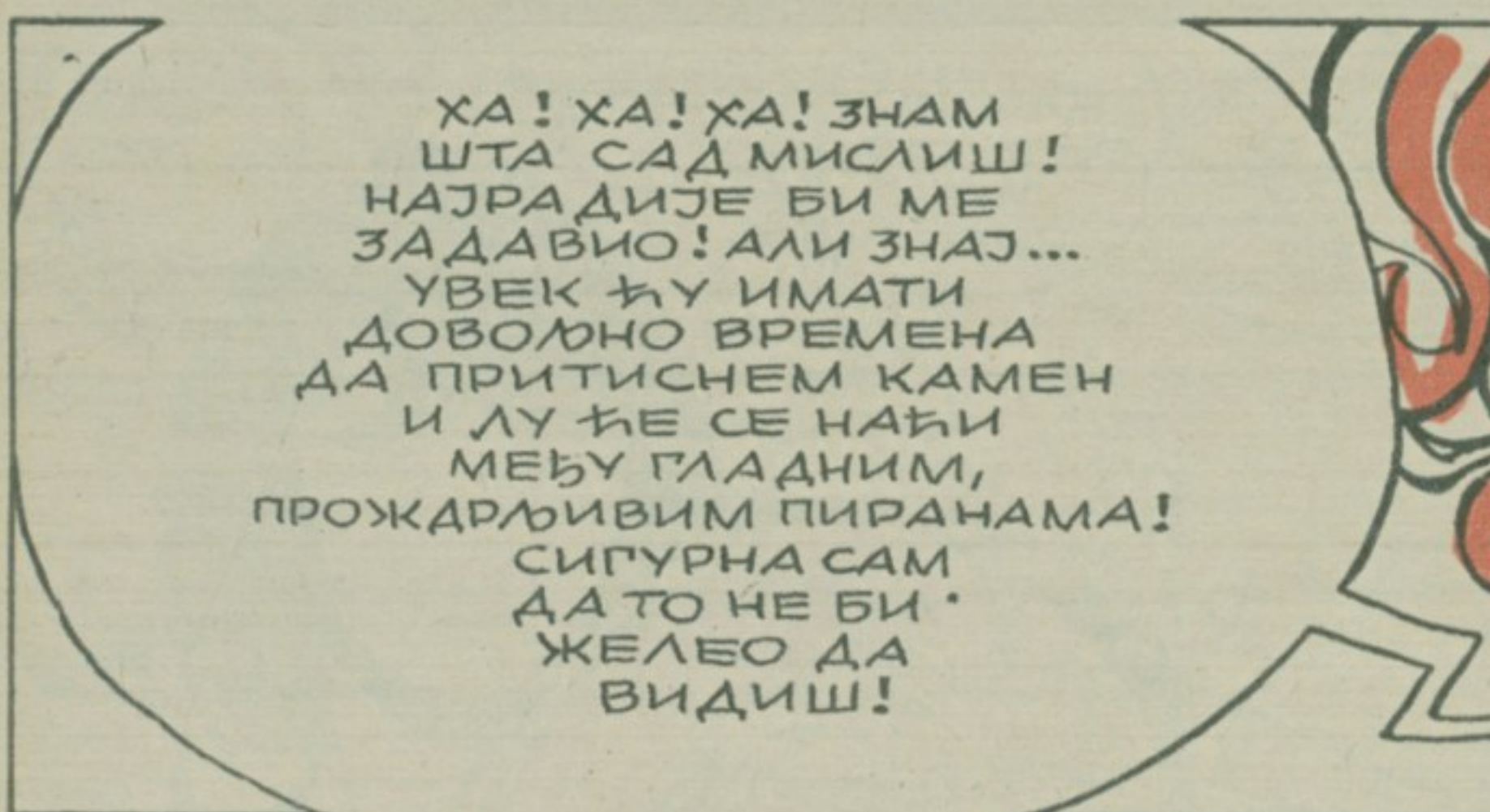
ЗНАМ ДА СИ У
ОВИМ ДЕВОЈКА-
МА СВЕ
УНИШТИЛА,
СФИНГО! ОНЕ
СУ САДА
САМО
ЛЕПИ, ЖИВИ
РОБОТИ
ИНАЧЕ
ТЕ НЕ БИ
ОБОЖАВАЛЕ!

ЈЕДНОГ ДАНА
ЋЕ ВЕЛИКИ ДЕО
ЧОВЕЧАНСТВА
БИТИ КАО ОНЕ...
И ЈА ЋУ НАД ЊИМ
ВЛАДАТИ!
АЛИ,
ДА БИ ТАЈ
ДАН ДОШАО
ТРЕБА МНОГО РАДИТИ!
ИТИ ЋЕШ РАДИТИ
ЗА МЕНЕ, ДЕЛТА

ВИДИШ ЛИ
МОЈЕ ГОЛУБОВЕ,
ДЕЛТА!
ОНИ МОГУ
ДА ПРЕЋУ СВА-
КУ ГРАНИЦУ БЕЗ
ПАСОША
И ЦАРИНСКЕ
КОНТРОЛЕ!

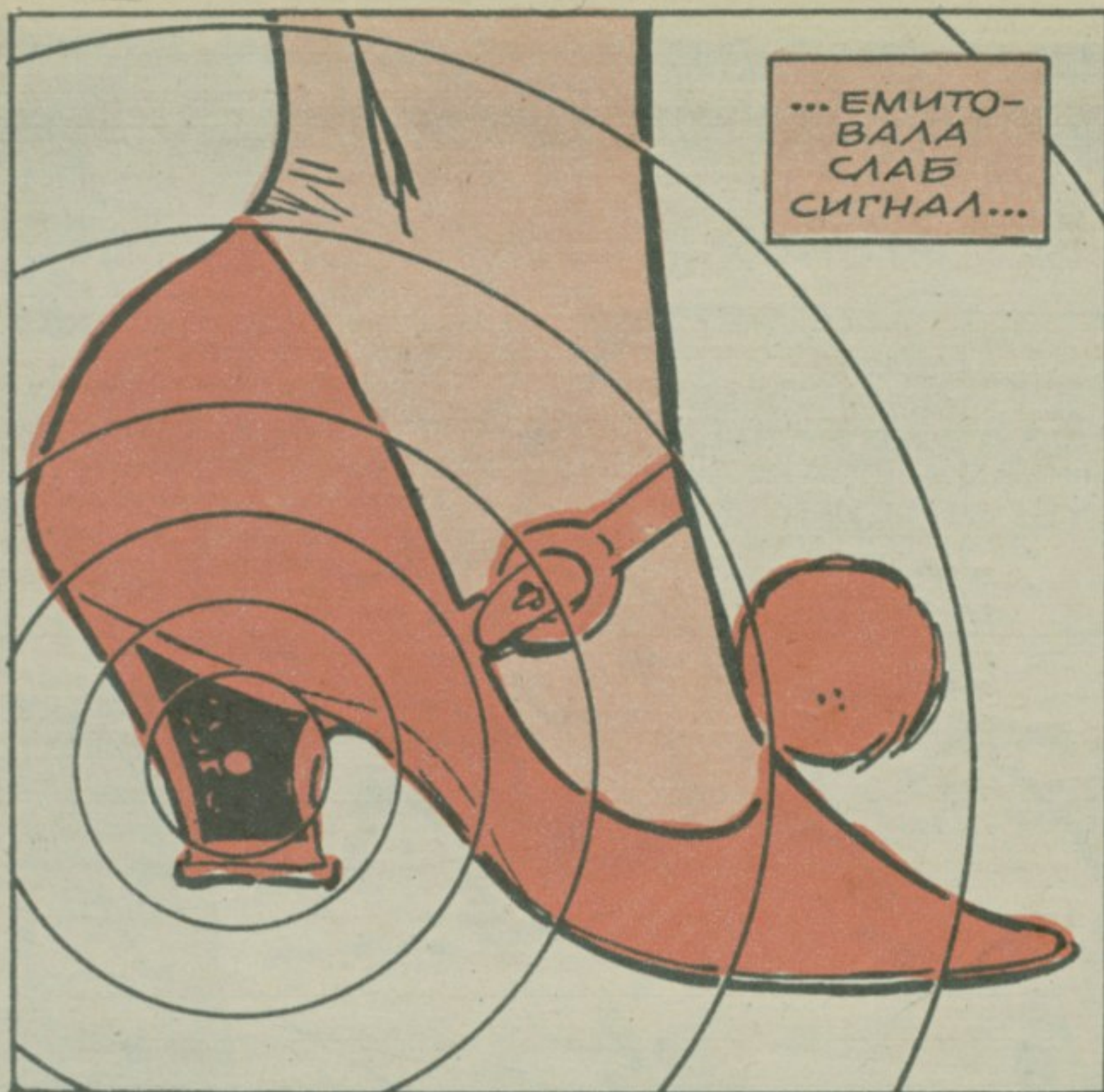
ХА! ХА! ХА! ЗНАМ
ШТА САД МИСЛИШ!
НАЈРАДИЈЕ БИ МЕ
ЗАДАВИО! АЛИ ЗНАЈ...
УВЕК ЋУ ИМАТИ
ДОВОЉНО ВРЕМЕНА
ДА ПРИТИСНЕМ КАМЕН
И ЛУ ЋЕ СЕ НАЋИ
МЕЂУ ГЛАДНИМ,
ПРОЖДРЉИВИМ ПИРАНАМА!
СИГУРНА САМ
ДА ТО НЕ БИ
ЖЕЛЕО ДА
ВИДИШ!

ЗА ТО ВРЕМЕ
ЛУ, КОЈОЈ СУ
ДАЛИ НЕКО
ЈАКО СРЕДСТВО
ЗА АНЕСТЕЗИЈУ,
ВИСИЛА ЈЕ
ИЗНАД
ПИРАНА...

...КОЈЕ СУ ГОТОВО МОГЛЕ
ДА ДОСЕГНУ ЊЕНЕ НОГЕ.
А НА ЈЕДНОЈ ОД ТИХ
НОГУ ИМАЛА ЈЕ ЦИПЕЛУ
КОЈА ЈЕ СВАКИХ
ПОЛА ЧАСА...

...ЕМИТО-
ВАЛА
СЛАБ
СИГНАЛ...

...СЛАБ, АЛИ ИПАК
ДОВОЉАН ДА ГА
РЕГИСТРУЈЕ
УЛТРАОСЕТЉИВ
ПРИЈЕМНИК.

ТАКО! УТВРДИО
САМ ПОЛОЖАЈ ОДАШИЉА-
ЦА! НИЈЕ БИЛО ЛАКО...
СИГНАЛ ДОЛАЗИ
СА МЕСТА ГДЕ НЕКИ
СПЕЦИЈАЛНИ УРЕЂАЈ
ОМЕТА ТАЛАСЕ...

У ТЕМНОЈ ТАМНЕ
СЕНКЕ ИЗРОНИЛЕ СУ ИЗ
МОРА. ЛУИНИ ПИРАТИ
БИЛИ СУ СПРЕМНИ
ЗА НАПАД...

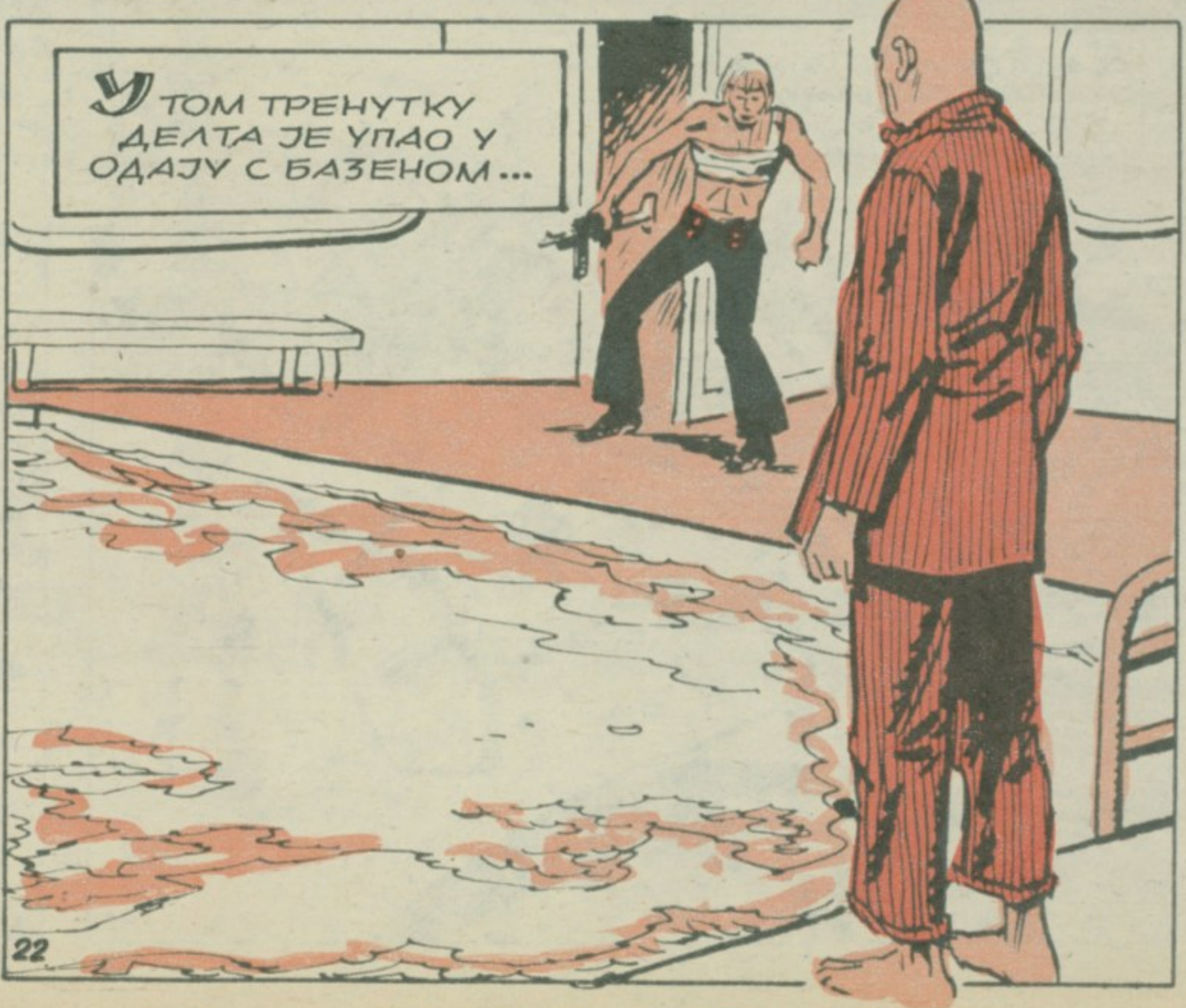
КАДА СУ ИХ СТРАЖАРИ
ОТКРИЛИ ЗАМЕТНУЛА СЕ
ОГОРЧЕНА БОРБА...

У ДВЕ ПО-
СЕБНЕ СОБЕ
ДВА ЧОВЕКА
МИСЛИЛА СУ
НА ИСТО...

ЛУ! И ТЕ
СТРАШНЕ
РИБЕ!

МОЈ
СИН!

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА МАТЕМАТИКЕ

до сада најбољи приручник за математику
објављен у нас

Разумљивим стилем и језиком као и одличном методиком књига је помоћни уџбеник свим ученицима и студентима којима математика представља велике тешкоће, као и студентима на свим оним факултетима, високим и вишим школама где се изучава математика као главни или помоћни предмет.

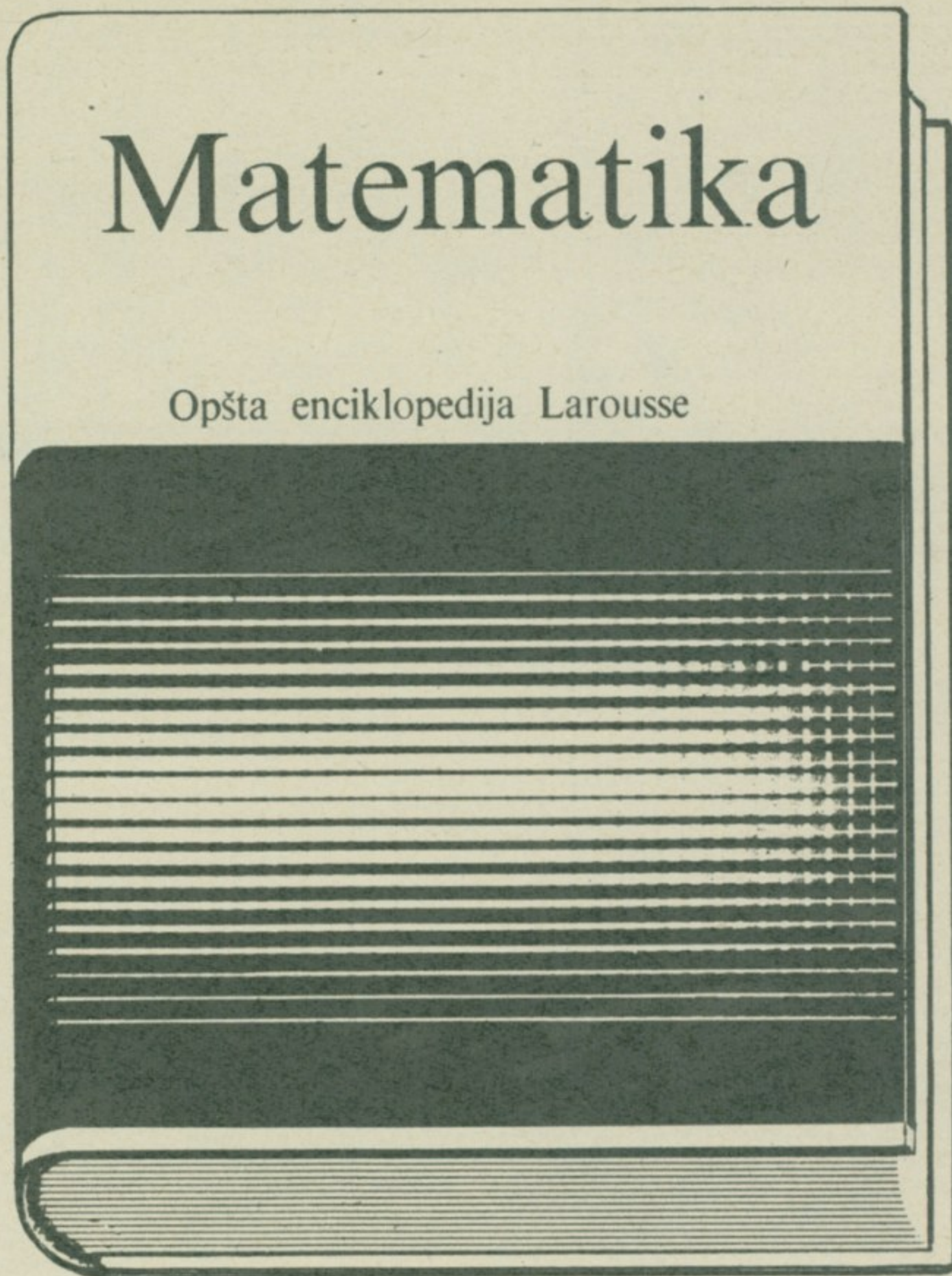
Професорима и наставницима ова изванредна књига послужиће као веома користан приручник за припремање наставе или у току саме наставе.

Аутори ове корисне књиге задржали су, поред иначе врло модерне обраде, класичну поделу математике на: аритметику, алгебру, геометрију итд. Међутим, да би се задовољило велико савремено интересовање, додат је читав један одељак „Елементи модерне математике“, тако да књига на изванредан начин повезује, с једне елементарну и такозвану вишу математику, а с друге стране исто тако елементе класичне и модерне математике.

Књигу „Математика“ су са француског превели наши познати стручњаци — математичари и представља математички део „Опште енциклопедије Larousse“.

Matematika

Opšta enciklopedija Larousse

МАТЕМАТИКА ЗА СВЕ

ученике, студенте, наставнике и професоре

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВУК КАРАЏИЋ“, 11001 Београд.

Краљевића Марка бр. 9

ПОРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем књигу „МАТЕМАТИКА“ по цени од 250 динара.

ЗА ГОТОВО — ПОУЗЕЋЕМ ПО ПОВЛАШЋЕНОЈ ЦЕНИ (плаћање поштару приликом пријема књиге).

НА ОТПЛАТУ — у _____ месечних рата почев од _____ 73 г. Рате ћу уплаћивати редовно по пријему рачуна и уплатница. У случају спора признајем надлежност општинског суда у Београду.

Презиме и име _____

Занимање _____

Адреса стана _____

Пошт. бр. и место _____

Назив и адреса радне организације _____
Овера о запослењу. _____ Купац _____

(Печат и потпис овлашћеног лица)

(Својеручни потпис купца)

Поруџбеница се оверава само при куповини књига на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак претпоследњег чека од пензије.

Купци из Београда могу подићи књигу сваког радног дана до 15 часова у предузећу „ВУК КАРАЏИЋ“, Краљевића Марка бр. 9.

Књига је штампана латиницом, формата 23x30 см, богато технички опремљена у тврдом повезу са пластифицираним заштитним омотом. Садржи 395 страна текста, са великим бројем цртежа дијаграма и табела штампаних на прворазредној хартији.

Цена књиге је 250 динара. Може да се купи за готово и отплату. КУПЦИ ЗА ГОТОВО УЖИВАЈУ ПОПУСТ ОД 20% ТАКО ДА КЊИГУ ДОБИЈАЈУ ЗА 200 ДИНАРА.

Купци на отплату књигу отплаћују у 5 рата по 50 динара.

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

СТООООЈ!

МЛАДИКУ,
БРЗО
ЛОЗИН-
КУ!

ЈЕ Л'
ЈА? НЕ
БИХ
ЗНАО...

ТО ЈЕ ПРОСТО
СТО ПОСТО.
САМО РЕЦИ
КОЛИКО ЈЕ
2x8!

ИЗВИНИТЕ,
АЛИ ТО ЈОШ
НИСАМ
УЧИО!

САД БЕШ НАУЧИТИ И ТО ПО-
МОКУ ОЧИГЛЕДНЕ
НАСТАВЕ.
ВИДИШ ЛИ ОВИХ
ОСАМ ДВОЦЕВ-
НИХ ТОПОВА?
ИЗ СВАКОГ ЋЕ
БИТИ ИСПАЂЕ-
НО ДВА ХИЏА.
КАД ПРЕБРОЈИШ
БУЛАД, ЗНАКЕШ
КОЛИКО ЈЕ
2x8!

ПАЛИ!

ЈАО!
ОВО
ОЧИГЛЕД-
НО НИСУ
КОРЦИ!

ДА ПРЕБРОЈИМ: 1, 2, 3, 4, 5, 6,
7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.
ЗНАЧИ ДА ЈЕ
 $2 \times 8 = 16!$

А САД... НА МЕСТУ
ВОЈНО! МИРНО!
НАПРЕД МАРШ!

ОВО
НИКАД НЕКУ
ЗАБОРАВИ-
ТИ! ПА-ПА,
КАПЕТА-
НЕ!

ЈАО!
КУКУ!
ЈАО!
КУКУ!

ХЕЈ!
КО ТО
ПЛАЧЕ
?

МОГУ Л' ДА
ВАМ ПОМОГ-
НЕМ, ДРВО-
СЕЧО?

МЕНИ
НИКО НЕ
МОЖЕ ДА
ПОМОГНЕ!
ИЗНЕВЕРИО
САМ СВОГ
ПРИЈАТЕ-
ЉА! ЈЕЦ!
ЈЕЦ!

Х-У МИ ЈЕ
ЗАДАО ДА ТЕ
НАУЧИМ
КОЛИКО ЈЕ
2x9, А
ЈА САМ
ЗАБОРАВИО
КОЛИКО
ЈЕ ТО!

А ЛЕПО САМ ИЗРЕЗАО
ОВИХ 9 СТАБАЛА
НАПОЛА...
САМО НЕ
ЗНАМ ЗА-
ШТО! ЗНА
ЛИ ИКО НА СВЕ-
ТУ ЗАШТО
САМ ТО
УРАДИО?

1139

ТО НИЈЕ НАШ ОБИЧАЈ!

Моја сестра Лу и ја враћале смо се из школе. Био је октобар, шума је већ почела да се одева у јесење рухо и све је мирисало на михољско лето. Прешле смо километар и по, још два пута толико било је пред нама.

— Хајдемо пречицом — предложила је Лу. — Преко Џилмановог брега.

Ми, деца планинског краја, научиле смо да се чувамо отровних змија. Али, у октобру је већ било касно за змије и док смо пролазиле преко брега нисмо ни помишљале на опасност. Пратиле смо очима хитре веверице и по цвркату откривале птице у гранама. Негде на пола пута виделе

смо и дивљу ђурку. Наједном, нешто ме је ударило у зглавак и притиснуло ме својом тежином. Била је то отровна змија бакроглавка. Њени зуби закахили су се за моју чарапу. Морала сам да извијем и треснем ногу да бих се ослободила змије.

ДУВАН, ИЛОВАЧА, КОКОШКА

Лу, која је у први мах стајала као окамењена, тргла се и почела да гађа змију камењем. Бакроглавка је

нестала у огњалом лишћу. Погледале смо се. Лу, старија и мудрија, била је бледа и потресена. Око нас је владала мукла тишина као пред олују, а онда је шума поново оживела цвркутом птица. Похитале смо кући.

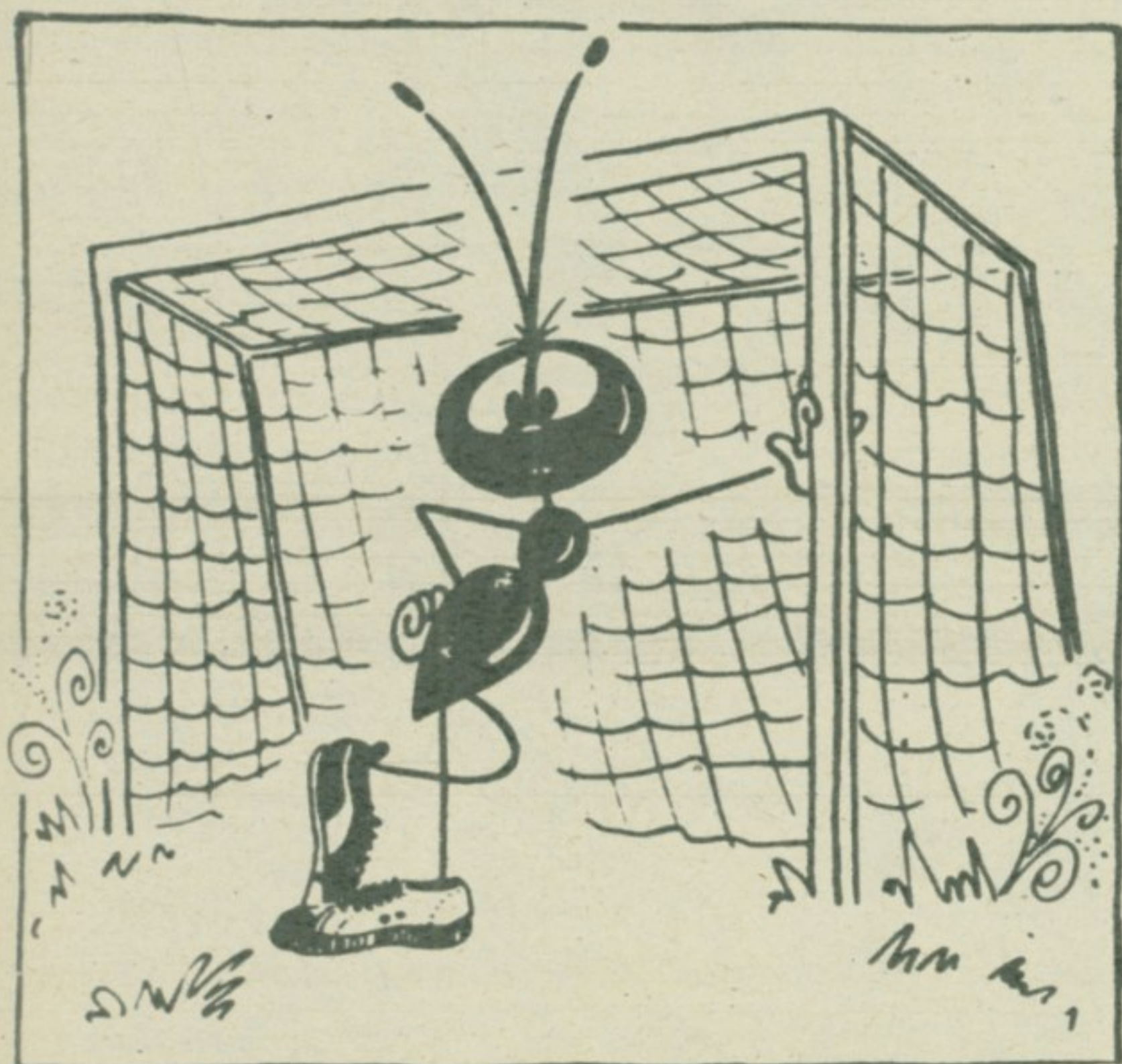
Када смо се приближиле кући, Лу је потрчала да обавести тату и маму. Тата је стигао први, везао ми марамицу испод колена, гурнуо штап испод ње, заврнуо га и тако ногу још јаче стегао да се отров не би даље ширио. Својим цепним ножем засекао ми је ногу на месту где су се видели трагови змијског уједа. Болело ме је много више него сам ујед, али нисам ни викинула нити се онесвестила — то није био наш обичај.

А онда ме је подигао у наручје и понео. На пола пута до куће срели смо остале: маму, баку, деду, моју другу сестру Лилијан и једног суседа који је био код нас у посети.

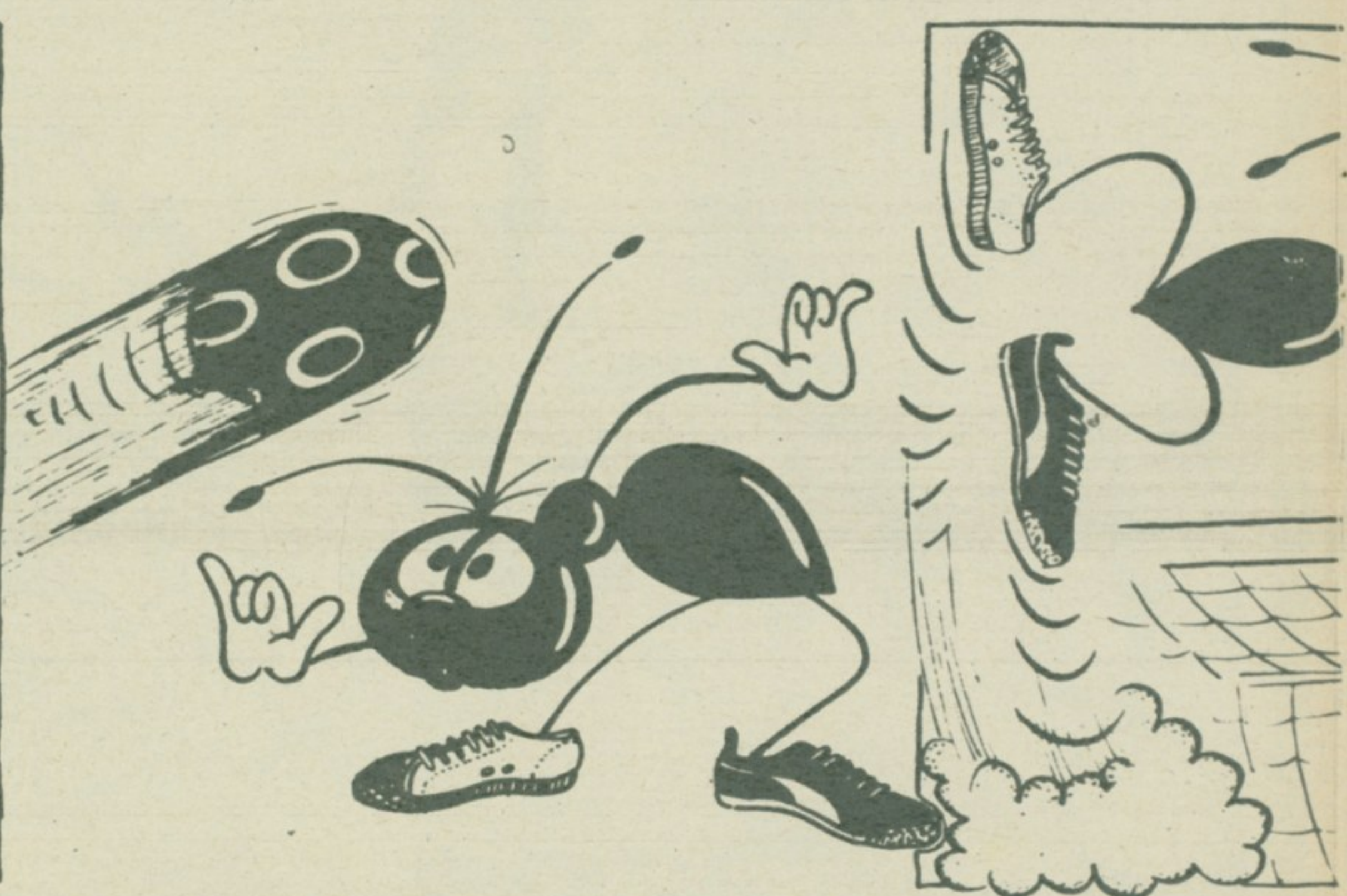
— Идсм да јавим остали-

ма. — Рекао је сусед и прошао крај нас.

Терпентин је, откад памтим, био главни лек у нашој кући и служио је за прву помоћ. Читава баца је усута у дубоку шерпу и ја сам у њу зашљурала ногу

Мравак Мравко голман знани врата своје школе брани

Лаке лопте само гледа, јер је голман првог реда

Хвата ногометне пројектиле и шутове страшне силе.

Чинило ми се да сам на висићем мосту, час крај саме воде, а час крај врелог сунца — ујела ме бакроглавка!

треба брзо и добро да га ижваће. Деда је послушао, али се сада он сетио да је облог од црвене иловаче такође користан. Жваћући дувана изишао је да потражи иловачу.

Неко је рекао мами како је убијена и распорена кокошка стављена на рану „из влази“ отров. Пожурила је у кокошињаци. Лилијан је жустро прелиставала алманах тражећи неки савремени лек. Тата је покушао да добије међуградску везу и позове лекара. Лу је журала на таван да нађе старо платно за облоге.

Кућа се испунила разним звуцима кокодакањем у кокошињцу, цепањем платна, журним листањем страница, мукањем непомужених крва у дворишту. Деда се вратио са иловачом, јасно сам чула како је меша са водом и гњечи.

Лежала сам на отоману у кухињи и питала се хоћу ли умрети.

— Видели смо дивљу ђурку — рекла сам желећи да све поново добије нормални ток.

Нико ми није одговорио. Имали су преча посла. Бака је извадила дувана из уста и пружила руку да и деда да своју половину. Као да раде на покретној траци. Лу је пружица парче платна. Дувана, још влажан и топао, обликован је у четвороугао. Моја нога је извађена из тердентина и на њу је стављен ижвакани дувана.

— Ало! Ало! — викао је тата.

Веза је очигледно била у квару.

— Овде пише... — почела је Лилијан, али прекинула ју је мама која је ушла сва задихана и испрокана крвљу. Са моје ноге је скинут облог од дувана и на њу стављено још топло распорено пиле. Чим се оно охладило, склонили су га и деда је применио свој облог од црвене иловаче.

— Овде пише... — поново је почела Лилијан, али сад ју је тата прекинуо, узалудно покушавајући да добије међуградску везу.

У међувремену стигло је седам или осам суседа. Улазили су тихо, на прстима. У нашој кући водила се битка и они су били спремни да помогну. Лони Брит, крупна жена, права кула снаге, пришла ми је, погледала моју ногу и приметил:

— Почела је да отиче.

ДВА ДАНА И НОЋИ

Сви су пришли корак ближе, као да су хтели да сузе круг око мене и задрже неког невидљивог, али опас ног непријатеља. Нико није изрекао ниједне лажне утешне речи да ће све бити у реду. То није био наш обичај. Мада сам схватила сву озбиљност свог стања, не сећам се да сам се икада осећала тако сигурна, као тада, окружена мени драгим, познатим и одлучним људима.

Беси Стеси, која је била запослена крај штедњака и нешто кувала и мешала, извукла је из лонца белу крпу.

— Коров прокуван у слатком млеку — рекла је. — Убрала сам га уз пут.

Скинула је облог од иловаче и ставила топли облог од корова.

Бака Вивер је стигла последња, морала је да се спусти са планине Симс са фењером у руци и пређе дуг и стрми пут својим реуматичним ногама. Без речи је ушла право у оставу, узела шаку соли из сланика и ставила је на штедњак. Када се загрејала, затражила је од Лу белу крпу. Со је заменила коров, али само док Беси није направила последњу облогу од свињске масти и лука.

— Још натиче и црвени — приметио је неко.

Био је то Бесин глас, али мени се ипак чинило да је речи изговорио Том Александер. Почеле су да се догађају и друге чудне ствари. Главе су мењале места. Моја као да је била на Лилијаниним раменима, а глава Лу на дединим. Ушао је чика Мет Мек Ци са крчагом у руци, који ми се у оној грозници учинио као глава наше краве Звезде. Улио је неку тамноцрвену течност у чашу и принео ми је уснама да попијем. Као да ми се жар слила низ грло. Чинило ми се да сам на неком висићем мосту, али уместо да се лелујам леводесно, њихала сам се горедоле и час била крај саме воде, а час крај врелог

сунца. С времена на време чула бих неке гласове...

Видела сам нека светлוצања, па блиставу светлост, а онда као да сам пролазила кроз густу маглу. Борили сам се да схватим речи које сам чула.

— Мама? — глас ми је био тих и чудан.

Мама, бака, тата, Лу, Лилијан и сви суседи који су бдели два дана скочили су са столица и окружили ме. Ништа нису рекли, али у њиховим очима се видело олакшање. Тата је спустио руке на кошуљи и закопчао манжете. Деда је извадио сат из џепа, дотерао казачке и наврио га. Мама ми је обрисала зној са чела.

— Па, треба да кренем — рекао је Том Александер, као да је био у обичној посети. — Имам још посла на њиви.

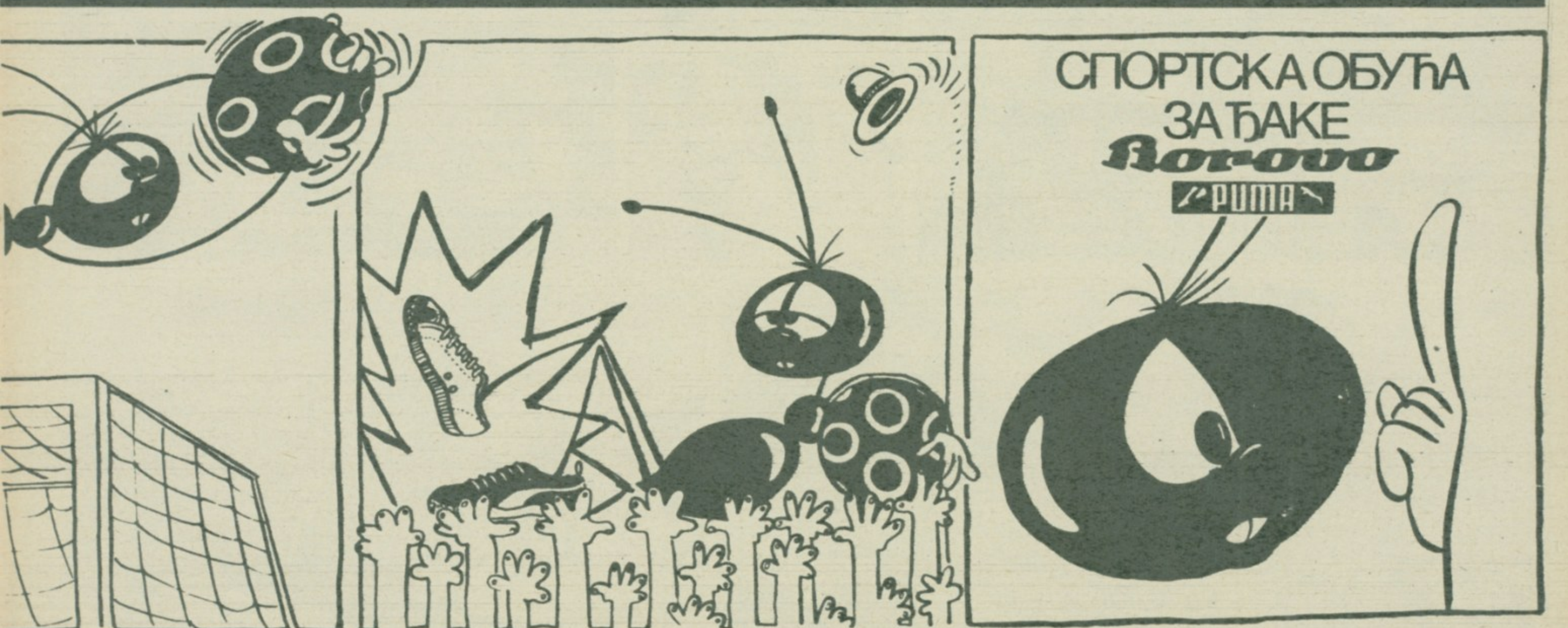
И други су се сетили да имају посла. Деда је ставио шешир и пошао у амбар. Тата је кренуо за њим. Мама је почела да меси питу. Бака је приставила супу. Лу и Лилијан су се дохватиле метле и крпе да уреде кухињу.

Недељу дана касније тетка Грејс, која је живела доста далеко, сазнала је шта се догодило и дошла да нас обиђе. Док је гледала моју још натечену ногу, упитала је маму:

— Па, чиме си је лечила, Мертл?

— Ох, оним што смо имали при руци — одговорила је мама, износећи то само као чињеницу. Није се правила важна. То није био наш обичај.

Џил Бел Мосли

што под саму пречку јуре, у публици праве буре.

После ужива у слави на рукама навијача; док га носе руке многе, он у своје гледа ноге

Прст подиже Мравак Мравко, и ђацима каже ово: „Тајне нема — помаже ми спортска обућа за ђаке »ПУМА« — БОРОВО“

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЗАБАВНИКОВА ПРОДАВНИЦА ПЛОЧА

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче. Треба само да испуните наруџбеницу, а плоче ћете платити поштару кад вам их донесе.

Забавник ће у сваком броју доносити листе са ценом плоча на којима ће бити заступљена:

ПОП, ЗАБАВНА, НАРОДНА, КЛАСИЧНА И ЦЕЗ-МУЗИКА.

257

ПЕСМЕ И ИГРЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ — VII — Жупско коло — Град градила — Каранфил се на пут спрема — Изашла сам на прозор — Повела је Јелка — Рудничко коло — Моравка — Рођена сам у бокору ружа — Три јабуке и пола — Ој, девојко, ће си руже брала — Сношти минав — Влаиница — Цена 36.— дин.

258

ПЕСМЕ И ИГРЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ — VIII — Прекид коло — Ајде, Јано, коло да играмо — Простетала бела була — Вел пелине — Ружицу сам посадила — Где си, драги — Пашона — Македонско оро — Целу ноћ шетам — Вино пију аге Сарајлије — Емина — Гледала сам с Кома плава — Чувам овце — Да ми је с тобом проћи, Маре, — Зајечарка — Цена 36.— дин.

259

ПЕСМЕ И ИГРЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ — IX — Земи ме, земи — Оф леле, сношти — Ој, Врсуто — Мој чардаче — Милошевца — Славонско сватовско коло — Везак везла Адем ка да — Зора зори — Македонско оро — Отвори срце — Ја кроз село — Пуче пушка леденица — Под твојим прозором — Ај, декле, кај си так жалосно — Цена 36.— дин.

260

ПЕСМЕ И ИГРЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ — X — Ђуприћанка коло — Бре, девојче, бре ђаволче — Бањски Чачак — Лепе ти беле вирје — Сум се родио мераклија — Стара Ђурђевка — Анђелија воду лила — Копа цура виноград — Петлови појев — Рузмарине, ти вршике немаш — Си заљубио едно моме — Арапско кокоњиште — Цена 36.— дин.

261

КЛАПА ДЦ — Пројден кроз пасике — Ти си липа, моја Маре — Јуте сан се заљубија — Крај бунара — Ако си легла спат — Окруж село — Кад пројден ривом Моја Јубе — Интраде сан попи — Намисто молитве име ти понавјан — Уз ражањ и жмуд — Липа ли је варош наша — Престаци — Цена 36.— дин.

МУЗИЧКА ПОШИЉКА

 262 DEMIS ROUSSOS — Goodbye, my love, good bay — Mare — Цена 14.— дин.	 263 THE EDWIN HAWKINS SINGERS — Jubilation — Do my thing — Цена 14.— дин.	 264 MEDICINE HEAD — One and one is one — Out on the street — Цена 14.— дин
 266 VICKY LEANDROS — Shante bouzouki — Reviens vite — Цена 14.— дин	 267 NAZARETH — Broken down angl — Woke up this morning — Цена 14.— дин.	 268 THE PATRIDGE FAMILY — David Cassidy — Walking in the rain — Together we're better — Цена 14.— дин.
 270 ТОПЛИЦА РАНИСАВЉЕВИЋ — Љубиме ме, љубићу — Ја хоћу, она неће — Цена 10.— дин.	 271 МИРОЉУБ МАРКОВИЋ — Зашто више ниси ту — Још увек јој верујем — Цена 10.— дин.	 272 ТИХОМИР ПЕТРОВИЋ — Једна прича — Обич на ствар — Цена 11.— дин.
 274 МУХАРЕМ СЕРБЕЗОВСКИ — Врати ми се, брате — Циганин сам и умем да волим — Цена 10.— дин.	 275 СЛАВОЉУБ СТАНОЈЕВИЋ — Пироманац — Дивчибарка — Срце Шумадије — Рођенданско коло — Румунчица — Цена 12.— дин.	 59 ВЕРА ИВКОВИЋ — Да сам знала — Касно је сада — Много је жена а ти сам — Не жалите невернога момка — Цена 12.— дин.

КУПИ ПРЕКО ПОШТЕ!

Чувајте све наше МУЗИЧКЕ ПОШИЉКЕ јер објављене листе грамофонских плоча СТАЛНО ВАЖЕ. То значи да на једној наруџбеници (од најмање 50 динара) можете да поручите плоче са старих и нових наших листа, и то без обзира на врсту плоча и музике коју наручujete (лонг-плеј или сингл-плоче, поп, забавна или народна, класична, цез-музика).

Цена плоче преко Забавника иста је као и у радњама, или чак (за неке плоче) и нижа!

ПОКЛОН: Код наруџбина од 100 динара и више, Продукција грамофонских плоча РТВ поклања вам по једну плочу по свом избору (која се не налази у овом списку). За сваких даљих 50 динара наручених плоча, добијате још по једну поклон-плочу.

Пажљиво изаберите плоче, напишите њихове бројеве и своје податке на наруџбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска број 29.

ВАША НАРУЏБИНА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА ОД 50 ДИНАРА ЈЕР ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ ВИ НЕГО МИ.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво наручujem плоче под бројевима:

за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

(Име и презиме)

(Поштан. број и место)

(Улица и број)

Датум

Потпис

Наружбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

**ЗАБАВНИКОВА
ЕНЦИКЛОПЕДИЈА**

ВЕЛИКИ ЛЉУДИ

ЦИНГИС КАН

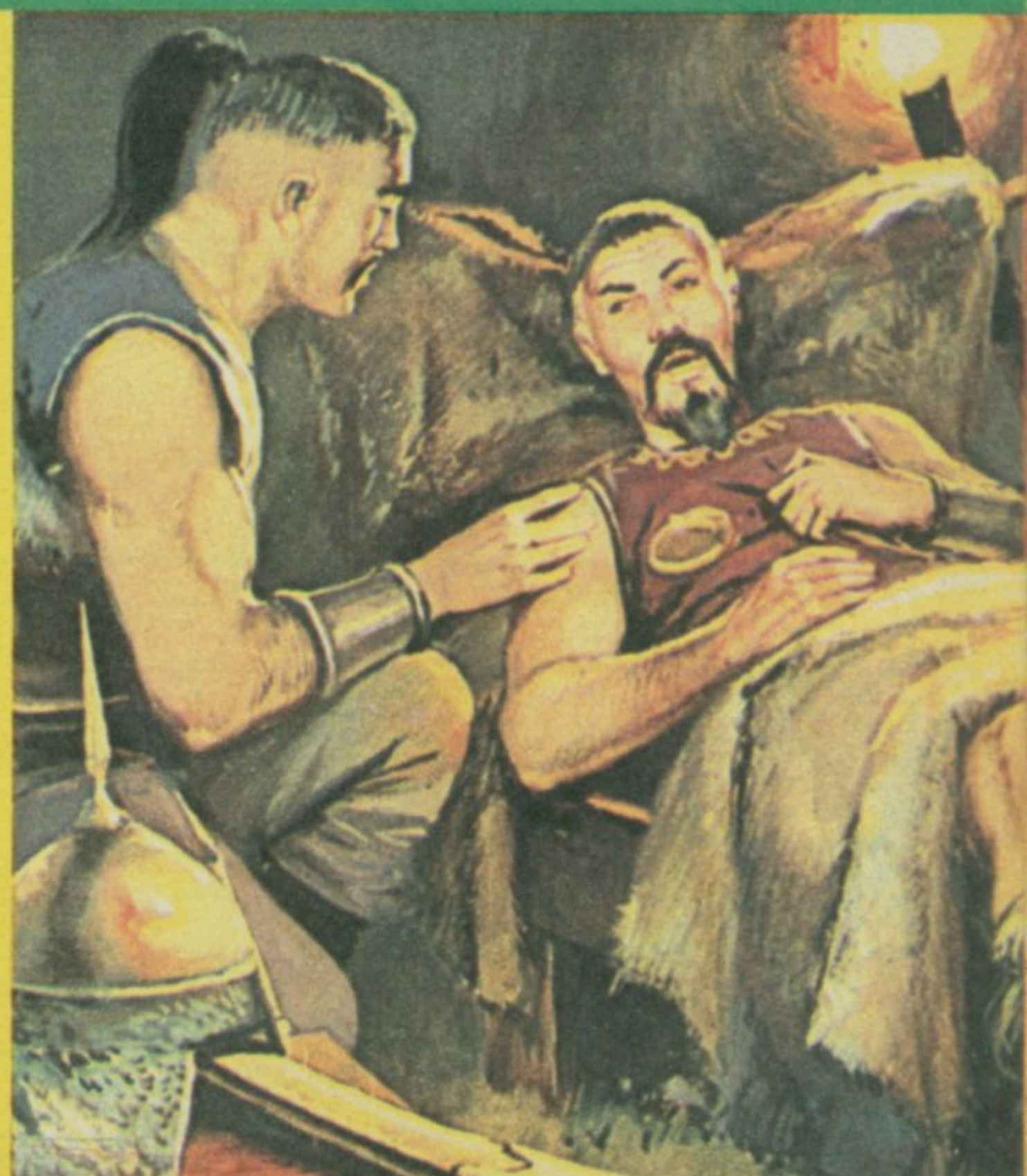
**ОСВАЈАЧ
СВЕТА 2**

САВЕТ МУДРАЦА. — Четири године пошто је отпочео овај рат, Цингис-кан је владао царством већим од целе Северне Америке! Приче о великом освајачу стигле су и до Европе где су постајале легенде. Говорило се чак да се то појавио моћни краљ Давид — хришћанин из Индије који ће уништити не вернике муслимана. У томе је, међутим, било мало истине. Цингис-кан је у рат ишао само да би уништавао. Кога — било му је свеједно. Тек након упорног наговарања мудраца, Кан мења начин и циљеве својих похода.

ГРОБ БЕЗ ИМЕНА. — Док је јахао на челу хорди да лично угуши побуну племена Тангут, Цингис-кан је угледао крдо дивљих магараци. Одмалена страствен ловац, није могао да одоли: скренуо је с пута и потерао животиње. Изненада, његов коњ се пропео и збацио га. Кан је покушао да се усправи, али није успео. Видећи да је дошло време да се мре, скупio је синове и прибрано, мирним и мудрим речима, објаснио им како да победе побуњено племе и кинеску династију Чин где су такође започели нереди. Цингис-кан је умро 1127. године и по својој жељи сахрањен у гроб без ознаке и имена. Где почива највећи освајач света не зна се ни данас!

ИЗ ЗАСЕДЕ. — Да су знали коме припада богати караван који су пресрели на путу према Самарканду, војници султана који је владао државом Хорезм, сигурно га никад не би напали. Џингис-кан, чувши да су сви његови трговци поклати, није оклевао да врати мило за драго. Ускоро је монголска коњица, жељна плена и освете, кренула на југ. Почело је незапамћено пустошење.

СРАВЊЕНИ СА ЗЕМЉОМ. — Освајачки поход предводио је као и увек до тада Велики кан. Добро опремљена монголска војска, с непогрешивим оба-

вештајним системом, брзо је заузела и саврила са земљом утврђене градове Самарканд и Бухару. За кратко време Џингис-кан је покорио цео султанат Хорезм који је обухватао данашњи Туркестан, западни Пакистан, Авганистан и Персију. За становништво није било милости, поклато је заједно са стоком. Све живо је дрхтало пред Каном, али се и он плашио: уништењем се обезбеђивао од будуће освете!

КАЖИ ТАЈНУ БЕ СМРТНОСТИ!

— Саветници Џингис-кана уверили су свог господара да је корисније градовима наметнути редовне дажбине него разорити их. Прихватајући њихове планове Кан је учврстио власт над покореним земљама. Ширећи глас о својој непобедивости и моћи и тако освајајући без рата, Џингис-кан је почео размишљати о старости и смрти. К себи је довео и кинеског свештеника Чанг Чунга с надом да ће му овај мудри старац открити тајну бесмртности. Научио је само да је смрт неизбежна.

С ОЦА НА СИНОВЕ.

— Велики освајач и Велики кан повукао се у себе. Напустио је бојно поље, отишао у родни крај и смирио се под истим кровом са своја три сина којима је поделио царство на три једнака дела да им не би пало на памет да зарате због наслеђа. Међутим, опасност је стигла с југа где се племе Тангут, које је Кан у своје време тешком муком покорио, дигло побуну. Причало се да је Велики кан слаб и то је требало искористити. Нов рат био је на помоду.

ОД ВРХУНЦА ДО ПАДА. — Синовима Џингис-кана остала је у наследство огромна империја. И сами добри ратници остварили су све планове оца. Грубо су угушили све побуне, али не само то. Под њиховим вођством монголска империја се проширила од Индонезије до Пољске, од Кореје до Мале Азије! И, кад су били најмоћнији, три брата распарчала су царство и монголска власт ускоро се осула у побунама и ратовима. Како је само рушила, за собом није оставила никакав траг осим ове истините приче.

КРАЈ

ВЕЧЕ УЗ РАДИО ХИТ СТРАНА

Сваког петка читајте у забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког понедељка на Радио-Београду 1, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

СВЕ ПОПУЛАРНИЈИ МЕНДОЗИНО

Деветогодишњи Срђан Резач, иначе познат по надимку Мендозино и одличан ученик трећег разреда основне школе у Задру, сваким

даном постаје све познатији у свету наше забавне музике. Његова плоча са песмом „Рум дам дам“ продата је у тиражу од 35 хиљада примерака. Тренутно припрема нову плочу на којој ће се наћи и композиције познатог композитора Александра Кораћа. Адреса овог малог певача је: Срђан Резач, Димитрија Туцовића 1ц, 57000 Задар.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

БАРШУНАСТА ЈУТРА

Музика: С. Влавианос
Текст: Р. Константинос
Изводи: Демис Русос

Баршунаста јутра поздрављају сваки нови дан
златним сунчевим зрацима
и мирисом орошеног сена.

Тихо шапућу мелодију
речи среће и љубави
док се ти налазиш
близу мене.

РЕФРЕН

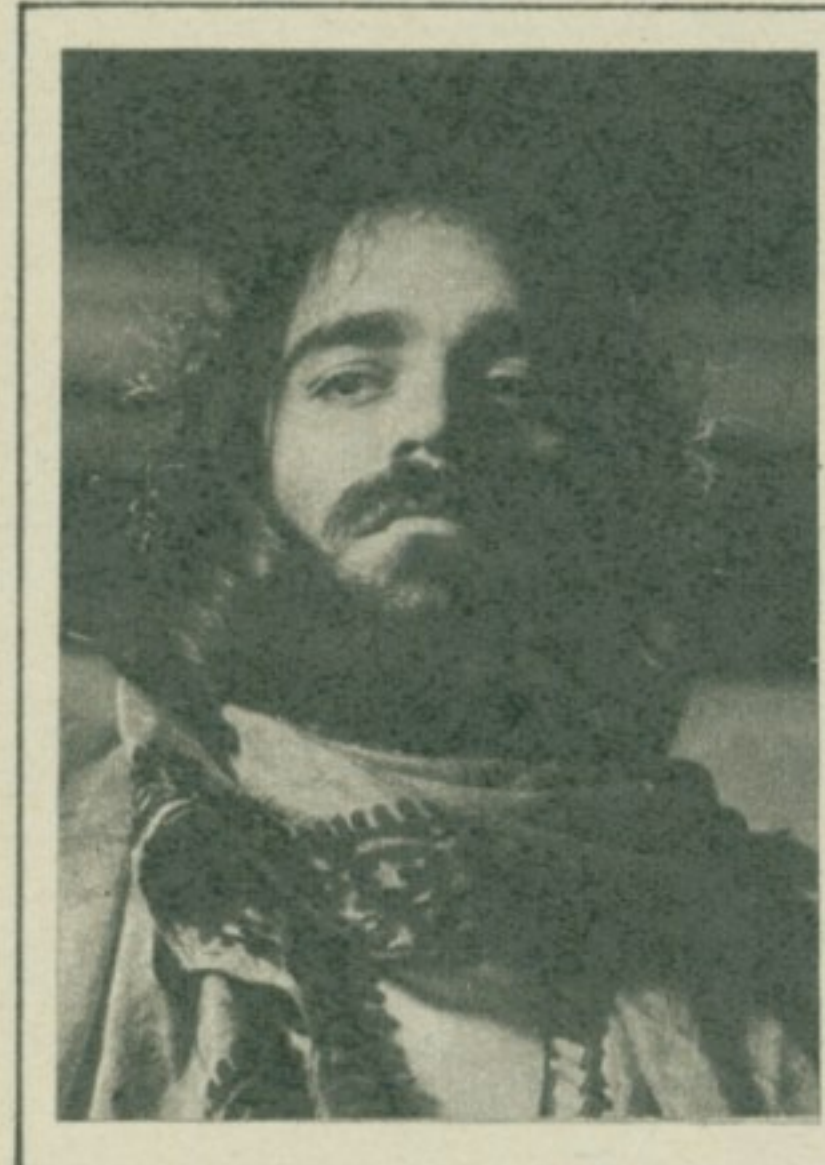
Баршунаста јутра нежно
милују моје лице.
Дођи и нађи ме
у твојој загрљају.

Док се будиш
терај ме да сањарим
а ја знам да се мој дан
рађа и гаси с тобом.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: „БАРШУНАСТА ЈУТРА“ можете чути у понедељак 29. октобра у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

ДЕМИС РУСОС

ФРАНЦУСКА, ЗЕМЉА ШАНСОНЕ И ЛЕПЕ МУЗИКЕ, ПОЗНАТА ЈЕ И ПО ТОМЕ ШТО У ЊОЈ И СТРАНЦИ МОГУ ВЕОМА ЛАКО ДА ВОДЕ ГЛАВНУ РЕЧ. ПОМЕНИМО САМО АДАМОА, ИТАЛИЈАНА ПОРЕКЛОМ КОЈИ ЈЕ ОДРАСТАО У БЕЛГИЈИ, СИЛВИ ВАРТАН БУГАРКЕ ПОРЕКЛОМ, ЖОРЖА МУСТАКИЈА И ЦЕЈН БИРКИН. СВИ ОНИ СУ УСПЕЛИ ДА СЕ ИСПИШУ ДО ВРХА И ПОРЕД ТОГА ШТО СУ СТРАНЦИ. ОВИХ ДАНА ИСТОРИЈА СЕ ПОНАВЉА. РАМЕ УЗ РАМЕ СА „НАЦИОНАЛНИМ“ ДОНИЈЕМ ХОЛИДЕЈОМ, РИНГОМ И ШЕЛЛОМ НАШАО СЕ ЈОШ ЈЕДАН СТРАНАЦ: ДЕМИС РУСОС.

Тражећи као и сваки уметник право место да се исказа и желећи да упозна музику запада, креће у пролеће 1968. године у Енглеску. Стицајем околности путовање је прекинуто у Паризу са свега 200 француских франака у џепу. Неколико дана је лутао кроз шарени град дивећи се његовим лепотама и контрастима. Ту је случајно срео неколико земљака који су пошли на неку аудицију. У студију компаније „Филипс“ сви су остали без речи када су чули младог Грка и свега неколико дана касније он се нашао у истом студију али сада као ексклузивни певач ове компаније. На аудицији су изабрана још два момка и тако је оформљен састав „Афродитино дете“. Убрзо излази плоча „Киша и сузе“ и непознати састав готово преко ноћи долази на највиша места поп-листа у свим земљама Европе. Необичан звук групе, веома карактеристично Демисово певање и привукло га били су велика новост на тадашњој поп-сцени и трио наилази на подршку пријатеља и поборника међу младим најпре Француске а затим и Европе. За нешто мање од три године заједничког рада Демис и „Афродитино дете“ су издали серију великих хитова од којих издвајамо „Киша и сузе“, „Пет је ујутру“, „Желим да живим“ и „Крај света“. Међутим, временом је постало јасно да оквири једне поп-групе, без обзира на популарност, постају уско за таленат Демиса Русоса и он пред крај 1971. године оставља састав да би почео соло каријеру.

Већ први албум „Ватра и лед“, показао је да је Демисова одлука била добра. Поред музике и текстова Демис је сам написао аранжмане, дириговао оркестром и певао. То више није музика уз коју би се само певушило или играло већ музика која је терала на размишљање. Озбиљније, помало филозофски Демис тражи теме у троуглу љубави, живота и смрти.

Поред тога Демис снима веома успешне хитове. Године 1971. издао је сингл „Ми ћемо играти“ која је продата у 1,5 милион примерака. После тог успеха дошле су велике турнеје по Средњој и Јужној Америци и прави тријумфи на великом фестивалу у Рију. Највећи овогодишњи успех су композиције „Баршунаста јутра“ и „Збогом, љубави, збогом“.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

1. Да ли се песма „Меги Меј“ је издата јула 1971. године као Б страна сингл-плоче „Разлог да верујем“. Иначе обе композиције се налазе на трећем соло албуму Рода Стјуарта „Свака слика прича причу“ (Every Picture Tells A Story).

2. Наше диско куће немају лиценцу за издавање плоче Стивија Вондера. Једино те можемо посаветовати да потражиш плоче у неком комисиону или да редовно пратиш листу БЕРЗУ ПЛОЧА.

Томислав Анђелковић,
Б. Кидрича 108
91230 Гостивар

ДИСКОГРАФИЈА ДОНОВАН

СИНГЛ-ПЛОЧЕ: COLOURS, JENNIFER JUNIPER, THE HURDY

GURDY MAN, THERE IS MOUNTAIN, ELENA, ATLANTIS, BARABAJAGAL, RIKI TIKI TAVI, CELIA OF THE SEALS. АЛБУМИ: SUNSHINE SUPERMAN, MELLOW YELLOW, A GIFT FROM A FLOWER TO A GARDEN, DONOVAN IN CONCERT, HURDY GURDY MAN, DONOVAN GREATEST HITS, BARABAJAGAL, OPEN ROAD, THE WORLD OF DONOVAN, COSMIC WHEELS.

ДИСКО КВИЗ

1. Бојан Хрељац, бас гитариста Корни групе, некада је свирао у: а) Силуетама; б) Елипсама; ц) Смелима; 2. Здравко Чолић је био певач: а) Кодекса; б) Индекса; ц) Амбасадора; 3. Далибор Брун је у ријечким Ураганима свирао: а) виолину; б) гитару; ц) оргуље; д) буб-

њеве; 4. На загребачком фестивалу 1971. године у поп-музици победили су: а) Динамити; б) Индекси; ц) Млади леви; 5. Бергенди (BERGENDY) је група из: а) Пољске; б) Мађарске; ц) Бугарске.

РЕШЕЊЕ

1. б, 2. а, 3. б, 4. а, 5. а

ВЕСЕЛЕ ИГРАРИЈЕ ЗА МЛАДЕ И СТАРИЈЕ

Данас објављујемо идеје наших читалаца. Између 200 предлога одабрали смо ових седам играрија које су нам се учиниле најнеобичније и најједноставније за прављење.

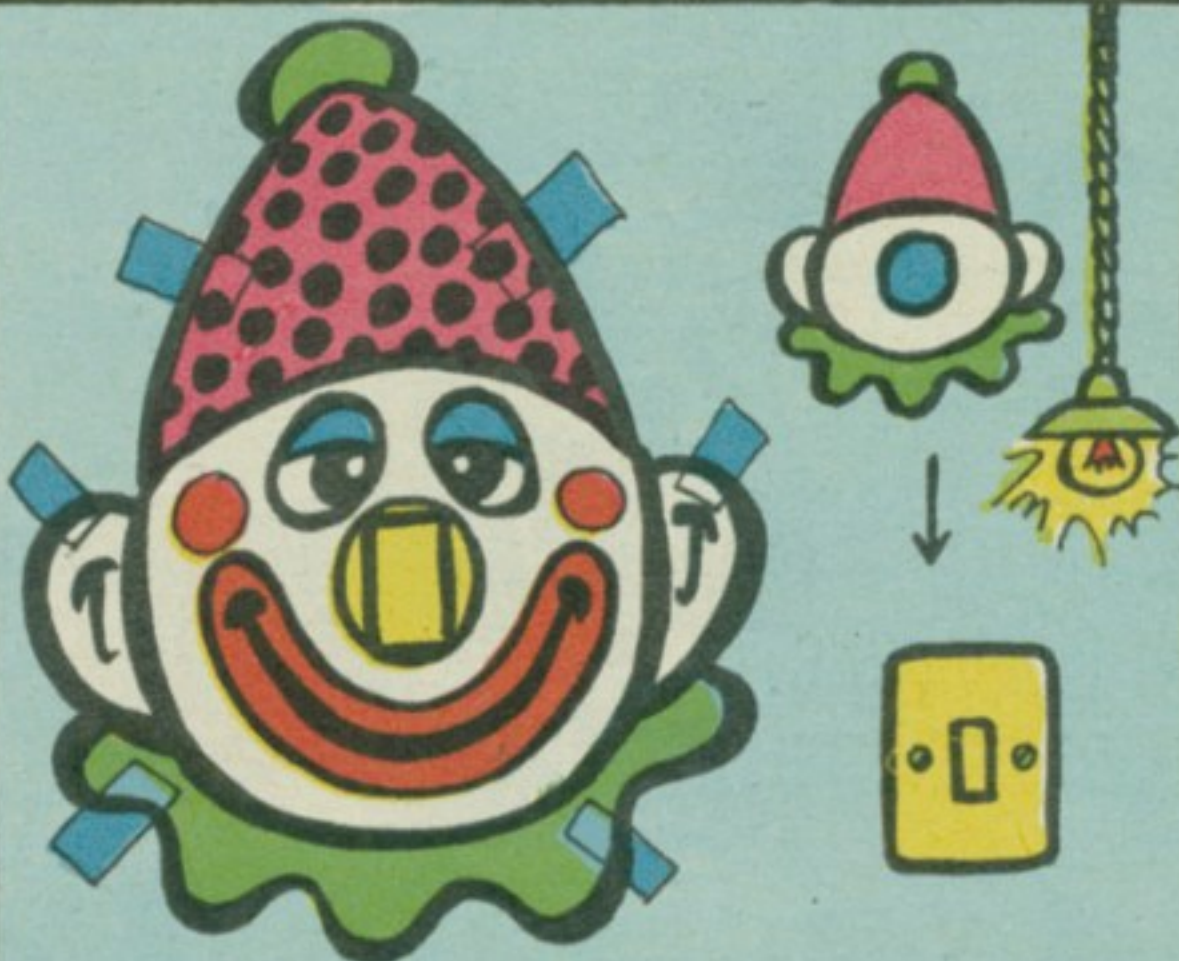

1

Од рачвастог дрвета или корена направи свећњак тако што ћеш на неколико места закуцати ексер одоздо а са друге набости на врх ексера шарену свећу. (ВЕРОЉУБ ИВАНИЋ, Вука Караџића 162, 15000 Шабац).

2

Нацртај на хаме-ру главу клоуна, исијечи отвор на мјесту гдје је нос па клоуна залијепи преко прекидача за свјетло. И тако кад притиснеш клоуну нос упалиће се или угасити свјетло. (ЈАДРАНКО НЕШКОВИЋ, М. Тита — Солитер I, стан 5, 74000 Добој).

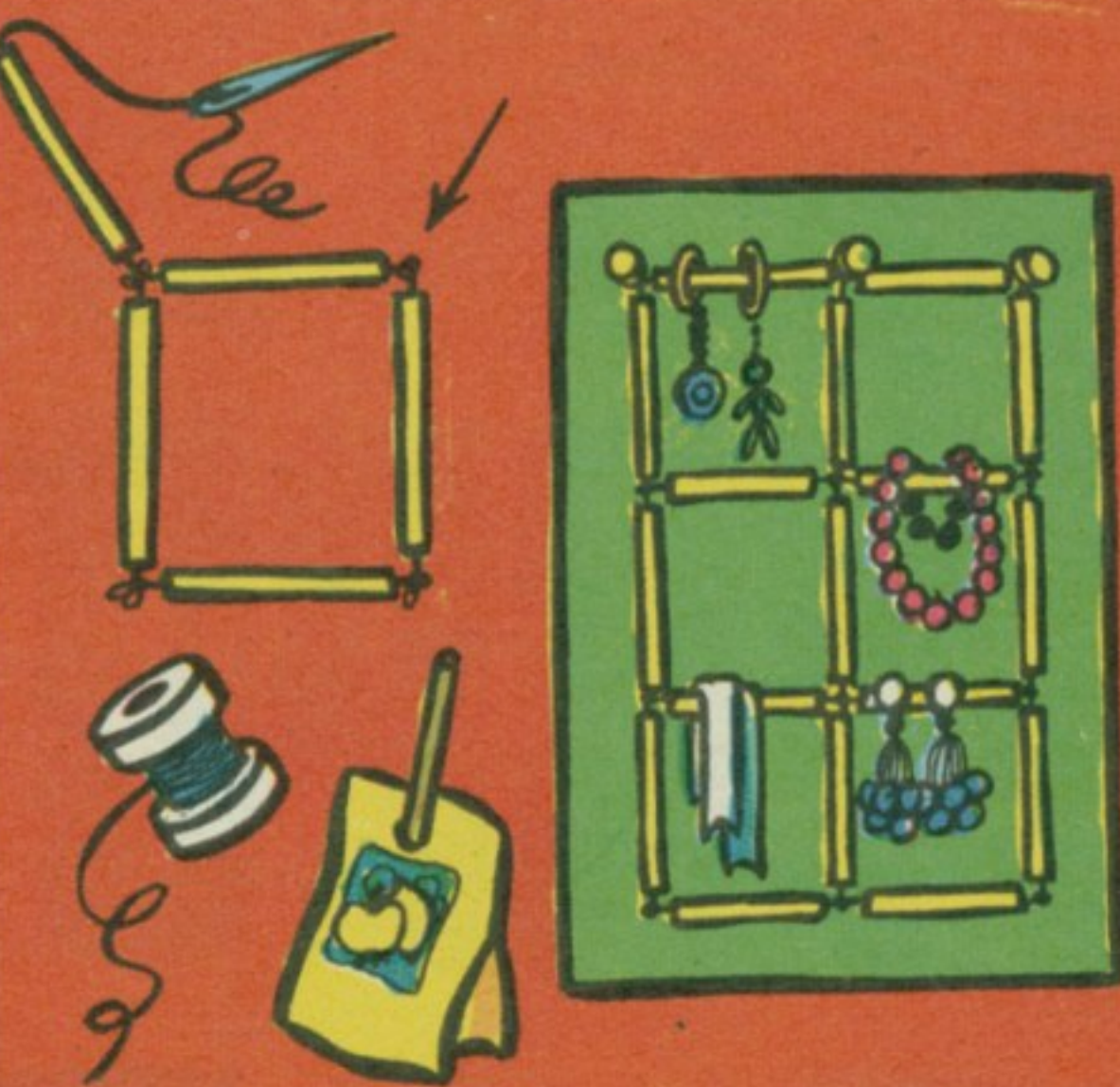
3

Од кутија облепљених шареном хартијом, обојених пинг-понг лоптица и украсних трака направи гирланду као на слици и обеси је о лустер. Сви ће мислити да је то украс, а ти у кутијама чувај своје тајне ситнице (писма, дневник, цепарац). (СЕНИЈА КУБУР, Георги Г. Дежа 29/14, 11070 Н. Београд).

4

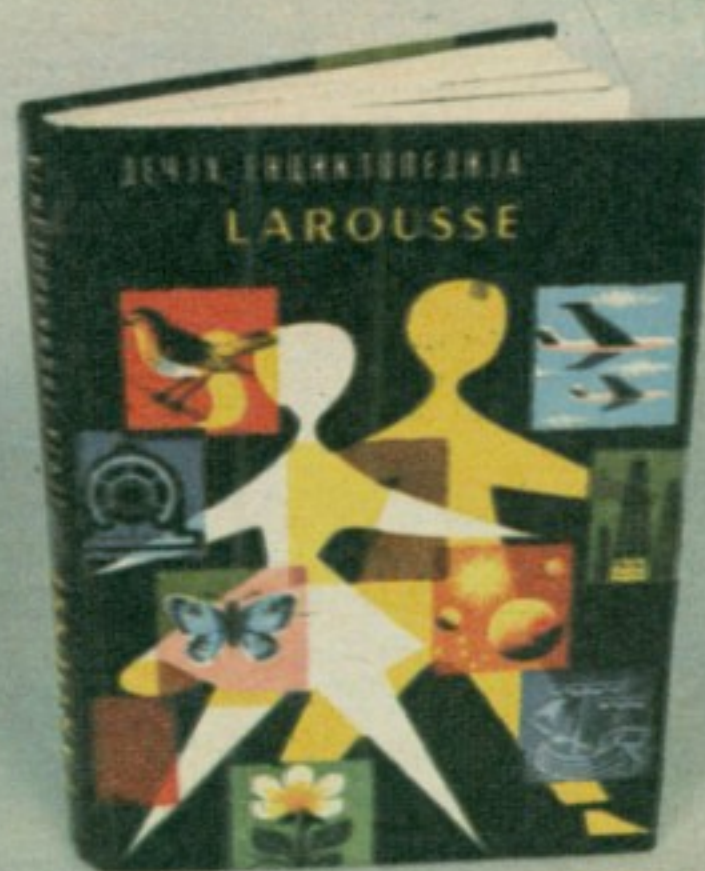
Веселу звучну кутију направи тако што ћеш у кутију облепљену шареном хартијом да ставиш транзистор, а на кутији да просечеш отворе за скалу и дугмад. (ВОЈО ЗДРАВКОВСКИ, Косовска 20, 91213 Ђорђе Петров — Скопље).

5 Кроз сламчице од воћних сокова провучи канап или жицу и направи мрежу као на слици. Ова мрежа се преко шарене хартије закуца на зид, па се о њу вешају разне ситнице — накит, машине, привесци. (ЖЕЉКА ДУДИЋ, Павла Папа 9, 11000 Београд).

НАГРАДЕ

За своје веселе играрије ових седам читалаца добиће по једну књигу.

6

Комадић цријепа стружи о камен све док не добијеш облик срца. Ексером урежи своје иницијале па их испиши црним фломастером. Затим ексером пробуши отвор и кроз њега провучи траку и ето огрлице. (ВЛАДО РАДЕНИЋ, II Трњанске Савице 15 — соба 2, 41000 Загреб).

7

Облепи поштанским маркама флашу и ето новог украса у твом кутку. (БИЉАНА БЛАГОЈЕВИЋ, 29. новембра 47, 11400 Младеновац).

Киша је ударала у прозор старачким дрхтавим прстима. Ударала је монотони и упорно. Изгледало је као да продира у пријатну собу, пунећи је постепено влагом и хладноћом, па ми је и одело на мени изгледало мокро и непријатно. Понекад су кишу прекидали налети ветра односећи и последње остатке топлоте и пријатности.

Имам ли право да будем равнодушан на сав тај безобразлук? Па то нису ђуди времена! А једини ја знам о чему се ради и ко је крив, говорио сам полугласно док је огорчење у мени расло.

И поново, као што се догађало свакодневно последњих недеља, киша је за тренутак престала, ветар се стишао и јулоко сунце продрло је кроз умивено стакло немилосрдним зрацима који су жегли. Погледао сам термометар. Сиви стубић успео је да узлети са осам на четрдесет пет степени... Не може да се дише... Зној тече. Стално морам да мичем раменима да бих одлепио кошуљу.

И жеја и сней

Са улице се чуо звук аутомобила. Погледао сам кроз прозор. Три „хитне помоћи“ истовремено су ушле у наше двориште. Деца која су се поливала цревом, на завист одраслих, уплашено су се разбежала.

Уз стравичан фијук ледени ветар је ударио у мој прозор тако да су стакла зацвилела. Наједном се смрачило. Са улице су одјекнули уплашени крици и топот ногу. Тада су, ношене ветром, полетеле крупне снежне пахуљице покривајући зелене траву и дрвеће.

Моје стрпљење је пукло, као јако затегнут канап. Онако у кућним папучама потрчао сам у предсобље и огрнуо капут.

СУПРОТНА ВЕЗА

На одморишту сам се сударио са суседом.

— Пропаде излет! — рекао је љутито, као да је то мене интересовало.

— Ма какав излет — зачуо се женски глас са степеница. — Деца ће се прехладити. Час оморина, час хладно. Тако нешто се не памти. Прави смак света.

„Ништа, сада ће томе доћи крај“ — љутито сам помислио, замишљајући његово свечано лице и његов глас: „Значи, признајете да сам био у праву?“, рећи ће ми.

Кад сам се спустио у двориште, снега више није било и само су барице које су испаравале на асфалту сведочиле да то није била моја халуцинација.

Домар Аркадиј Јурјевич је скрушено махао рукама, показујући сва коме кога сретне да се у таквим условима двориште не може очистити. Угледавши ме обрадовао се још једном саговорнику:

Историја што не ђамши

— Ето, ви сте учен човек... Кажите: зар такво време може да дође само од себе? То се још није ни видело ни чуло. То не памти историја! Ма каква историја, кад се ни деда Сања тога не сећа!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

**УМИРЕ ЧОВЕК — ГАСНЕ ЗВЕЗДА
ПАДА ЗВЕЗДА — ГИНЕ ЧОВЕК**

(Источњачка изрека)

ИГОР РОСОХВАТСКИ

Његово лице сијало је од задовољства. Како и не би: он присуствује догађајима какве не памти историја!

— Па наравно — продужио је Аркадиј Јурјевич — кад разбијају тамо некакве атоме...

Ја сам демонстративно промзкао поред њега, замишљајући са ужасом шта ли би тек говорио да зна истину.

Степенице су шкрипале под мојим ногама. Иза затворених врата станова крај којих сам пролазио чуло се кијање, шмркање, јецање, дечији плач. Чинило ми се да пролазим кроз дугачке ходнике какве поликлинике у ери епидемије грипа.

Зауставио сам се испред врата са бројем „8“ и свом снагом притиснуо дугме.

— Тренутак! — зачуо се из дубине стана зачуђен глас.

Нисам скидао руку са звона.

— Идем, идем! — чули су се ужурбани кораци и врата су се отворила.

Преда мном је стајао Он, придржавајући руком сомотски огртач. Из огртача, као из корњачиног оклопа, извлачио се дугачак врат, а на уском лицу титрао је уобичајени збуњени и плашљив осмех — осмех занесењака. У тренутку раздражености учинило ми се да се он крије иза њега као из штита.

Изразито, набрано лице је оживело, усне се покренуле.

— Ви?

Његове очи су гледале са ишчекивањем и мени је унапред било тешко због онога што сам морао да му кажем. Идући за њим у собу и гледајући његове танке, длакаве

ноге и смеђе пете, осећао сам како се гушим од негодовања. Он се спустио у фотељу од које су водили каблови ка апарату сличном стабилизатору и натакао на главу жичани шлем. Његове руке су се саме спустиле на плоче контакта. Савладао сам се и рекао:

— Николаје Николајевичу, морате с тим да прекинете...

Радост се разлила по његовом лоше обријаном лицу:

— Значи признајете...

— Да, да — рекао сам брзо.

— Хоћете ли да погледате графика и дневник контроле?

Скинуо је једну руку са контакт не плоче и одмах је загрмело и затутњало.

Жалосно сам погледао небо без облака и одбио пружени дневник.

— Боље реците како сте успели да изградите појачивач?

Задовољно је цоктао устима.

— Искористио сам Земљино магнетно поље. У суштини оно и служи као појачивач. Требало је само да конструишем апарат који би преносио податке са сниматеља биотокова ка појачивачу. Ви се сигурно сећате да смо успели да објаснимо да ритмови биотокова мозга тачно одговарају ритму Сунчевог рада.

— Да, да — рекао сам — Али...

— Ви сте и тада говорили „али“, драги мој — рече са лаким прекором. — А сећате ли се каква је узбуна настала у Академији када сам држао предавање о томе да карактеристике некротиотичког зрачења човека потпуно одговарају зрачењу „нових“ звезда? А шта је ту било чудновато? Зар није позната веза између Сунчеве активности и обољења срца и мозга, са процеси ма размножавања? Зар није доказано да се гашење мозга и звезда одвија истим ритмичким карактеристикама? И зар ви, и не само ви... сви су говорили о хармонији између природе и људског мозга, тог фантастичног органа, помоћу кога природа упознаје сама себе? Зашто је онда моја тврдња о обратној вези изазвала буру протеста?

Љубав мења све!

Поново је фијукнуо ветар и његови налети потресали су зграду. Облаци су покрили небо које је још пре неколико минута било потпуно ведро. Избуљене, наивне очи Николаја Николајевича гледале су ме зачуђено, обрве и уши су му се подигле. Као да се чудило што ја не схватам једну тако очигледну ствар.

— Везу „звезда — човек“ — при знају сви — проговорио је он не мењајући израз лица. — Зашто се не сложити са постојањем и обратне везе „човек — звезда“? Или можда мислите да када се људи љуте, мрзе, радују, да се тада у васиони ништа не мења? Експлозије на Сунцу, на пример, узрок су наглих временских промена, мењају наше расположење, изазивају потиштеност, гнев или пак радост, ведрина... Мислите ли да експлозија људске злобе или радости ништа не мењају на Сунцу? И то у свету, где је све познато? Довољно је да се неко заљуби — и ево вам већ једне нове варијанте света у коме је једна љубав више. Али, причекајте. Кад вам прикажем графиконе времена и мојих биотокова, нећете моћи да оспорите постојање супротне везе.

Сунце се просуло по стаклу на столу... Нестрпљиво га упитах...

— Када ће то да буде? Кад ће те завршити своје експерименте?

— Али, друшкане, ја сам их тек

започео — проговорио је сањалачки, као да већ види своје будуће успехе. — Треба још да се испита утицај процеса туге, љутине, смиао лепог, рађање великих идеја, не само на наше Сунце, него и на удаљене звезде и сазвезђа. Већ сам се повезао са Кримском опсерваторијом, са Пулковом...

Нисам могао више да издржим:

— А знате ли ви шта се догађа доле на улици, како те промене времена утичу на људе? Колико се деце прехладило ових дана?

— Је ли могуће? — трже се он, а у истом тренутку окна зазвечаше од налета ветра. — Па да... ових сам дана читао романе страве и ужаса. Морам прећи на лакшу, пријатнију литературу која ме неће толико узбуђивати.

У љубави све!

Он је искрено растужен одмахивао главом. Он није био злобан човек, још мање злочинац. Али, он је експериментисао и чинило му се да васиона и постоји само због његових експеримената и све га се остало није тицало. Али, жалост због прехлађене деце трајала је код њега кратко. Одмах је заборављао њихово постојање да би почео нову серију експеримената.

— Треба прекинути експерименте — рекао сам што сам могао суровије и тврђе.

— Шта вам је? — љутито је замахнуо рукама, а експлозија грмља вине слила се у неподношљиву тугу.

— Шалите се... Интереси науке... Ја ћу се, обећавам, потружити да се мање узбуђујем, да не би било наглих промена...

Добро сам познавао тог човека и знао сам да би сваки покушај убеђивања био узалудан. „Неопходно је хитно заседање председништва Академије, помислио сам. Већ данас! Одмах! Треба се потпуно сложити са његовом хипотезом супротних веза, усмерити план истраживања...

— У праву сте, у свему — рекох а задовољан осмех разлио се по његовом лицу. У том моменту ветар је утихнуо, разгонећи последњим ударом облаке.

— До виђења! Одржаћемо хитно заседање председништва — рекох што је могуће љубазније. — Одмах ћемо ставити у план проверавање ваше терије.

— Врло, врло добро — одмахнуо је са олакшањем Николај Николајевич. — Знате, већ осећам умор од интензивног рада. Последњих дана нешто ми не ваља притисак. А ја сам прошле године имао инфаркт...

Он је схватио мој страх. Какав би тек пакао од времена настао ако би се инфаркт поновио или, још горе, ако би он... Покушао је да ме умири дижући руку, али се из време сетио контактне плоче.

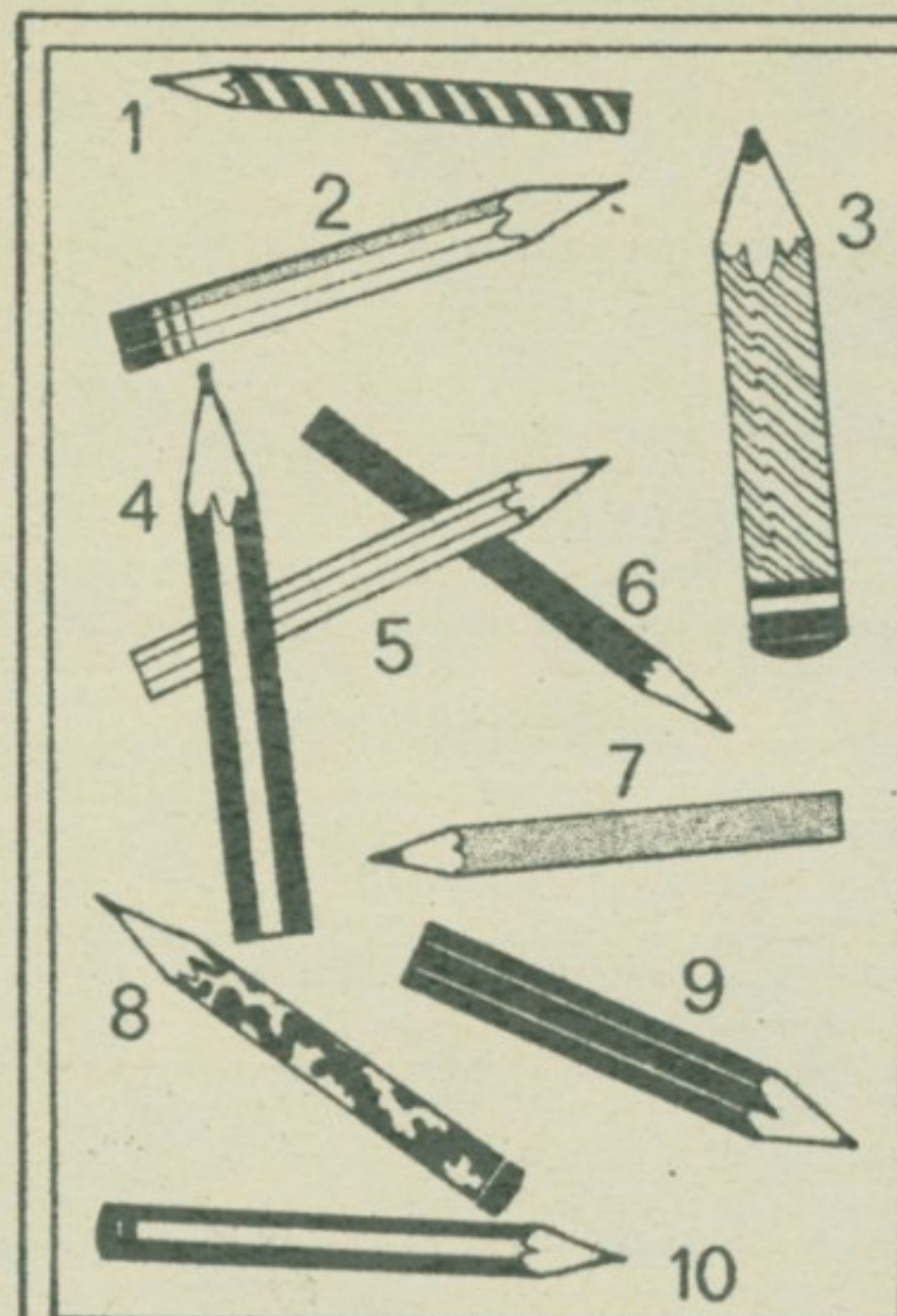
— Али то се уопште не мора догодити. Убеђен сам да ћу успети да се у том случају искључим од појачивача.

Људи су ме зачуђено гледали. Никад у животу нисам тако брзо трчао. С времена на време подизао сам главу, да видим Сунце и шапутао сам себи: „Само да не буде инфаркта, само да не буде...“

И нехотице сам се сетио источњачке пословице: „Умире човек — гаси се звезда...“

Не каже се узалуд да свака пословица има свој смисао.

НАЈДУЖА ОЛОВКА

Пажљиво погледајте овај цртеж и покушајте, не гледајући у наш одговор, да погодите која је од ових десет оловки најдужа.

ОДГОВОР:
Оловка број 10 најдужа је.

АВАНТУРИСТИЧКИ ФИЛМ

Само једна од ових шест особа игра у авантуристичком филму из којег је приказан један кадар који видите у горњем цртежу. Знате ли која?

ОДГОВОР:
Особа број 2 највише личи на авантуристу.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ

2 КОМПЛЕТНА СТРИПА

1. КАМИКАЗЕ
2. снежни експрес

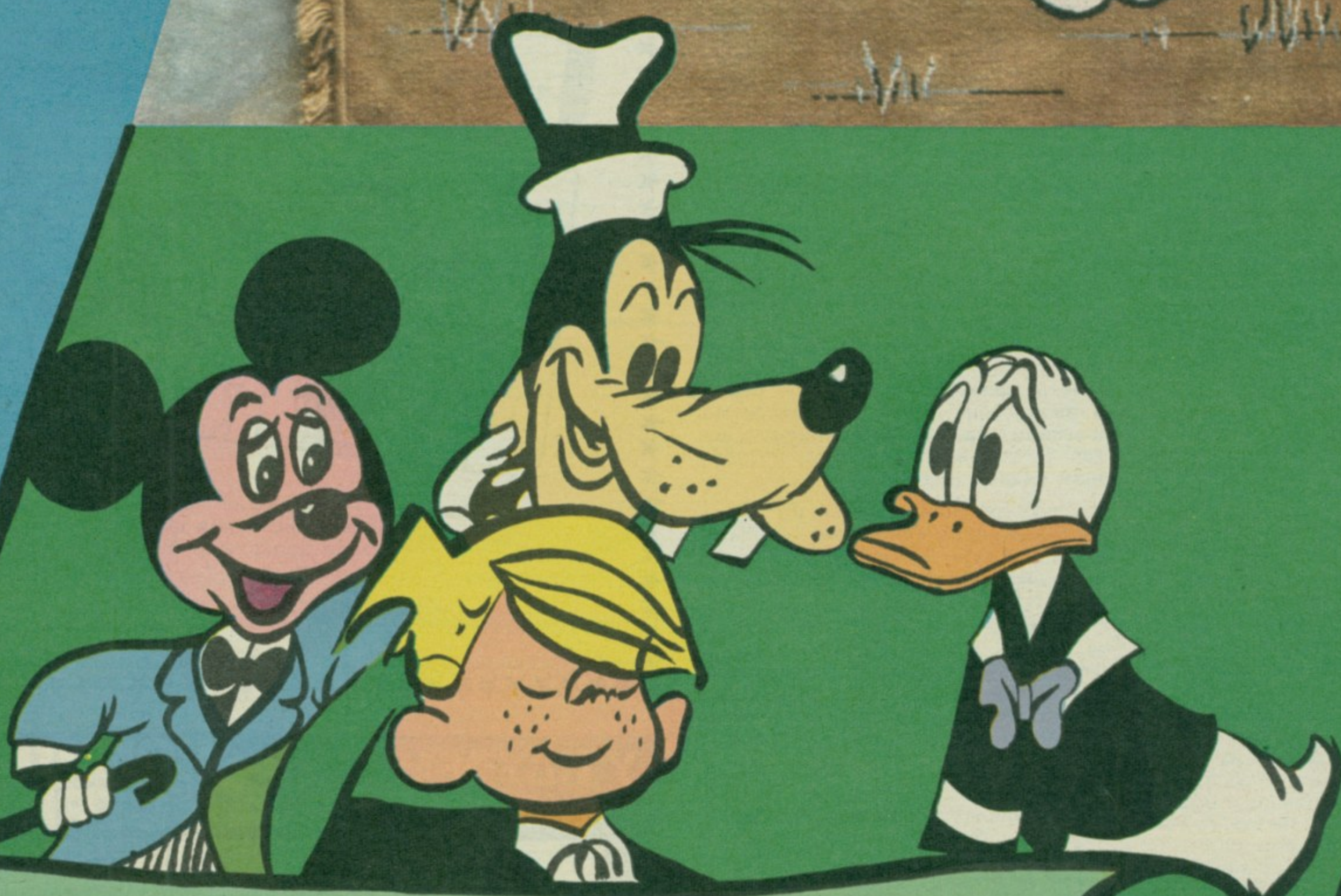
дечији тепих

са ликовима Дизнијевих јунака који може да буде саставни део собе вашег детета.

Обрадујте вашег малишана тиме што ћете у његову собу унети Микија, Шврћу, Хијавату и остале.

За само 640 динара соба вашег детета биће комплетнија.

Тепих се може купити и на кредит. За сва обавештења о куповини на кредит обратите се Атексовој Робној кући „Младост“ у Београду, 7. јула 39.

„Атекс“ — Робна кућа „Младост“ — 11000 Београд, 7. јула 39

НАРУЏБЕНИЦА

Наручујем _____ комада дечијег тепиха по цени од 640 динара за један комад.

Тепих пошаљите на адресу: _____ (Име и презиме)

_____ (Место, улица и број)

_____ (датум) _____ (потпис)

telan[®]

— Бачка Паланка

АТЕКС

— Београд

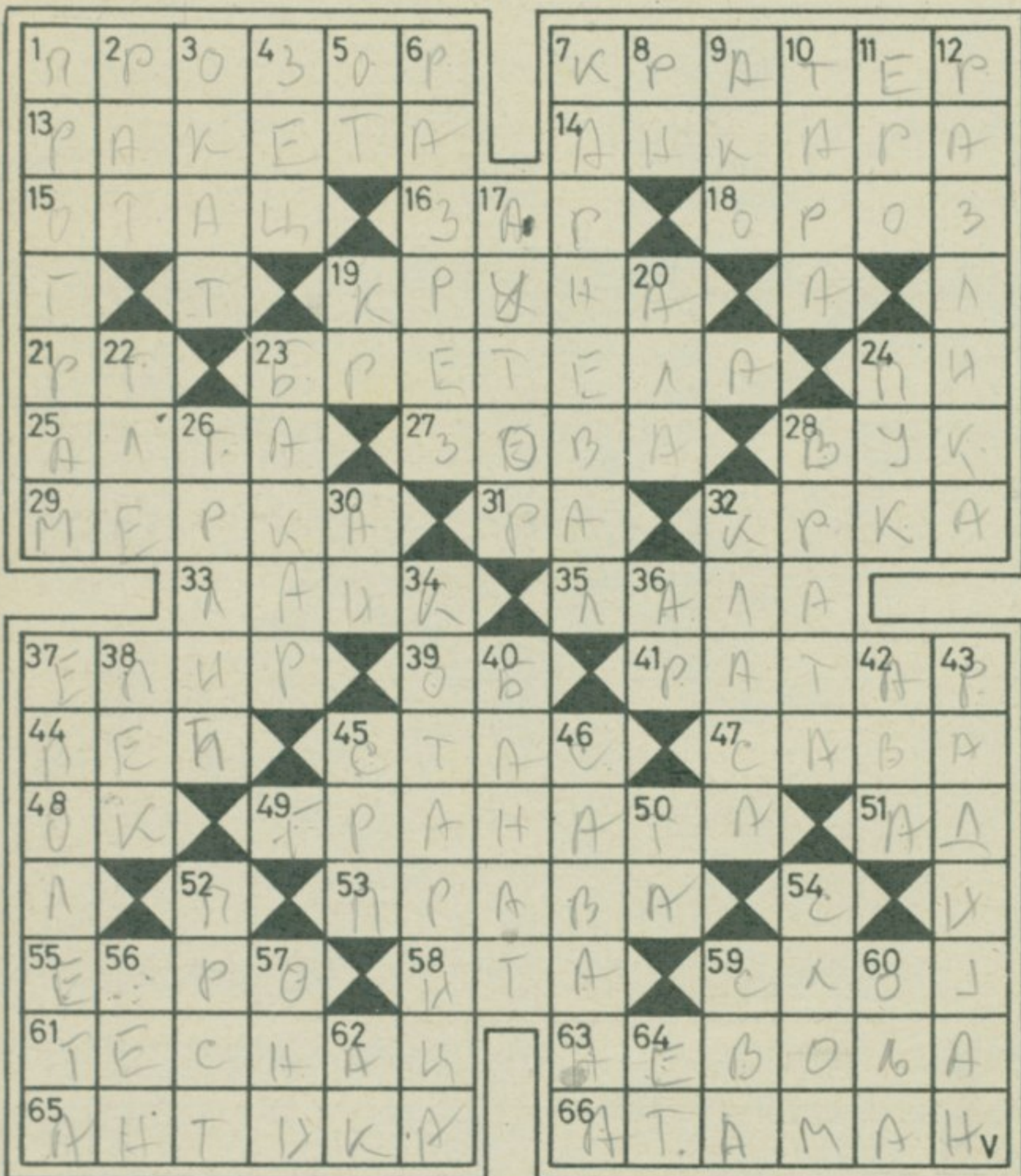
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) место у Босни, 7) вулканско гротло, 13) врста реактивног пројектила, 14) главни град Турске, 15) један родитељ, 16) копрена, вео, 18) окидач, 19) крошња, 21) истурени део копна у море, 23) нараменица, 24) Лудолфов број, 25) водена биљка, 27) дрвенаста биљка, 28) курјак, 29) афричка кокош, бисерка, 31) хемијски знак за радијум, 32) река у Далмацији, 33) нестручњак, 35) тулипан, 37) област у Грчкој, 39) река у СССР, 41) земљорадник, 44) град на Косову, 45) узраст, раст, 47) наша река, 48) иницијали наше певачице и глумице („Гоја“), 49) ручна бомба, 51) скраћеница за: акционарско друштво, 53) равна, права линија, 55) река у Шпанији, 58) име глумице Рине, 59) наслага, талог, 61) узан пролаз између стрмих стена, кланац, 63) зло, несрећа, 65) старина, 66) козачки поглавица.

УСПРАВНО:

1) план рада, 2) оружани сукоб, 3) великих очију, 4) плашљиви шумски глодар, 5) самогласник и сугласник, 6) висина појединачног пореза, 7) народна свечаност праћена маскарадама, 8) хемијски знак за радон, 9) погодбени везник, 10) планина у Србији, 11) Ужичанин, 12) неслагање, диференција, 17) творац, 19) ауто-ознака за Крањ, 20) аждаја, 22) земљиште, 23) хемијски елемент, 24) већа војна јединица, 26) сужени горњи део боце, 28) отвор у зиду зграде, 30) иницијали презимена и имена нашег нобеловца, 32) група, разред, 34) кошарица, корпица, 36) мера за површину, 37) нараменица на униформи, 38) златоносна река у Србији, 40) плодна равнина у Војводини, 42) америчка филмска глумица (Гарднер), 43) јединица лучне мере угла, 45) пољопривредна алатка, 46) сува тропска област, степа, 50) хемијски знак тантала, 52) део руке, 54) пропаст, крах, 56) америчко мушко име, 57) лична заменица, 59) целокупна, 60) наша вајарка и сликарка (Ивањички), 62) врста першуна, 64) ауто-ознака за Египат.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) рага, 4) акт, 7) штап, а, 10) амбуланта, а, 11) Нана, 13) Сар, 14) Амур, 16) аларм, с, 18) снага, к, 19) Архимед, љ, 22) Лок, 24) кокот, 25) код, 27) Ахил, 29) кап, 30) лава, 31) колера, 32) Авињон, 33) Алек, 34) икс, 36) мода, 37) Тир, 38) идеал, 40) нос, ч, 41) сродник, н, 43) маска, р, 45) Локид, 48) Урал, 49) Тот, 51) Крка, к, 52) поравнати, к, 53) Едип, 54) кит, 55) Етна.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Гарбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тримесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тримесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути: DM 46 — \$ 16 — FF 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 и тел. 22-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ИНДИЈАНЦИ И БРАДА

Хтела бих да ми одговорим имају ли Индијанци браду или не. Ако је немају, зашто?

Драгица Јовановић,
Крушевац
М. Митровића 46

Индијанци, прастановници Америке, пореклом су из Азије и амерички континент населили су у току

праисторијских сеоба преко Беринговог мореуза. Отуда имају заједничко порекло и сличности са осталим монголоидним народима Азије. Између осталог длакавост тела им је веома слаба, па већина од њих нема уопште потреба да се брије, а видети браду на Индијанцу права је реткост.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

решење
загонетке:

КОСТИМИРАНА ВЕЧЕРА

Убица је глуконемни слуга Карл. Он је тврдио да га је „хирург“ испитивао где је Алдо Марес. Али „хирург“ је на устима имао маску и како је онда Карло могао да „прочита“ питање са његових уста? Значи лагао је, и он је убица.

$$\log x = \cos 60^\circ$$

$$\Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, низови, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 50 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 160 динара!

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

